

CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

PHẦN 1
(TÁI BẢN LẦN I)

PHAN NGỌC QUỐC

TÁC GIẢ 3 CUỐN SÁCH

TƯ DUY THIÊN TÀI - KỂ SI TÌNH - MẬT MÃ KHÔNG-THỜI GIAN

Copyright ©2014 by Phan Ngọc Quốc.

Mọi bản quyền nội dung trong cuốn sách thuộc về tác giả có tên Phan Ngọc Quốc.
Cuốn sách này được biên tập với mục đích chia sẻ và giúp đỡ mọi người trên tinh thần tự nguyện và miễn phí.

Tất cả mọi hành động sử dụng cuốn sách này vào mục đích thương mại mà không có sự đồng ý của tác giả đều là phạm pháp và nghiêm cấm

Mọi thắc mắc hay góp ý, bạn đọc có thể liên lạc về địa chỉ:

Diễn đàn: hvaonline.net

Mục: Thảo luận việc định hướng

Topic: Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất

Hoặc email của tác giả Phan Ngọc Quốc: reviewstrustworthy@gmail.com

Xin trân trọng.

CÁNH CỬA THẦN KỲ

Bạn đọc thân mến!

Nếu vì một lý do hay nguyên nhân gì đó mà bạn nhận được món quà này, thì bạn thật sự rất may mắn hơn phần đông dân số còn lại. Bởi vì những gì mà cuốn sách này muốn truyền đạt sẽ thay đổi cuộc đời bạn mãi mãi!

Thưa các bạn, trong cuộc đời của mỗi chúng ta có biết bao nhiêu khó khăn, gian khổ tưởng chừng như vượt quá sức chịu đựng của con người. Chúng tôi cũng vậy, cũng như bạn, cũng từng có biết bao ước mơ cao đẹp, nhưng rồi dưới những áp lực cũng như gánh nặng của cuộc đời, nhiều khi chúng tôi đã buông xuôi và bỏ cuộc.

Nhưng rồi như một phép màu, chú mèo máy Doremon thông minh, tốt bụng đã xuất hiện giữa cuộc đời thường, đã mang bảo bối và tài năng của mình ra để giúp đỡ người khác. Chúng tôi như lạc vào thế giới cổ tích mà ngày xưa mình từng khao khát.

Do một phép lạ nào đó mà chúng tôi đã vô tình biết đến topic trên HVA với tựa đề “Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất?”. Từ nghi ngờ, đến ngạc nhiên và sau đó là khâm phục, những tri thức vô giá của thành viên với Nickname doremon-nobita

(chúng tôi gọi thân mật là chú mèo ú Doremon), đã mang lại cho chúng tôi biết bao nhiêu hi vọng, tương lai, cuộc đời và lối thoát.

Vì không muốn ích kỉ giữ lại riêng cho mình, chúng tôi đã liên lạc và được sự đồng ý của tác giả để biên soạn ra hai cuốn sách phục vụ miễn phí nhằm giúp bạn đọc biến ước mơ thành hiện thực, hay như thông điệp của chú mèo ú Doremon “**Giúp đỡ người khác sống cuộc đời hoành tráng với Tiếng Anh là công cụ**”. Hai cuốn sách này có tựa đề:

1. Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ.
2. Tư duy Thiên Tài.

Chỉ khi nào bạn đọc hiểu được và ứng dụng hai cuốn sách trên vào cuộc sống thì khi đó phép màu sẽ xảy ra. Cho nên thật sự là thiệt thòi và đáng tiếc nếu bạn đọc bỏ lỡ một trong hai cuốn sách đó.

Chúng tôi thay mặt tác giả xin gửi lời chúc tốt đẹp nhất đến toàn thể các bạn, và chúng ta hãy cùng nhau phiêu lưu vào một thế giới mới, nơi có những phép màu xảy ra đối với những con người có ước mơ và không bao giờ bỏ cuộc.

The only thing that stands between a man and what he wants from life is often merely the will to try it and the faith to believe that it is possible.

MỤC LỤC

ĐÔI LỜI TỪ TÁC GIẢ PHAN NGỌC QUỐC.....	6
LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI TÁC GIẢ PHAN NGỌC QUỐC.....	10
PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC.....	24
PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP.....	44
CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT?	45
CHƯƠNG 2: “TAOISM”-ĐẠO LÃO-TRANG.....	50
CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION.....	60
PHẦN 3: CÁCH DÙNG GIÁO TRÌNH EFFORTLESS ENGLISH.....	69
PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ.....	81
PHẦN 5: HƯỚNG DẪN CHI TIẾT VỀ CÁCH HỌC.....	90
PHẦN 6: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU.....	102
PHẦN 7: LỜI NHẮN NHỦ ĐẾN BẠN ĐỌC.....	110

ĐÔI LỜI TỪ TÁC GIẢ

PHAN NGỌC QUỐC

Chào tất cả các bạn!

Trước hết mình xin được tự giới thiệu, mình tên thật là Phan Ngọc Quốc (02-11-1986), người có nickname mà các bạn đã quá quen thuộc là Doremon-Nobita.

Kể từ khi cuốn sách Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ được học trò của Doremon biên soạn tháng 9/2013 tới nay đã được một năm. Trong thời gian một năm qua thì nhờ sự giúp đỡ của bạn đọc mà cuốn sách này đã lan rộng trên mọi miền đất nước.

Theo số liệu mà Doremon thống kê được thì tới nay đã có khoảng hơn 150.000 người download ebook. Và trong thời gian qua Doremon đã nhận được rất nhiều email cảm ơn của bạn đọc về việc mang lại một hi vọng sống cũng như một phương pháp học tiếng anh thật sự khoa học cho mọi người, kèm theo đó là những thắc mắc về cách học.

Vì cuốn ebook trước là do học trò của Doremon biên soạn lại dựa trên các bài viết ở HVA cho nên nó không được tốt lắm, và chắc chắn có một điều mà bạn đọc phải thông cảm, đó là vì hồi trước Doremon viết trên diễn đàn cho nên lời văn nó không hợp cho một cuốn sách, và những bài viết về Tiếng Anh thường là nó bị gián đoạn bởi những thứ không liên quan, từ đó dẫn đến có nhiều bạn vẫn chưa thực sự học đúng theo phương pháp.

Cho nên hôm nay **QUỐC SẼ BIÊN SOẠN LẠI MỘT CUỐN SÁCH KHÁC ĐỂ NHẪM PHỤC VỤ TỐT HƠN CHO CÁC BẠN TRONG VIỆC CHINH PHỤC TIẾNG ANH.**

Cuốn sách Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ tái bản lần 1 này có khác biệt với bản lần trước như sau:

-Doremon sẽ bỏ hết những tài liệu mà Doremon không dùng.

-Doremon chỉ giới thiệu cho các bạn những tài liệu mà Doremon dùng.

-Dựa trên việc dạy học thì Doremon biết bạn đọc thường hay thắc mắc cái gì, học bậy chỗ nào từ đó Doremon sẽ hướng dẫn tốt hơn.

Có một điểm đặc biệt nữa trong cuốn sách tái bản lần này, đó là Doremon sẽ trình bày rõ cụ thể mục đích mà Doremon muốn hướng đến.

Nếu các bạn có đọc topic trên HVA của Doremon thì chắc các bạn cũng biết Doremon muốn làm điều gì với cuốn sách Cách học Tiếng Anh thần kỳ? Đó là **MỤC ĐÍCH MÀ PHAN NGỌC QUỐC MUỐN HƯỚNG ĐẾN LÀ XÓA MÙ TIẾNG ANH CHO DÂN TỘC VIỆT NAM.**

Dân tộc Việt Nam chúng ta còn chưa phát triển như bạn bè năm châu bởi một lí do đơn giản, đó là chúng ta chưa được tiếp cận với những tri thức tiên tiến nhất của nhân loại.

Doremon nói thật lòng, nếu các bạn đọc một cuốn sách Tiếng Việt do người Việt viết, hoặc được dịch lại bởi dịch giả, với việc đọc một cuốn sách nguyên gốc Tiếng Anh thì các bạn sẽ thấy sự khác biệt về mặt tri thức trong đó.

Ở đây Doremon không hề có ý định chê bai ngôn ngữ Tiếng Việt hay tri thức của người Việt, mà cái Doremon muốn nhấn mạnh, đó là thế giới này rộng lớn lắm, tri thức của thế giới nó bao la và vĩ đại lắm, cho nên tại vì sao chúng ta không chịu học những tri thức của những con người vĩ đại để rồi chúng ta sẽ tiến được gần tới sự vĩ đại đó?

Một lần nữa Doremon nhắc lại: **CÁC BẠN CHƯA BIẾT ĐƯỢC TẦM QUAN TRỌNG THỰC SỰ CỦA TIẾNG ANH ĐÂU.**

Các bạn cứ cho rằng việc học Tiếng Anh là để lấy tấm bằng hay để xin được công việc lương cao... đây là những lí do hoàn toàn dễ hiểu, nhưng có một lí do còn sâu xa hơn nữa đó là học Tiếng Anh để tiếp thu tri thức nhân loại, để chữa bớt sự ngu dốt trong mình và đồng thời còn giúp người khác chữa đi sự ngu dốt của họ.

Vì những lí do trên cho nên việc xóa mù Tiếng Anh là một nhiệm vụ cực kì cấp bách. Để làm được điều trên thì Doremon đã đặt ra mục tiêu là trong vòng 20 năm sẽ hoàn thành.

Hiện nay Doremon đã hoàn thành được bản kế hoạch để biến ước mơ trên thành hiện thực và Doremon xin chia sẻ đôi chút cho các bạn.

Cho đến thời điểm này thì Doremon đã có trong tay bốn cuốn ebook.

-Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ.

-Tư Duy Thiên Tài.

-Kẻ Si Tình.

-Mật Mã Không-Thời Gian.

Trong 4 cuốn sách trên thì nhân tố quan trọng nhất là cuốn sách Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ. Ba cuốn sách còn lại thì nó không hề liên quan gì đến Tiếng Anh, vậy thì chúng đóng vai trò gì trong việc giúp Doremon thực hiện kế hoạch xóa mù Tiếng Anh cho dân tộc Việt Nam?

Doremon chỉ có thể nói với các bạn như sau: **CHÚNG ĐÓNG MỘT VAI TRÒ CỰC KÌ QUAN TRỌNG.**

Thế nhưng Doremon chỉ là một cá nhân, một con người nhỏ bé, cho nên để thực hiện được mục tiêu đặt ra là điều không thể. Bởi vậy Doremon mong bạn đọc, nếu ai đó có tấm lòng, có mong muốn giúp đỡ người khác và thay đổi thực trạng Tiếng Anh của dân tộc Việt Nam, thì mong các bạn giúp Doremon làm điều sau:

-Các bạn hãy giới thiệu cuốn Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ cho những ai muốn học Tiếng Anh.

-Các bạn hãy giới thiệu cuốn Tư Duy Thiên Tài cho những ai muốn sống cho ước mơ, muốn thoát khỏi cái nghèo, cái đói.

- Các bạn hãy giới thiệu cuốn Kẻ Si Tình cho những ai yêu thơ ca.

- Các bạn hãy giới thiệu cuốn Mật Mã Không-Thời Gian cho những ai yêu khoa học.

VÀ ĐÓ LÀ LÍ DO QUỐC PHẢI CẦN THÊM TỚI 3 CUỐN SÁCH KHÁC HỖ TRỢ CHO CUỐN CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ.

Mục đích của ba cuốn sách trên là giúp Doremon lôi kéo độc giả ở những lĩnh vực hoàn toàn không liên quan gì đến Tiếng Anh học Tiếng Anh.

Điều này có nghĩa là nếu ai đó yêu thơ ca mà đọc cuốn Kể Si Tình thì xác suất để họ đọc cuốn Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ là rất cao và từ đó họ sẽ bắt đầu con đường tự xóa mù Tiếng Anh cho mình bằng cách học theo phương pháp.

Tương tự cho hai cuốn sách còn lại.

Doremon chỉ có thể làm được như vậy, còn việc xóa mù Tiếng Anh cho dân tộc Việt Nam có thực hiện được hay không và trong bao lâu thì nó phụ thuộc vào bản thân của mỗi một các bạn-người đã đọc xong cuốn sách này.

Doremon hi vọng rằng sau khi đọc xong cuốn sách thì các bạn hãy bắt tay vào hành động, hãy lên kế hoạch cho việc học Tiếng Anh, hãy học Tiếng Anh đều đặn hàng ngày, hãy biến nó thành một sở thích, một đam mê và rồi vào một ngày không xa các bạn sẽ chinh phục được Tiếng Anh và cùng với Doremon góp phần vào việc xóa mù Tiếng Anh cho dân tộc Việt Nam.

Xin chân thành cảm ơn

TP HCM 18/9/2014

PHAN NGỌC QUỐC

LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI TÁC GIẢ PHAN NGỌC QUỐC

Sau đây là một vài lời tâm sự của bạn đọc gửi anh Phan Ngọc Quốc, mong rằng khi các bạn học thành công theo phương pháp “Cách học Tiếng Anh thần kỳ” này thì các bạn cũng như chúng tôi và bao nhiêu con người khác, hãy nói vài lời biết ơn tới tác giả của nó là anh Phan Ngọc Quốc.

THU TRANG

Thưa anh Quốc

Là một người học theo phương pháp Tiếng Anh của anh. Hôm nay em muốn gửi lời cảm ơn sâu sắc đến anh.

Đã 15 năm được học Tiếng Anh theo phương pháp truyền thống, học thêm không dưới 4 trung tâm nhưng em vẫn không thể học nổi Tiếng Anh. Không phải bản thân lười biếng hay không có điều kiện học tập nhưng tại sao 15 năm trôi qua, em vẫn không chinh phục được nó. Đã rất nhiều lúc nản lòng và buông xuôi vì nghĩ rằng mình không có khả năng học Tiếng Anh.

Rồi vào một buổi tối xuất hiện trong đầu em một câu hỏi “Tại sao người khác học được còn mình thì không?” Và em lang thang trên mạng cố tìm cho mình một phương pháp học Tiếng Anh hiệu quả.

Quả thật ông trời đã không phụ lòng người, em đã tìm được topic “cách học tiếng anh hiệu quả nhất” của anh trên hvaonline. Em đã đọc những bài viết của anh trên đó, càng đọc càng thấy đúng và cảm thấy không thể chần chừ hơn được nữa, em phải học ngay theo phương pháp của anh.

Phương pháp học Tiếng Anh của anh không chỉ dựa trên kinh nghiệm của bản thân mà còn hơn hết là dựa trên các công trình nghiên cứu khoa học. Em như đang chết đuối giữa đại dương, hoàn toàn kiệt sức và vô vọng còn anh như chiếc phao cứu sinh mà ông trời đã đưa đến cho em, công việc của em duy nhất chỉ là cố gắng bằng tất cả các sức lực của mình bám vào chiếc phao đó và bơi vào bờ.

Chưa bao giờ em cảm thấy việc học trở lên hứng khởi đến vậy, em học như thể sợ hết giờ, học bằng tất cả những cảm xúc tích cực nhất của mình.

Chỉ qua 6 tháng học Tiếng Anh theo phương pháp của anh, giờ đây em đã có thể xem những bộ phim đơn giản không cần sub, đọc truyện thiếu nhi không cần dịch, có thể nghe rõ các đoạn hội thoại...Càng học em càng chắc chắn rằng mình đã học đúng phương pháp, đi đúng con đường dẫn tới Master Tiếng Anh. Chưa bao giờ em cảm thấy sự tiến bộ rõ rệt đến như thế.

Thay mặt tất cả những người đang, đã và sẽ học theo phương pháp Tiếng Anh của anh Quốc, em xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất tới anh, cảm ơn anh đã mang đến cho mọi người một phương pháp học Tiếng Anh hiệu quả nhất mà hoàn toàn miễn phí.

Thân ái!

Học trò của anh.

Thu Trang

THANH LAM

Chào anh Quốc!

Hôm nay em muốn gửi tới lời cảm ơn nhiều nhất đến với anh. Nhờ vào phương pháp “Cách Học Tiếng Anh hiệu quả nhất” của anh mà em đã gần bước trên con đường trở thành một Master Tiếng Anh.

Mười hai năm học Tiếng Anh dưới ghế nhà trường và 3 năm học tìm tòi học hỏi các phương pháp khác nhau. Thật là một chặng đường không phải ngắn, có những lúc em nghĩ là mình đã bỏ cuộc và thất vọng với chính bản thân mình. Em thất vọng bản thân không phải vì mình lười, không cố gắng hay không có sự kiên trì, mà em thất vọng bởi tại sao không thể tìm được một phương pháp hiệu quả nào khiến em có thể theo đuổi thành công ngôn ngữ này.

Có những lúc em đã ngồi một mình suốt nhiều giờ liền để suy nghĩ và tự hỏi bản thân rằng: “hãy nghĩ cách làm thế nào mình có thể tìm được cách học hiệu quả

đây? Mình đã học các trung tâm, rồi phương pháp tự học thậm chí mời thầy về mà tại sao mình vẫn chưa tiến bộ, ngay cả đọc một quyển sách Tiếng Anh cơ bản của thiếu nhi mình cũng không đọc nổi thì nói gì đến chinh phục để trở thành một Master Tiếng Anh, chẳng lẽ mình lại bỏ cuộc ở đây. Không chắc chắn mình sẽ làm được, nhất định mình sẽ tìm được”.

Rồi bao nhiêu suy nghĩ, trăn trở, thất vọng. Em đã quyết tâm ngồi tìm một đêm trên mạng và ôi chao! Em đã hét lên khi thấy được topic “Cách Học Tiếng Anh hiệu quả nhất trên HVA” của anh. Lúc đó, niềm vui của em thật khó diễn tả bằng lời. Và khi em đọc những bài viết của anh, em như cảm thấy lâng lâng, một cảm xúc rất khó tả, nó làm cho em phải hành động ngay và không được để lỡ một phút giây nào, vì em biết rằng nếu để lỡ thì em sẽ đánh mất một phương pháp học Tiếng Anh có giá trị nhất từ trước tới nay.

Giá trị của phương pháp chính là dựa trên kinh nghiệm của bản thân anh và các công trình khoa học đã chứng minh được điều đó.

Sau 8 tháng học theo phương pháp của anh, em thật sự thấy tiến bộ không ngừng và mỗi lần học em chưa bao cảm thấy đủ thời gian bởi vì em học em không biết chán và lúc nào cũng chỉ thấy hưng phấn dù một ngày em rất bận rộn. Hiện nay trình độ của em đã đọc được truyện thiếu nhi không cần dịch, xem những bộ phim đơn giản không cần sub và có thể nghe rõ các đoạn hội thoại cơ bản.

Sau khi học em biết chắc rằng mình sẽ trở thành một Master Tiếng Anh vì em chưa bao giờ thấy mình tiến bộ như vậy và em biết mình đang thật sự học phương pháp “Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ” nhất.

Chúc tất cả những người đã, đang và sẽ học theo phương pháp của anh Quốc đều chinh phục được ngôn ngữ này và một lần nữa em chân thành cảm ơn đến anh. Một người đã mang lại hy vọng cho em cũng như bao con người đang muốn trở thành Master Tiếng Anh, một phương pháp học giá trị và hiệu quả nhiều đến như vậy.

Chúc anh luôn luôn có sức khỏe và thành công!

Học trò của anh.

Thanh Lam.

LÊ LAM-EM GÁI 14T

Trong tiếng nhạc của bản Moonlight sonate, tôi lặng ngòì trước cái laptop nhỏ của mình. Bỗng nhiên, tôi muốn tìm kiếm một thứ gì đó. Tôi mở hết thư mục này đến thư mục khác, rồi cuối cùng, tôi mở một cuốn ebook lên, tôi cười ngây ngô với chú mèo máy Doremon trong hình. Nương theo ánh trăng huyền ảo trong tiếng piano tuyệt diệu, tôi bỗng hồi tưởng về quá khứ....

Những hình ảnh dần dần hiện lên trước mắt như một cuốn phim đen trắng. Tôi nheo mắt lại. Tôi nhìn thấy một cô nhóc đang cười. Nụ cười đó sao mà giả tạo thế! Tôi giật mình! Đó chính là bản thân mình trong quá khứ. Phải rồi! Khi đó, tôi luôn phải sống trong giả tạo. Mọi người khen ngợi tôi học giỏi tiếng Anh, và cha mẹ, thầy cô thì luôn kỳ vọng vào tôi. Chỉ có riêng tôi mới hiểu, đối với việc sử dụng tiếng Anh mà nói, tôi ngu dốt đến thế nào.

Tôi đau khổ lắm, họ càng khen tôi thì tôi càng đau khổ. Họ đâu có biết rằng, tôi không thể hiểu được tiếng Anh, không thể nghe, cũng chẳng thể nói. Tất cả những gì tôi biết là vài cấu trúc ngữ pháp chẳng thể vận dụng và mấy từ đơn giản sẽ nhanh chóng bị quên đi. Nhưng không! Tôi không muốn dừng lại ở đó! Tôi muốn nói tiếng Anh như người bản xứ! Thế là tôi điên cuồng tìm kiếm cách học mới.... một ngày... hai ngày... ba ngày... Ba ngày của tôi trôi qua trong vô ích. Tôi chẳng thu được điều gì mới.

Tất cả những gì tôi tìm được là những cách học mà tôi đã thử và chẳng đem lại kết quả gì. Tôi gần như tuyệt vọng. Chẳng lẽ tôi không còn hy vọng nào đối với tiếng Anh hay sao? Nhưng may mắn thay, trời vẫn còn thương tôi. Ngài đã đưa tôi đến với một topic tên “Cách học tiếng anh hiệu quả nhất?” trên diễn đàn HVA xa lạ. Thực ra, lúc mới đầu, tôi chẳng muốn đọc, vì nghĩ có lẽ cái topic này cũng sẽ nói những điều sáo rỗng như những cái trước.

Tôi nhấn nút thoát. Nhưng chẳng hiểu tại sao, mấy ngày sau, tôi tìm lại cái topic ấy. Tôi nhìn vào tên của chủ topic: “Doremon – Nobita”. Tôi tự hỏi: “Không biết một fan của Doremon sẽ có cách học tiếng Anh như thế nào?” Tôi bắt đầu đọc...

Và càng đọc, tôi càng ngỡ ngàng vì cách học vô cùng khoa học của tác giả. Và càng đọc, tôi càng nở nụ cười tươi hơn. Tôi như một người sắp chết đuối giữa lòng

con sông lớn được một người tên Doremon-Nobita cứu giúp. Và tôi cứ thế, nương theo người ấy để tìm kiếm ánh sáng trong việc chinh phục tiếng Anh. Ngày qua ngày, tôi cố gắng hết sức học theo phương pháp người ấy đã chỉ dạy.

Chưa bao giờ tôi cảm thấy hạnh phúc đến vậy, chưa bao giờ tôi cảm thấy thèm thuồng, muốn được học tập nhiều đến vậy. Mỗi ngày, tôi tiến bộ lên một chút. Tôi không thể quên được cái cảm giác ấy, cảm giác sung sướng tột cùng khi tôi nghe được vài từ tiếng Anh trong bộ hoạt hình Tom and Jerry, khi tôi hiểu được một phần nhỏ trong cuộc đối thoại của vài người ngoại quốc khi đang đi trên đường. Mặc dù chỉ vài từ, vài câu nhưng tôi biết tôi đang tiến bộ từng ngày, và tôi biết chẳng bao lâu nữa tôi sẽ nghe được, hiểu được và sẽ sử dụng được tiếng Anh....

Đoạn phim đen trắng kết thúc với hình ảnh một cô bé đang cặm cụi ngồi nghe tiếng Anh, tôi quay về thực tại với những nốt nhạc đầy hân hoan vang vọng khắp căn phòng. Tôi mỉm cười với chú mèo máy ở bìa quyển ebook “Cách học tiếng anh thần kỳ”, mở quyển sổ lưu lại những giây phút hạnh phúc nhất của cuộc đời tôi ra và bắt đầu viết:

Gửi anh Quốc!

Cho đến bây giờ, em đã theo học phương pháp học tiếng Anh được viết trên HVA cũng như trong quyển “Cách học tiếng anh thần kỳ” của anh được gần 1 năm. Bây giờ nhìn lại một năm cố gắng, em cảm thấy hạnh phúc vô cùng. Các kỹ năng của em đã được cải thiện rất nhiều.

Em đã dần quen với tiếng Anh, đã đọc được các bài tiếng Anh cơ bản với cách phát âm gần giống với người bản xứ, đã bổ sung được rất nhiều từ ngữ vào hệ thống từ vựng của mình. Em biết phía trước em vẫn còn một chặng đường dài phải đi, như em tin với phương pháp tuyệt vời này của anh, ngày em chinh phục tiếng Anh – cái ngày mà em luôn mơ tới – sẽ chẳng còn xa nữa rồi.

Lúc này đây, em chẳng biết nói gì hơn ngoài lời cảm ơn sâu sắc nhất. Cảm ơn anh Quốc rất nhiều vì đã mang lại ánh sáng cho em cũng như những người Việt Nam luôn khao khát chinh phục được tiếng Anh!

Học trò của anh

Lê Lam

THÙY DUNG

Sau 4 năm “dùi mài kinh sử” các môn học chuyên ngành, tham gia các hoạt động ngoại khóa, rèn luyện kỹ năng. Ngày tốt nghiệp đại học, tôi sướng điên lên như con chim nhỏ đủ lông đủ cánh được mẹ cho cất cánh bay chuyên bay đầu tiên vào bầu trời xanh; tôi vui vì giờ đây tôi đã chính thức là người tự do, tự do với cuộc sống của mình, được thực hiện những ước mơ hoài bão, xây dựng một tương lai mình mong muốn.

Sự tự tin và năng động của tuổi trẻ đã giúp tôi nhanh chóng tìm được một công ty như mình mong đợi.

Với khả năng nắm bắt công việc nhanh, 2 năm sau tôi lên chức và được công ty giao cho dự án quan trọng của một khách hàng ở nước ngoài. Thành thạo trong lĩnh vực của mình nên mọi thứ cũng không có gì khó khăn, tôi làm việc với khách hàng chủ yếu qua email. “Khách hàng rất hài lòng về khả năng và thái độ làm việc của em” – sếp tôi nói. “Tuần tới họ sẽ triển khai dự án ở Việt Nam, em thu xếp làm việc cùng họ nhé”.

Với vốn tiếng anh mà mình nghĩ là “ôn”, tôi như đang bay trên trời cao bất thành linh rớt xuống vực sâu tăm tối sau cuộc gặp đầu tiên với khách hàng. Mắt tôi hoa lên, tai tôi ù đặc, tôi không nghe được họ nói gì cả. Các buổi họp sau tôi phải mang máy ghi âm theo để về nghe lại. Khi gặp khách hàng tôi phải nhờ đồng nghiệp đi cùng phiên dịch. Những lúc không có người dịch, khách hàng nói một đằng, tôi hiểu một nẻo, và làm sai. Nhìn ánh mắt thất vọng của họ, tôi phần nộ thực sự với bản thân mình.

Tại sao tôi lại tởm tộ như vậy? Tôi phải làm sao đây? 4 năm đại học tôi đã vật lộn với các trung tâm tiếng anh lớn nhỏ trong thành phố; các lớp chuyên đề ngữ pháp, giao tiếp, tiếng anh thương mại ...; luyện thi TOEIC, TOEFL không thiếu cái gì. Tôi từng đi thi học sinh giỏi Tiếng Anh; điểm thi ở trường tôi cũng rất hài lòng. Thế nhưng tới thời điểm này tôi chẳng còn gì trong đầu cả. Tôi không thể nghe, không thể nói.

Mỗi lần họ nheo mắt căng tai để hiểu những gì tôi nói là tôi lại càng thấy bất lực và thất vọng với chính mình. Tôi phải làm sao đây? Ngữ pháp giỏi, bằng này cấp nọ

treo trên tường kia có nghĩa gì khi tôi không thể giao tiếp. Tương lai tôi như bông hoa đang nở đầy rực rỡ nhiều sắc màu trước ánh bình minh bỗng bị vùi dập không thương tiếc bởi hai chữ Tiếng Anh

Xung quanh trở nên tối tăm mù mịt hơn bao giờ hết, tôi tuyệt vọng và mất phương hướng...

...

Hôm nay, sau gần 11 tháng được biết và theo đuổi Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ, tôi bước đi đầy tự tin và yêu cuộc sống này hơn bao giờ hết. Tôi không còn sợ hãi và quay mặt trốn khi gặp người nước ngoài vì sợ họ hỏi gì đó. Tôi ngẩng cao mặt đầy tự tin cười với những đồng nghiệp nước ngoài vô tình gặp trong thang máy, bước tới những đám đông, tới những người nước ngoài bất chợt gặp ngoài đường và cười với họ.

Tôi sung sướng như phát điên khi hiểu họ nói và tôi nói họ hiểu – tuy chỉ là những câu đơn giản thôi nhưng khả năng diễn đạt trôi chảy và tốt hơn rất nhiều, thậm chí họ khen phát âm rất tốt nữa. Tiếng Anh đang ngấm dần trong tôi và tôi đang bắt đầu cảm nhận được ngôn ngữ này đẹp như thế nào khi tận hưởng những bộ phim Mỹ hay đọc truyện Tiếng Anh mà không cần dịch.

Đó là một thành công cực kỳ lớn trong đời em, anh Quốc ạ! Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn như vậy mà em đã đạt được một kết quả hết sức tuyệt vời hơn hẳn 11 năm học Tiếng Anh trước đây của mình. Với Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ, em thấy sự vất vả-học rồi quên, học rồi nghỉ, học rồi nghỉ... tốn quá nhiều thời gian như trước đây của mình thật lãng phí.

Điều tuyệt vời nhất là dường như nó luôn truyền cho em một nguồn năng lượng nào đó, mà làm em thích học Tiếng Anh thật sự, em không học để đối phó như trước nữa; với em không có cuộc vui chơi bạn bè nào bằng việc ngồi ở nhà và được học Tiếng Anh. Em tự hứa sẽ theo đuổi tới cùng để sử dụng Tiếng Anh như Tiếng Việt, hoàn thiện 4 kỹ năng nghe-nói-đọc-viết như người bản xứ giống các anh chị đi trước; như chị Thùy Linh, Ngọc Đăng, Đức Huy... giọng nói đã đạt chuẩn như người bản xứ. **HỌ LÀM ĐƯỢC, CHẮC CHẮN EM CŨNG SẼ LÀM ĐƯỢC!**

Em xin được gửi lời cảm ơn chân thành sâu sắc tới anh Phan Ngọc Quốc-người đã đưa tới mọi người một phương pháp học Tiếng Anh khoa học; mang lại niềm tin,

sức sống thực sự tuyệt vời cho em, dẫn em và các bạn đi trên con đường của ánh sáng.

Cuộc đời em giờ đã bước sang trang mới. Sự tự tin, những ước mơ... đã quay trở lại, kết bạn với những người bạn nước ngoài, đi khắp thế giới học hỏi văn hóa và ẩm thực không còn là ước mơ xa vời với em nữa. Sắp tới đích rồi, tương lai ơi, chờ ta chút nữa nhé!!!

Học trò.

Thùy Dung.

HỒNG NHUNG

Thanh Hóa chiều mưa!

Gửi anh Quốc – người Thầy em luôn tôn trọng và yêu quý!

Dù em chưa một lần được gặp anh, em chỉ biết về anh qua những trang sách, nhưng em luôn tin tưởng vào những gì anh đã và đang truyền đạt lại cho em. Em còn nhớ, cũng vào ngày này 6 tháng trước, đó là một ngày đặc biệt đối với em, quyết định ấy đã làm thay đổi cuộc đời em, một quyết định mà em lấy hết sự can đảm và chấp nhận trả mọi giá để theo tới cùng.

Ngày hôm đó, dường như có một sức mạnh vô hình chỉ lối cho em tới đúng nơi em cần phải tới, em đã tìm thấy cánh cửa kì diệu ấy, nơi đó có người Thầy vĩ đại đã khai sáng những suy nghĩ non nớt của em, người đã chỉ cho em biết mình cần phải làm gì để thay đổi cuộc sống nghèo khổ và bế tắc lúc bấy giờ.

Trước đây với em, việc học tiếng anh chưa bao giờ là dễ dàng cả. Em đã học nhiều phương pháp, theo học nhiều trung tâm nhưng sau mỗi khóa học, kết quả thu lại chỉ là một mớ kiến thức hỗn độn, không thể dùng vào việc gì cả. Em chán nản và nghĩ rằng đầu óc mình ngu muội, không thể học được thứ ngôn ngữ khó nhằn đó.

Thời gian cứ trôi, rồi cũng cũng tới ngày em cầm trong tay tấm bằng cử nhân đại học đồ chọi, những tưởng như vậy là đã đủ để em có thể có một công việc tốt, một

cuộc sống ổn định. Nhưng không, thực tại tàn khốc hơn em mơ mộng, công việc tốt thì yêu cầu kinh nghiệm và tiếng anh tốt, cả 2 thứ đó em đều không có.

Em chấp nhận đi làm một công việc bình thường với mức lương ít ỏi, cuộc sống bộn bề những lo toan, cứ luẩn quẩn trong vòng cơm áo gạo tiền, khiến em không lúc nào vui được.

Đi làm rồi mới hiểu nỗi vất vả của cha mẹ khi kiếm từng đồng nuôi dạy em tới ngày hôm nay. Vậy mà thật hổ thẹn thay, công lao cha mẹ, đã ngày nào em đền đáp được? Em phải làm gì để thay đổi thực tại đây? Câu hỏi ấy cứ xuất hiện trong đầu em.

Và rồi như có một phép màu, em may mắn biết tới cuốn sách “Cách học tiếng anh thần kì” của anh. Một chân trời mới mở ra, một niềm hy vọng và động lực mạnh mẽ đã thôi thúc em hành động, phải nắm lấy cơ hội đặc biệt này. Em hiểu rằng tiếng anh không chỉ giúp em có một công việc tốt, mà tiếng anh còn là cầu nối tri thức nhân loại, giúp em học hỏi được nhiều điều cho cuộc sống của mình.

Đã có rất nhiều bạn theo học phương pháp của anh và có tiến bộ rõ rệt, nhưng quan trọng hơn cả, đó là em và các bạn ấy đều gặp phải những khó khăn tương tự trong việc học theo phương pháp cũ. Các bạn ấy có thể vượt qua nhờ phương pháp này, tại sao em lại không thể?

Theo học phương pháp của anh đã tròn 6 tháng, bước đầu em đã đạt được sự tiến bộ mà mình không ngờ tới. Nếu như trước đây, trình độ tiếng anh của em ở con số 0 thì bây giờ, em đã có thể nghe hiểu những bài hội thoại đơn giản. Lúc trước em rất sợ phải xem phim Friends, xem phim cứ như một cực hình với em, xem mà không hiểu một chút gì, vậy mà bây giờ em đã có thể hiểu được gần như toàn bộ nội dung chính mỗi tập, có thể cười khi họ cười, cảm giác thèm xem phim vô cùng.

Em vui lắm, càng ngày càng thấy yêu tiếng anh hơn, vì lẽ đó mà em viết thư này để khoe với anh và cho phép em được gửi tới anh lời cảm ơn chân thành nhất.

Cảm ơn anh- người Thầy vĩ đại trong lòng em! Chúc anh nhiều sức khỏe và niềm vui!

Học trò của anh, Hồng Nhung

THÚY VÂN

Với mục tiêu tưởng chừng nhỏ nhoi chinh phục Tiếng Anh từ những ngày đầu tiên tôi bước vào đại học. Suy nghĩ của tôi - một cô sinh viên ngây thơ, luôn nghĩ rằng sẽ làm được tất cả chỉ cần mình cố gắng hết sức. Nhưng qua bao lần cố gắng, rồi thất bại, cố gắng rồi thất bại, khi tôi tốt nghiệp đại học, kết quả của những cố gắng trong 4,5 năm còn lại chỉ là những cấu trúc ngữ pháp, và đôi ba từ vựng.

Đến lúc phỏng vấn tại các công ty, sự không tự tin vào khả năng tiếng anh của mình đã đánh gục tôi từ những vòng loại đầu tiên. Tôi muốn hét lên, tại sao? Tại sao chứ? Phải mất bao lâu nữa tôi mới có thể làm được điều mà tôi mong muốn chỉ vì thiếu tiếng anh, có phải bản thân tôi không có khả năng học ngoại ngữ? Hay là do con người tôi chưa đủ bản lĩnh và nghị lực để vượt qua những khó khăn để chinh phục nó. Tôi thất vọng về bản thân, tôi trách mình, tôi bế tắc, không thể tìm ra được lời giải đáp cho mình. Tôi dường như muốn bỏ tất cả!

Nhưng tôi không thể, vì tôi còn tương lai, tôi còn sự nghiệp, tôi còn gia đình... Dù cuộc sống này có khó khăn bao nhiêu đi nữa thì tôi vẫn phải đứng dậy và đi tiếp. Hôm nay thất bại không tới được đích, thì ngày mai, ngày mốt, dù thời gian trải qua chẳng phải dễ chịu gì? Cứ thế những chuỗi ngày sống trong sự cố gắng mệt mỏi, học rồi quên, học rồi quên, học rồi quên. Tôi ngán ngẫm mỗi lần học bài, nhưng tự nhủ không được bỏ cuộc.

Có lẽ, không có sự cố gắng nào là không có kết quả, dù ít hay nhiều. Vào một ngày tình cờ, tôi có được cuốn sách "Cách học tiếng anh thần kì" qua lời giới thiệu của một người bạn. Tôi đọc và như có một sức hút từ quyển sách, tôi chăm chú và đọc như sợ từng trang sách vụt mất. Sao mà những gì được viết giống như tôi quá vậy?

Tôi như vỡ òa trong hạnh phúc! Tôi vỡ òa vì bây giờ con đường tôi đi đã có ánh sáng, chứ không phải là đêm tối mịt mù như trước kia. Nhờ quyển sách tôi hiểu được lí do vì sao tôi thất bại, và nếu có học hoài theo cách cũ thì kết quả cũng sẽ chẳng bao giờ như tôi mong muốn.

Tôi giật mình nghĩ rằng nếu như không đọc được quyển sách này thì không biết bao lâu nữa tôi mới tới được đích mà tôi đã đặt ra, hay là chẳng bao giờ? Những phân tích khoa học đơn giản nhưng đầy thuyết phục đã làm tôi tỉnh giấc.

Và không thể chần chừ thêm giây phút nào nữa, tôi bắt đầu hành động. Tôi đã thực sự bước đi trên con đường chinh phục Tiếng anh, chinh phục những ước mơ. Từ ngày bắt đầu lại với cách học mới, tôi như trở thành một con người mới. Chưa bao giờ tôi cảm thấy thích học tiếng anh như thế. Tôi học bất cứ nơi nào, lúc nào có thể. Tôi học như muốn giành lại thời gian đã bỏ qua ở những năm đại học, như giành lại thời tuổi trẻ đã qua!

Gửi anh Quốc!

Em muốn gửi tới anh lời cảm ơn sâu sắc về những gì anh đã làm với tất cả mọi người trong đó có em. Anh đã mang lại hi vọng, niềm tin, ước mơ cho hàng ngàn, hàng triệu người Việt Nam. Em đã có lúc cố gắng nhưng tưởng chừng không hi vọng gì hơn. Em cũng đã có nhiều ước mơ cho tương lai, cho đất nước nhưng vì không thể chinh phục tiếng anh nên em đã từ từ buông bỏ. Nhưng giờ đây những niềm tin, những ước mơ ấy lại một lần nữa cháy lên vì em đã có trong tay công cụ Tiếng anh để thực hiện được chúng.

Em theo học tiếng anh với anh đã được hơn 8 tháng, 8 tháng trôi qua em đã cảm nhận được bao nhiêu cung bậc cảm xúc. Thời gian như dài ra vì mỗi phút giây trôi qua em đều cảm nhận được ý nghĩa của nó. Nhìn lại bản thân trước kia so với bây giờ, có một sự thay đổi quá lớn. Khả năng tiếng anh của em đã khá lên rất nhanh, em có thể đọc trôi chảy một đoạn văn, hiểu không cần dịch, cảm nhận được ngôn ngữ khi xem phim...

Em vui sướng khi nghĩ về mình sau 2 năm nữa. Em sẽ trở thành master tiếng anh, em sẽ có được công việc tốt, em sẽ kiếm được nhiều tiền, em sẽ giúp đỡ những người từng thất bại như em, em sẽ được đặt chân lên những vùng đất lạ, em sẽ đọc được những quyển sách hay của nhân loại và biết đâu em sẽ có một công trình hay một tác phẩm mang tầm cỡ quốc tế... Tương lai của em tràn đầy những màu sắc và hi vọng.

Lời cuối, em muốn cảm ơn anh một lần nữa, và muốn gọi anh một tiếng Thầy đúng nghĩa- Người thầy mang đến tri thức thật sự, người thầy đã nhóm lên ngọn lửa ước mơ trong em!

Học trò

Thúy Vân

VỮ TIẾN

Gửi anh Quốc – Người Thầy Vĩ Đại mà học trò vô cùng tôn trọng và kính phục!

Không biết có lời cảm ơn nào có thể tả được sự biết ơn mà em muốn bày tỏ với anh. Anh biết không? Nhắc đến Tiếng Anh như là nhắc đến vết thương đang còn hằn sâu trong em. Mười hai năm ngồi trên ghế nhà trường và học thêm ở ngoài mà vẫn không thể nào nhớ nổi mớ quy tắc ngữ pháp. Rồi bốn năm trên giảng đường đại học, cộng thêm mấy khóa học ở trung tâm bản ngữ nhưng vẫn không tài nào hiểu nổi người tây họ đang trò chuyện cái gì. Tương lai tối mịt. Trong em chứa đầy nỗi uất hận. Tại sao vậy chứ?

Hay là tại em? Tại em dốt và nhác học. Cứ thử cho là vậy đi. Thế còn không biết bao nhiêu con người không chinh phục được, họ cũng dốt, cũng nhác học như em sao? Tất nhiên là không phải rồi. Có những người nhác, nhưng có những người rất chăm chỉ, có những người tự học cũng có những người đi học trung tâm rất nhiều nhưng cố gắng rồi thất bại, cố gắng rồi thất bại. Tất cả họ đều đầu hàng, bỏ cuộc trước khi đến được với cánh cửa chinh phục Tiếng Anh. Thế rốt cuộc là tại sao? Tại sao chứ?

Vì có học hoài, học mãi theo cách cũ thì kết quả mãi mãi sẽ chẳng bao giờ thay đổi, như Albert Einstein đã từng nói: “Nếu bạn lặp lại 2 lần cùng 1 hành động như nhau, nhưng lại mong đợi 2 kết quả khác nhau là hoàn toàn điên rồ”.

Có lẽ không bao giờ em biết được câu trả lời và phải cam chịu sự ngu dốt này cho đến suốt đời nếu như không có cái ngày mà em nhận được cuốn sách ” Cách học tiếng anh thần kỳ ” như cách mà bao bạn khác nhận được. Cảm xúc tò mò đan xen lẫn hồi hộp, cứ lâng lâng khi đọc từng trang, từng trang sách rồi bỗng nhiên “Ah, thì ra là vậy” khi ngộ ra điều gì đó. Em vui quá đi!

Hết quy luật 20/80 rồi đến Đạo Lão-Trang, hết phân tâm học rồi đến triết học, hết Plateaus, Kaizen Way rồi chuyển sang Repetition and Dictinction. Cộng thêm hàng đống công trình nghiên cứu khoa học của chuyên gia ngôn ngữ Dr. Stephen Karshen nổi tiếng. Em bị thuyết phục hoàn toàn bởi những lời lẽ hợp logic đầy thuyết phục. Vì em tin vào quy luật tự nhiên, em tin vào khoa học. Thế nên chẳng có lý do gì mà em không bắt tay vào học luôn cả.

Nhớ ngày nào còn bi bô tập phát âm mà giờ đây đọc một lèo vanh vách cả sáu trang giấy đặc kịt chữ của AJ, hơn nữa còn đọc rất to và tự tin. Từ học ba giờ một ngày rồi năm giờ, bảy giờ, rồi cho đến tận tám giờ liền mà vẫn không thấy chán. Càng học càng nghiện, càng học càng say xưa. Xem phim friends thì cười lăn cười bò chứ không như ngày trước không hiểu tí gì. Đọc cả tập truyện thiếu nhi tiếng anh mà cảm tưởng như là đang đọc truyện bằng tiếng việt vậy chỉ thi thoảng có vài chỗ không hiểu.

Thật không thể tin nổi, chỉ có một thời gian ngắn ngủi vậy thôi mà em lại tiến bộ nhanh đến vậy. Thành quả của 1 năm rèn luyện thật xứng đáng với mồ hôi, công sức bỏ ra. Vui mừng khôn tả siết. Hơn cả mười mấy năm ngồi học trên ghế nhà trường và mấy khóa trung tâm. Anh gọi là Thần Kỳ kể cũng không ngoa.

Giờ thì em hoàn toàn tin tưởng vào phương pháp, hoàn toàn tin vào những gì anh nói, 2 năm nữa thôi, không nhanh cũng không chậm, em tự tin chắc chắn một điều, đảm bảo là em sẽ chinh phục được tiếng anh. Cái ngày mà em dùng Tiếng Anh như tiếng mẹ đẻ sẽ không còn là giấc mơ xa vời hay giấc mộng hảo huyền nữa.

Cảm ơn Anh đã đem lại cho em và mọi người một con đường để có thể vươn mình ra với thế giới, cảm ơn Anh vì tất cả tri thức và tất cả những gì Anh đã mang lại cho chúng em.

Học trò của anh

Vũ Tiến

ĐỨC DƯƠNG

Tuổi thơ của em gắn liền với chú mèo ú Doremon với những mẫu truyện thần kỳ. Doremon với chiếc túi thần kỳ chú có thể chứa được rất nhiều bảo bối, chỉ cần Nobita gặp khó khăn là chú sẵn sàng giúp đỡ. Chú là một người bạn tốt một người anh hùng thực thụ. Thật buồn cười, thỉnh thoảng em lại đi ghen tị với Nobita vì Nobita có một người bạn siêu phàm tốt bụng hay giúp đỡ người khác như Doremon.

Nhiều lúc mong sao mình cũng có một chú mèo máy bên cạnh để giúp học tiếng anh thì tuyệt biết bao. Chỉ cần Doremon cho bánh mì phiên dịch thì chẳng bao giờ

mình phải khổ sở với các bài kiểm tra tiếng anh nữa. Lúc nào cũng phải nhồi nhét từ vựng, nhồi nhét ngữ pháp thì làm sao mà nhớ được. Học rồi quên, học rồi lại quên, tất cả chỉ là con số 0 tròn trĩnh, tiếng Anh chẳng lẽ buồn chán và khó học đến thế hay sao?

Em biết trong thời đại này nếu không có tiếng anh thì cuộc sống của mình sẽ rất vất vả và chẳng bao giờ có công việc ổn định, chẳng bao giờ có một cuộc sống sung túc. Vì vậy nhất quyết em phải trở thành Master tiếng Anh. Chán việc học tiếng Anh ở trường, em tìm đến các trung tâm tiếng anh ở ngoài hy vọng nó sẽ là luồng gió mới giúp em học tốt tiếng anh.

Hy vọng nhanh chóng bị dập tắt bởi cách học chỉ tập trung vào từ vựng và ngữ pháp. Học nhiều nhưng chẳng nhớ được, nói thì chẳng nói được nghe cũng không xong, nước mắt như muốn tuôn trào, đôi chân chẳng còn đứng vững được nữa, bao nhiêu cảm giác thất vọng ập đến. Chẳng lẽ không còn cách nào sao? Sao những lúc Nobita buồn gặp khó khăn luôn luôn được Doremon giúp đỡ còn mình với sự cố gắng như vậy lại chẳng có Doremon nào thêm giúp đỡ cả. Doremon của đời tôi ơi ! Mi ở đâu ?

Như những vì sao đêm cuối cùng thì Doremon cũng xuất hiện. Không phải là chú mèo béo ú, cũng không có nhiều bảo bối thần kỳ, không có bánh mì phiên dịch nhưng anh đã có sách tiếng anh thần kỳ. Cái bảo bối dành cho những chàng Nobita như em đang cần. Lần đầu nhìn thấy cái tên Doremon và tiếng Anh thần kỳ em không tin vào mắt mình nữa, em vui mừng khôn siết.

Đúng là bảo bối mình cần đây rồi ! Em ngấu nghiến đọc hết cuốn sách ngay lập tức không ngoài sự mong đợi đây là một phương pháp học khoa học tuyệt vời. Từ đây anh chàng Nobita sẽ chăm chỉ học quyết không bỏ ngày nào.

Thấm thoát một năm đã trôi qua bây giờ em cảm thấy mình tiến bộ nhiều lắm, xem phim Friends bây giờ cũng hiểu tầm 70% nhiều lúc còn loáng thoáng nghe được bản tin nước ngoài nữa dù nghe không được nhiều nhưng em thấy hạnh phúc lắm. Em hạnh phúc vì mình tiến bộ vì mình đã đi đúng đường. Em biết con đường chinh phục tiếng anh còn dài nhưng em sẽ cố gắng không bao giờ bỏ cuộc. Cám ơn bảo bối tiếng anh thần kỳ ! Cám ơn anh mèo máy Doremon của em!

Học trò của anh! Đức Dương

PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC

YOU HAVE TO HAVE A DREAM IF YOU WANT TO MAKE A DREAM COME TRUE

Khi xưa AJ Hoge, người mà Doremon sẽ giới thiệu kỹ hơn ở phần sau, đã từng phải nếm trải những cảm giác rất đau khổ khi ông chứng kiến những học trò mà ông đào tạo không thu được hiệu quả như mong muốn.

AJ Hoge, giáo viên dạy tiếng anh được cử qua Nhật để làm phụ tá cho một giáo viên Nhật, trong 2 năm liền ông phải chứng kiến những gương mặt đờm buồn của những học trò nơi ông làm phụ tá. Học trò ở đây là những thợ thủ công, công nhân, đủ mọi tầng lớp trong ngôi làng nghèo nàn ở Nhật.

Hàng ngày họ phải thức dậy sớm để lao động, tối lại phải học thêm Tiếng Anh để cải thiện cuộc sống, họ luôn hăng hái trong việc học tập, bất chấp cái mệt mỏi sau một ngày dài lao động, nhưng không một ai trong họ có thể chinh phục được tiếng anh. AJ Hoge buồn phiền vì điều này rất nhiều, và nó làm ông cảm thấy xấu hổ pha lẫn chút xót xa.

Doremon cũng đã gặp không biết bao câu hỏi về cách học Tiếng Anh, biết bao thanh niên, phụ nữ tâm sự: "Mấy anh (chị), có thể giúp em tìm chỗ học tiếng anh nào đó mà giá rẻ, giáo viên dạy tốt, vì lương tháng em có 5 triệu mà phải thuê nhà..."

Đến nỗi nhiều người than rằng "Bây giờ đi đâu cũng đòi bằng Tiếng Anh, mà lương của em thì lại không đủ đóng tiền học, có anh (chị) nào đó giúp được em không?" Đương nhiên họ cũng nhận được các câu trả lời rất nhiệt tình, nhưng đa phần là trả lời cho qua chuyện, cuối cùng rồi cũng chẳng đâu vào đâu.

Doremon khi hình dung ra những gương mặt nghèo khổ, muốn học hành cái gì đó để thoát khỏi cái nghèo, để cải thiện cuộc sống, thì thật sự cảm thấy đồng cảm với họ. Rất có thể các bạn chưa gặp được những con người này, nhưng Doremon đã gặp, cho nên không đành lòng làm ngơ.

Có bao người tự hỏi: **CÁCH GIÁO DỤC TIẾNG ANH TRUYỀN THỐNG CÓ THỰC SỰ HIỆU QUẢ, CÓ DỰA TRÊN CÁC CÔNG TRÌNH KHOA HỌC ĐÃ ĐƯỢC CHỨNG MINH?** Đương nhiên là không, cho nên đó là lí do tại sao có hàng nghìn, hàng triệu và hàng tỉ học sinh, sinh viên trên toàn thế giới đều thất bại với môn học này.

Không riêng gì ở Việt Nam, mà ở bất kì đâu trên trái đất, nơi tồn tại lớp học có tên gọi "anh văn" thì 95% trong số đó bị thất bại. Số liệu này có thể bị chênh lệch, vì Doremon lấy nó từ năm 2006 của các nhà Ngôn Ngữ học.

Và các bạn hãy nhớ thành công ở đây, không có nghĩa là chúng ta đọc được vài ba câu căn bản, nghe vài ba từ vu vơ... mà là chúng ta dùng được nó như ngôn ngữ mẹ đẻ. Và trái ngược với những điều này thì được gọi là thất bại-đây là tiêu chuẩn được đặt ra để khảo sát.

Vì chúng ta học Tiếng Anh để làm gì? Để cải thiện cuộc sống, để học các tri thức được viết bằng Tiếng Anh, để giao tiếp với người nước ngoài, để nghe họ nói và nói cho họ nghe, chứ không phải học Tiếng Anh để "nô".

Đương nhiên để thành công như tiêu chí trên là không đơn giản, nhưng chỉ có làm được như vậy thì lúc này Tiếng Anh mới trở nên hữu dụng, mới đi vào cuộc sống của chúng ta. Và có một số qui tắc cơ bản sau đây cho những ai muốn thành công:

1. Phải học Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh, có nghĩa là không được dịch.

Thế tại vì sao? Khi bạn dịch đồng nghĩa với việc bạn phản xạ rất chậm, điều này không là vấn đề gì đối với việc đọc và viết, không viết khi này thì viết khi khác, không đọc quyển sách hôm nay thì ngày mai.

Nhưng nó lại có vấn đề với việc nói và nghe, có ai đủ kiên nhẫn để chờ bạn dịch sau đó bạn hiểu, sau đó bạn lại tìm từ-dịch sang tiếng anh-rồi nói, bạn cũng sẽ không có đủ thời gian để nghe...

Và một vấn đề rắc rối khác: bạn sẽ không thể hiểu hết ý nghĩa của một câu nào đó nếu bạn dịch nó sang tiếng việt, vì tiếng anh và tiếng việt là hai thứ ngôn ngữ hoàn toàn khác nhau. Thế có cách nào không dịch mà vẫn hiểu? Doremon sẽ giới thiệu nó ở những phần tiếp theo.

2. Tuyệt đối không nên học ngữ pháp- nhận xét này đến từ các công trình của các nhà Ngôn Ngữ học, chứ không đơn thuần chỉ là nhận định cá nhân. Vì khuôn

khổ của bài viết này không cho phép nên Doremon sẽ không kể về các công trình làm gì, ai muốn tò mò thì lên google gõ từ khoá Stephen D Krashen, sau đó sẽ tìm được thứ mình muốn.

Khi chúng ta học ngữ pháp thì chúng ta sẽ làm cho bộ não có sự "trễ pha" trong việc xử lý thông tin và làm cùn mòn phản xạ tự nhiên. Chúng ta là người Việt, có ai đó nói hay viết mà phải suy nghĩ để lựa đâu là chủ ngữ, vị ngữ... hay không?

Thế nhưng không ai có thể phủ nhận được, để nói giỏi và viết hay thì phải cần tới ngữ pháp. Vậy ở đây có một sự mâu thuẫn, "không được học ngữ pháp" và "phải biết ngữ pháp"- vấn đề này sẽ được giải quyết ở phần sau.

3. Trong tất cả các phương pháp học mang lại hiệu quả nhất thì chúng có chung 1 điểm: nghe, nghe và nghe. Chúng được gọi chung bằng 1 cụm từ "listen first approach". Khi bạn mới chào đời thì kỹ năng đầu tiên mà bạn được học là nghe, nghe và nghe, cho đến khi bạn tập nói và sau đó là lên trường để học viết.

Thế nhưng phương pháp truyền thống lại đi ngược lại-đây thật sự là một vấn đề đối với cách giáo dục như hiện nay.

4. Để nhớ 1 từ vựng thì cách tốt nhất và hiệu quả nhất là: nhớ 1 câu có chứa từ đó- đây cũng là kết luận đến từ công trình khoa học. Thế nhưng chúng ta lại học theo kiểu, viết 1 cái list từ vựng và tụng, tụng cho đến răng rụng, chân run, tay mỏi thì cũng chẳng mang lại bao nhiêu lợi ích.

Cho nên việc học từ vựng hiệu quả nhất đến từ việc học cả một câu và đọc các câu chuyện-tức là một đoạn văn, hãy chọn những đoạn văn có các trạng thái cảm xúc sau: yêu thương, ghê sợ... Vì các cảm xúc này ta khó mà quên được.

5. Để nhớ 1 từ vựng tốt hơn thì các bạn nhớ kết luận này (đương nhiên cũng là nghiên cứu khoa học): "Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn nghe và nhìn thấy (hay viết) nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được".

Điều này nói lên cái gì? Cách học truyền thống nên vứt thùng rác, vì nó chỉ phí thời gian, trước hết chúng ta học từ bằng cách viết từng từ đơn, thiếu phần nghe, thiếu trong 1 hoàn cảnh hiểu được (tức là phải viết thành đoạn như ý 4), và chúng ta nhìn (viết) nó không đủ 30 lần hoặc hơn, cho nên chúng ta có học cho mấy rồi cũng quên.

AJ Hoge đã tâm sự, ông muốn học tiếng Tây Ban Nha, và các bạn có thể đoán thử, vâng họ nhồi nhét AJ Hoge học càng nhiều từ mới càng tốt, mỗi tuần mỗi bài như chúng ta, chương 1, chương 2... và sau 1 năm AJ Hope nói "Tôi quên tất cả những gì mà tôi đã học".

6. Phát triển ý 5. Đây có thể là tin buồn cho các bạn, nhưng nó là sự thật. Dù các bạn có học kỹ xảo nào đi nữa, môn học nào đi nữa thì **chìa khoá để mở ra cách cửa thành công đó là: repetition-sự lặp lại và distinction-sự phân biệt.**

Distinction chỉ đến khi repetition đủ nhiều. Chúng ta ai cũng hiểu được những chân lí cơ bản, để giỏi trong 1 môn thể thao nào đó thì chúng ta phải tập các động tác cơ bản nhiều lần, nhiều năm. Các vận động viên quyền anh học được bao nhiêu cú đấm: khoảng 2 hay 3 cú cơ bản như đấm móc, đấm thẳng và họ thực hiện nó ngày này qua ngày nọ, năm này qua năm nọ.

Đó là lí do tại sao khi chúng ta-con người bình thường đấm người khác một cái, có thể họ bị đau hay bất tỉnh... nhưng các vận động viên quyền anh mà đấm ta một cái thì nơi ta nằm không phải là trên đường, cũng không phải là trong bệnh viện mà có thể là trong quan tài.

Đây chỉ là một ví dụ nhỏ để các bạn thấy được repetition có tác dụng ghê gớm đến cỡ nào, cũng cùng một động tác nhưng ta thực hiện nó nhiều năm thì "chất" đã khác. Đó là lí do tại sao AJ Hoge là giáo viên dạy Tiếng Anh chứ chẳng phải là tiếng khác vì ông ta đã repetition đến hơn 40 năm

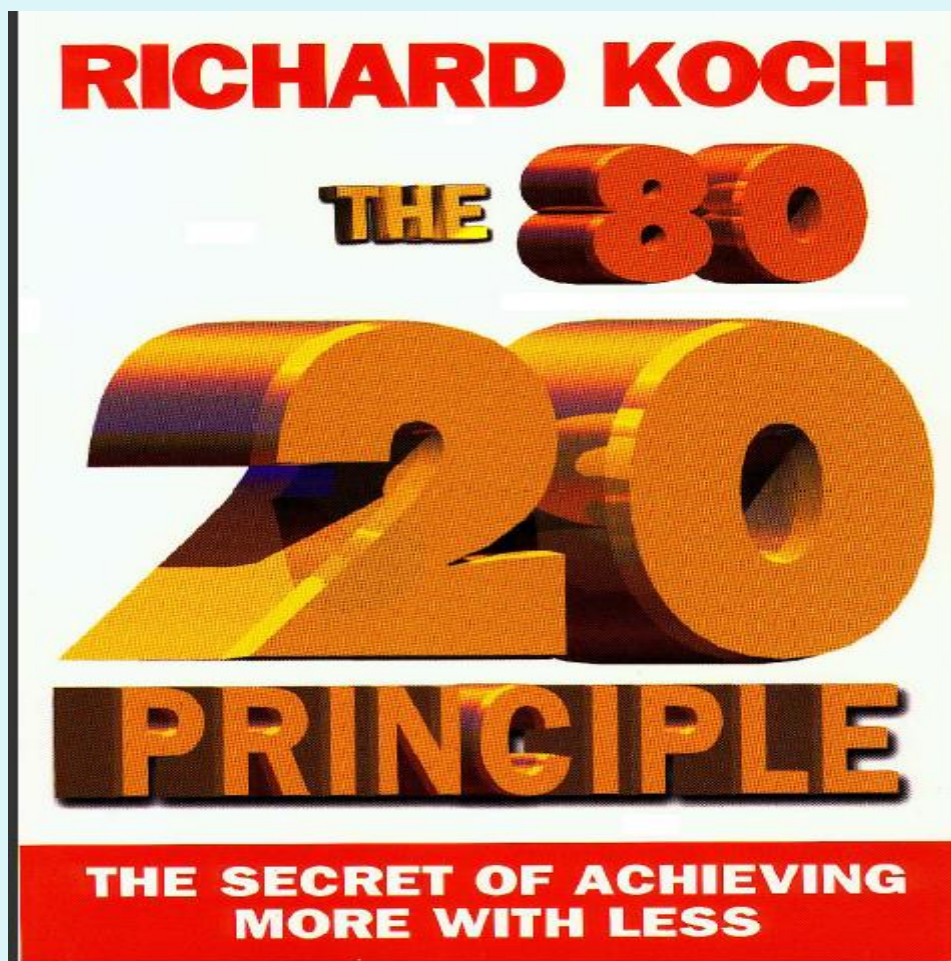
Chúng ta dùng Tiếng Việt thành thạo bởi vì chúng ta đã repetition đến cũng gần 10-20 năm. Doremon sẽ nói rõ vấn đề này hơn ở phần sau, nhưng tin buồn đó các bạn: repetition-một điều mà không ai muốn, vì con người luôn có xu hướng mới hơn, nhiều hơn, nhanh hơn-cho nên các bạn có thể bỏ cuộc ngay tại nơi này.

Các phương pháp học tiếng anh phổ biến hiện nay ngoài phương pháp truyền thống

1. 5 bước để nói được Tiếng Anh

Phương pháp này hay một chỗ là nó có giới thiệu Nguyên lý 20/80:

Đây là hình bìa

Đây là cuốn sách rất hay có tác dụng lên nhiều lĩnh vực. Nội dung của nó đại khái như sau: tính tổng thể trên toàn thế giới thì 20% lượng người lại chiếm tới 80% đất đai+tài sản (mấy ông tỷ phú đây), 80% lượng người còn lại thì eo hẹp với 20% còn thừa.

Trong 1 công ty thì có 20% công nhân lại làm ra tới 80% sản phẩm cho công ty... Tương tự cho tiếng anh: trong tổng thể toàn bộ từ vựng tiếng anh thì chỉ có 20% vốn từ là được dùng nhiều và phổ biến. Nhưng rất tiếc tác giả lại không chỉ rõ thể từ nào là thuộc nhóm 20% để tôi còn biết đường tôi học...

2. Crazy English của Lí Dương-Trung Quốc

Nội dung của nó là học thuộc từng câu đơn sau đó học tiếp, học đến khi nào đủ nhiều thì dừng.

Nhận định của Doremon về phương pháp này như sau:

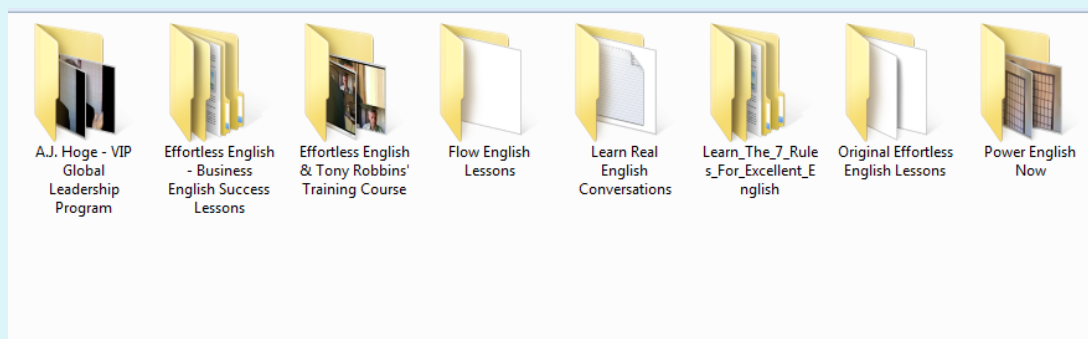
- Phương pháp hay, nhưng nó chỉ là 1 bộ phận của phương pháp mà doremon sẽ giới thiệu kỹ càng.
- Không có các công trình khoa học làm nền tảng.

3. Effortless English

Đây là phương pháp nổi tiếng nhất hiện nay ngoài phương pháp truyền thống, với phương châm "thuận theo tự nhiên" được phát triển bởi AJ Hoge- hiện đang sống tại Mỹ. Doremon giới thiệu cho bạn đọc bởi vì:

- Phương pháp này được xây dựng dựa trên rất nhiều công trình khoa học về Ngôn Ngữ học và các mảng kiến thức khác.
- AJ Hoge không chỉ nói mà ông ta còn thiết kế 1 hệ thống để các bạn học.

Đây là toàn bộ giáo trình của AJ Hoge hiện đang bán trên mạng

Trong tất cả các phần trên thì phần quan trọng nhất là: Power English Now. Trong phần này AJ Hoge cung cấp cho chúng ta các bài đọc tuyệt vời về cách học tiếng anh. Doremon sẽ giới thiệu cụ thể ở phần sau

NHỮNG KỸ XẢO BẮT BUỘC PHẢI HỌC

1. Luyện nói

Hãy quên đi việc học tiếng anh chỉ để dịch tài liệu, mà không cần nói với nghe. Bốn kỹ năng: nghe, đọc (đọc sách bằng mắt), nói, viết có mối quan hệ tương hỗ với nhau. Theo Effortless English, **việc viết hay-đồng nghĩa với việc giỏi ngữ pháp bắt nguồn từ việc đọc nhiều**. Đây chính là câu trả lời cho các bạn về vấn đề: không cần học ngữ pháp nhưng vẫn giỏi ngữ pháp.

Việc giỏi ngữ pháp không phải là kết quả của việc mổ xẻ 1 câu nào đó để phân tích và học cấu trúc câu, mà nó là kết quả của việc đọc nhiều-đây là kết luận của nhà Ngôn Ngữ học hàng đầu thế giới Stephen D Krashen.

Ông ta viết "khi bạn đọc một ngôn ngữ nào đó thì bạn không còn cách nào khác ngoài việc phải phát triển khả năng đọc-có nghĩa là bạn phải làm quen với các dạng câu, các dấu chấm phẩy..." đương nhiên khi bạn đã quen rồi thì bạn sẽ lấy câu đó để dùng lại cho việc viết của mình, cho nên tiếp tục "chúng ta ít khi nào phát hiện được lỗi ngữ pháp từ những người đọc nhiều".

Vấn đề này sẽ được nói rõ hơn ở phần luyện đọc, khi việc đọc phát triển-dẫn tới việc viết phát triển-dẫn tới việc nghe phát triển-dẫn tới việc nói phát triển-và cần đuôi lại là dẫn tới việc đọc phát triển. Trong 4 mắt xích này chỉ cần 1 mắt xích bị phá vỡ thì bạn không thể nào chinh phục được tiếng anh.

Doremon giới thiệu cho các bạn một số giáo trình luyện phát âm và Doremon nhắc nhở luôn để các bạn khỏi tốn thời gian, đó là Doremon đã sưu tầm rất nhiều bộ giáo trình luyện phát âm, và đã lựa ra những bộ tốt nhất, hiệu quả nhất để giới thiệu cho các bạn, bởi vậy các bạn đừng nên phí thời gian để tìm thêm tài liệu làm gì.

Các giáo trình luyện phát âm

1.1 Master Spoken English (video)

Đây là hình ảnh:

Miêu tả: chương trình này cực kì hay, nó có hình ảnh minh họa, và cực kì căn bản. Cái cần học trong chương trình này: đọc các từ căn bản và đọc các từ nối-quan trọng, vì người Mỹ-Anh ít khi đọc từng từ riêng lẻ mà họ đọc nó dính lại.

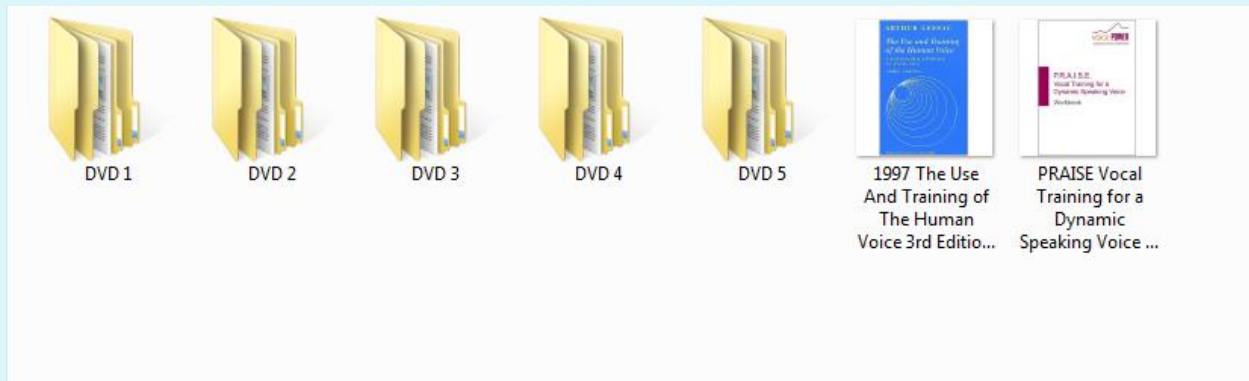
VD: Why is he.... (đọc dính is và he thành quai í she)

Trong các bài viết cũ trên HVA thì Doremon có thiếu sót sau, đó là Doremon chỉ download được phiên bản rút gọn của giáo trình phát âm trên, cho nên Doremon mới nói rằng bộ giáo trình đó chỉ dạy vài âm cơ bản, và cung cấp thêm bộ Pronunciation Workshop để các bạn học những âm còn thiếu

Nhưng hiện tại thì Doremon mới biết được phiên bản đầy đủ của bộ giáo trình Master Spoken English là không hề dạy thiếu một âm nào, cho nên các bạn chỉ cần học mỗi bộ Master Spoken English chứ không cần học thêm bộ Pronunciation Workshop

Phiên bản đầy đủ của nó có tên là **Master Spoken English - Feeling Phonics**, dung lượng 3.72 Gb và có hơn 250 video.

Đây là hình ảnh

1.2. Pronunciation workshop

Đây là hình ảnh

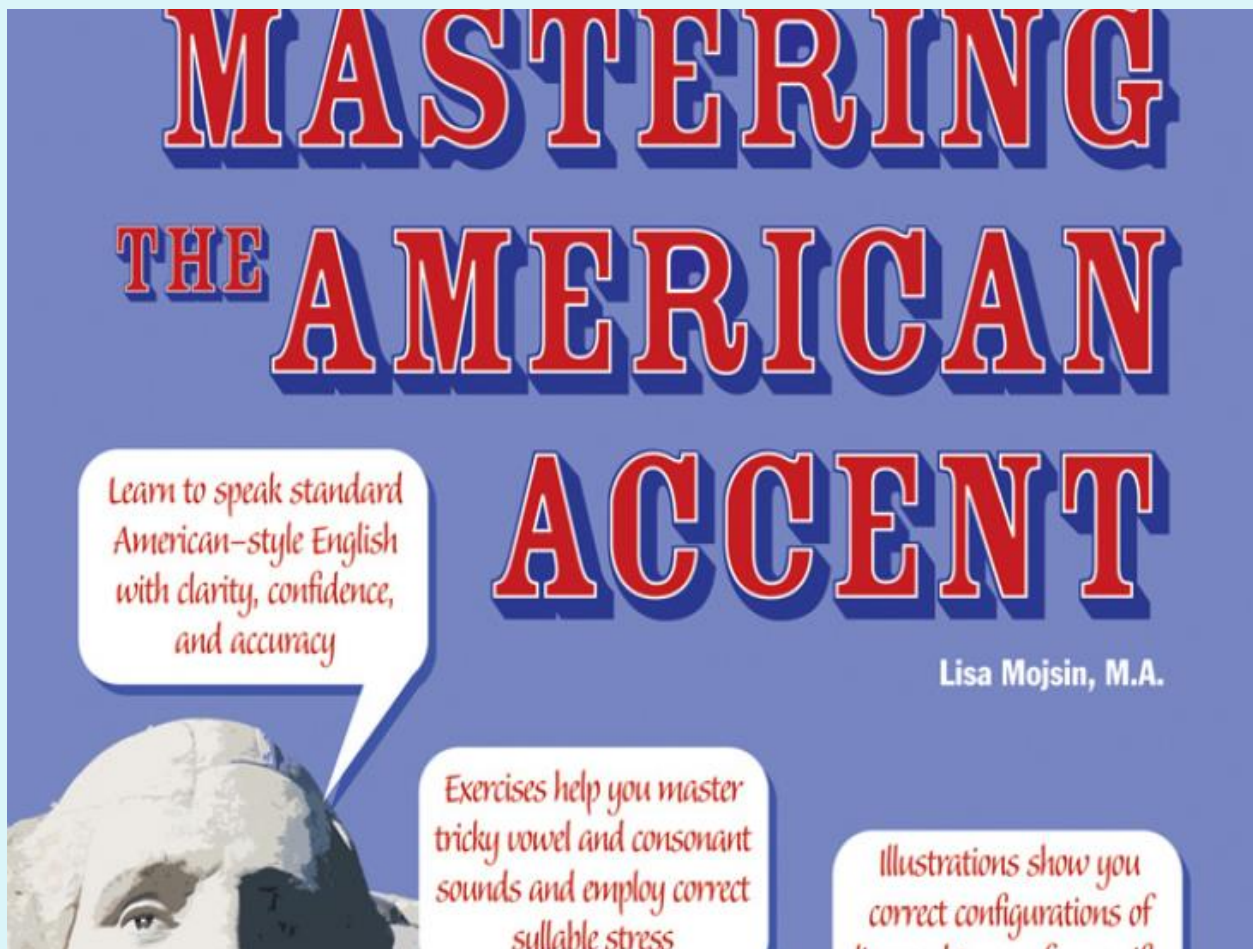
Bộ giáo trình này Doremon giới thiệu là để dùng vào mục đích sau:

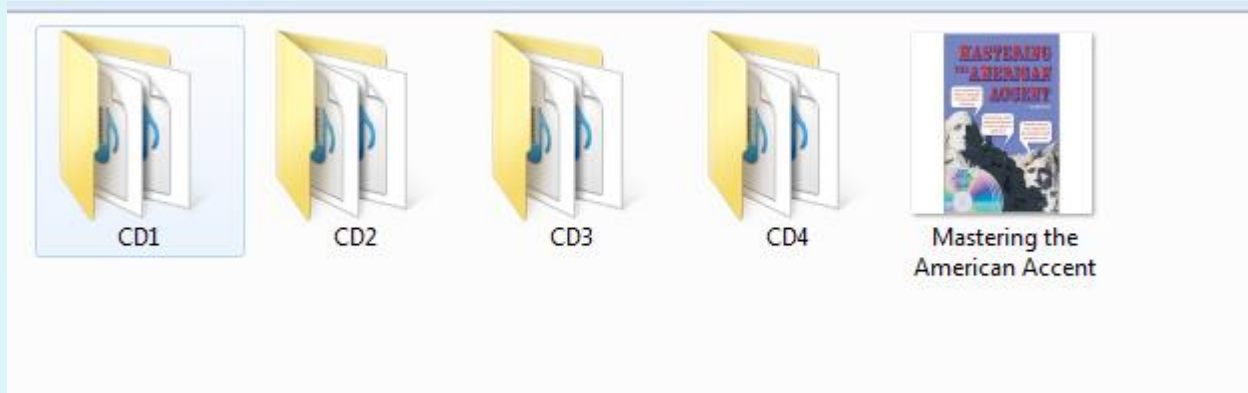
-Nếu những bạn nào không download được bộ đầy đủ Master Spoken English thì có thể luyện thêm bộ này để bổ sung những âm còn thiếu

-Dành cho những bạn nào muốn luyện thêm phát âm

1.3. Mastering the American Accent

Đây là hình ảnh

Miêu tả: Bộ giáo trình này cực kì quan trọng, nó không có video-hình ảnh, nhưng bù lại nó có lượng từ rất nhiều, có nghĩa là bộ giáo trình này sẽ giúp các bạn như sau:

-Phát âm rất nhiều từ đơn

-Phát âm những câu ngắn cho đến câu dài

CHÚ Ý: NẾU CÁC BẠN MUỐN HỌC ĐÚNG THEO PHƯƠNG PHÁP CỦA DOREMON THÌ CHỈ NÊN DÙNG NHỮNG TÀI LIỆU MÀ DOREMON CUNG CẤP

2. Luyện nghe

Việc luyện nghe như đã nói ở phần đầu, nếu các bạn chịu đọc kỹ. Nghe-nghe-và nghe- đây là kỹ năng đầu tiên cần được phát triển, thiếu nó-mọi thứ đều vụt. Thế tôi nên nghe cái gì? Vì không phải cái nào cũng nên nghe.

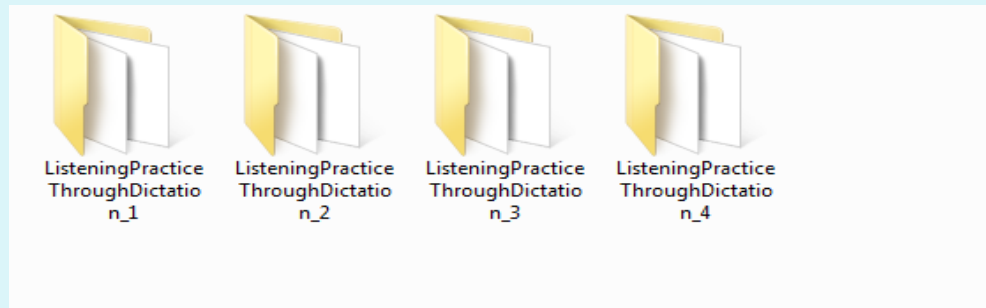
Dù các bạn có luyện nghe như thế nào, thì hãy tuân thủ kết quả đã được kiểm nghiệm như đã nói: "Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn **nghe và nhìn thấy (hay viết)** nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được".

Do vậy các bạn có thể lựa chọn bất cứ giáo trình nào miễn: có file pdf + audio + đoạn văn. Có nghĩa là luyện nghe bằng cách nghe người ta đọc các đoạn văn và vừa nghe vừa nhìn vào file pdf (đồng thời các bạn cũng đang phát triển khả năng đọc như đã nói ở trên).

Các giáo trình như trên rất hiếm, và Doremon đã rất khó khăn để tìm ra nó, đa phần là đọc bài text hay các bài văn quá dài-không phù hợp với người nhập môn. Doremon giới thiệu giáo trình sau:

2.1. Listening Practice Through Dictation

Đây là hình ảnh

Gồm 4 cấp độ, mỗi cấp độ gồm 40 bài, mỗi bài có độ dài như ảnh

Unit 1 A Picnic by the River

W: This is a good spot. Let's stop and have our picnic next to the river.

M: Good idea. Walking always makes me hungry. I'm ready for lunch.

W: We can sit here on the grass. Oh no! Someone forgot to throw these empty paper bags away. There is litter everywhere!

M: Why do people always leave litter around? It's not a nice thing to do. It spoils other people's picnics.

W: I think they are lazy. Or maybe they just don't care. Look, there are some empty cans and glass bottles under that tree, too.

M: People should clean up before they leave, and not leave litter lying around.

W: That's right. Well, after our picnic, let's pick up all the litter we can and take it out of here.

M: OK! And next week, let's come back with friends and pick up some more.

W: Good idea!

Như vậy nó thoả mãn: vừa đọc pdf+ vừa nghe audio+đoạn văn ngắn+bài văn để hiểu không dùng slang hay idiom.

Giáo trình này nên học như sau: nên nghe mỗi bài vài lần và sau đó chuyển qua bài khác. Và mục tiêu cuối cùng là học thuộc (cái này liên quan đến phương pháp của Lí Dương). Và Doremon sẽ nhắc lại chìa khoá để thành công: **repetition and distinction**.

Đây là điều mà bất cứ một chuyên gia nào cũng phải thừa nhận, và bất cứ một người nào cũng phải ngán ngẫm. **Bạn không đủ khả năng kiên trì để repetition and distinction thì nên bỏ cuộc để khỏi thất vọng.** Distinction như đã nói chỉ đến khi repetition đủ nhiều, do vậy nó là trạng thái cao hơn của repetition.

VD: Hãy xem 2 câu sau I can not wait và I can wait. Nếu là người Anh thì can: đọc là cen, còn cannot: đọc là can. Còn người Mỹ thì can và cannot đọc như nhau, vì người Mỹ thì âm a đọc giống âm e. Vậy làm sao để ta phân biệt? Câu trả lời distinction-sự khác biệt.

Còn rất nhiều từ mà hầu như chúng đọc hoàn toàn như nhau, cho nên ta không thể nào phân biệt chúng bằng âm mà phải phân biệt chúng bằng nghĩa. Để làm được điều này thì các bạn phải đạt đến trình độ nào đó bằng cách repetition thật nhiều.

Một vị khách lạ đến thăm thành phố chúng ta, ngày đầu tiên ông ta sẽ thấy mọi thứ đều như nhau: con đường, nhà cửa.... nhưng nếu ông ta sống lâu thì ông ta sẽ dần phân biệt được đâu là nhà ông A, nhà bà B, nhà chị C và nhà em D...

AJ Hoge có hỏi bí quyết của 1 học trò-người tiến bộ nhanh nhất trong lớp, và người này trả lời như sau: vì muốn để đạt đến trình độ Master mà người này đã nghe cùng 1 bài nhưng lặp lại tới 500 lần. Có thể các bạn sẽ không tin-như Doremon ngày nào còn tập tò. Nhưng sau khi đã hiểu về chìa khoá của repetition thì: có những bài trong giáo trình trên doremon nghe hơn 1000 lần-vâng có thể các bạn không tin.

Nhưng Doremon cũng như người bình thường, mức nhẫn nại cũng có giới hạn, cho nên cứ ngồi đó mà đếm 1, 2... 1000 chắc điên. Vậy bí quyết là ở chỗ nào? Mỗi 1 ngày Doremon đặt mục tiêu nghe 1 bài trong giáo trình đó 5 lần, 1 bài đó ngắn khoảng 1 phút 30'. Sau đó chuyển qua nghe bài khác và cứ thế theo năm theo tháng cho đến khi nhớ toàn bộ từ vựng cũng như ý nghĩa của bài thì ngừng.

Cho nên: hãy nghe cho tới khi phân biệt được từng từ trong đoạn văn, ban đầu không cần quan tâm đến cái nghĩa, chỉ đặt mục tiêu là nghe và phân biệt các từ, kết hợp với việc luyện nói như đã trình bày, sau khi nghe đủ nhiều và luyện nói hết 3 giáo trình ở trên, thì vớt chúng đi để tiến lên trình độ cao.

Đọc lại toàn bộ bài văn mà các bạn đã luyện nghe nhiều lần. Vừa đọc + kết hợp nút pause để đọc làm sao cho giống như người ta đã đọc cho mình nghe suốt thời gian qua. Hãy nhớ, đọc to thành tiếng (không phải đọc thầm nhé), thậm chí là gào lên cũng được.

Các bạn đọc càng to thì tiếng anh sẽ ngấm vào cơ thể bạn càng nhiều. Cứ như thế khi đọc được khoảng 15 bài, thì chuyển lên nghe các bài chưa nghe, các bài đã nghe nhiều lần thì chuyển qua đọc to không nghe nữa, sau khi đọc đủ nhiều, thì lúc này bài văn đó gần như đã "ngấm" vào trong thân thể các bạn.

Và tới giai đoạn repetition quan trọng nhất: học thuộc và hiểu nghĩa. Đây là công việc đơn giản vì các bạn đã nghe và đọc nó nhiều lần thì việc học thuộc rất dễ, còn về nghĩa từ nào không biết thì cứ tra từ điển để hiểu. Sau đó đọc to lại lần nữa nhưng ở mức cao hơn, đó là các bạn biết ý nghĩa của cái câu, đoạn văn mà mình đọc.

Cứ như thế cho đến hết 160 bài của 4 cấp độ thì: vốn từ vựng đã nhiều và hầu như khó có thể quên được+có thể hiểu được những câu mà mình đã gặp trong 160 bài mà không cần phải dịch: vì các bạn đã nghe và đọc và viết câu đó quá nhiều lần.

VD: câu I love you-Một câu không cần dịch cũng hiểu vì các bạn đã repetition quá nhiều.

2.2. Các giáo trình luyện nghe tiếp theo

Xem phim-thật sự là một điều phí phạm nếu bạn không luyện tiếng anh bằng cách xem phim, vì:

-Khi xem phim bạn sẽ có đủ các yếu tố: người nói+ cử chỉ+ cảm xúc... cho nên bạn sẽ phần nào nhạy bén hơn trong việc hiểu câu tiếng anh, ví dụ nhân vật nói: This is my book và ông ta chỉ vào quyển sách trên tay thì ta cũng đoán được nghĩa của cái câu.

-Khi xem phim các bạn không có đủ thời gian để dịch, để phân tích ngữ pháp... vì khi làm điều này các bạn sẽ không bắt kịp nhịp phim, cho nên nó làm cho bộ óc tăng khả năng phản xạ, có nghĩa là tăng khả năng: hiểu mà không cần dịch.

Không nên xem các bộ phim vốn chỉ dành cho dân "truyền thống" như extr@, vì các bộ phim này mục đích là nói cho chúng ta nghe, nên họ sẽ nói thật chậm và ít dùng slang hay idiom, nói tóm lại đó là "ngôn ngữ chết".

Hãy coi các bộ phim mà họ nói cho người của họ nghe-Anh-Mỹ... nói tóm lại đây là "ngôn ngữ sống".

Chú ý: khi xem phim không bao giờ được dịch và **phải coi kèm với sub tiếng anh**, không hiểu thì kệ nó đừng có pause để dịch, cứ để tiếng anh vào tai một cách tự nhiên, và theo dõi sub trên màn hình. Tự động bộ não của chúng ta sẽ thích nghi và sau thời gian dài nó sẽ hiểu.

*****Cách chèn sub vào phim cho những ai chưa biết**

Bước 1: Các bạn tải phim về

Bước 2: Các bạn vào trang <http://subscene.com/>

Bước 3: Các bạn gõ tên phim vào ô tìm kiếm

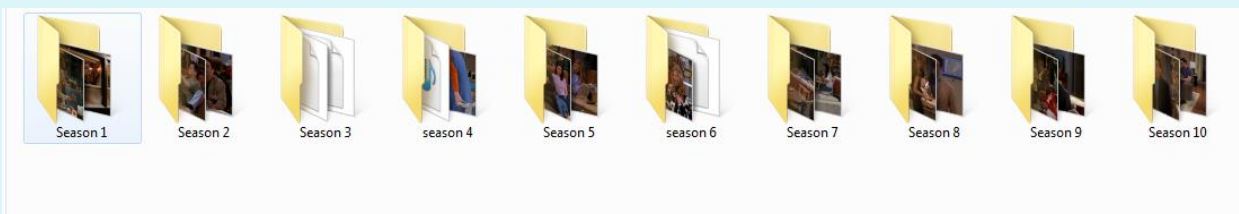
Bước 4: Sau đó các bạn sẽ download về file có đuôi srt

Bước 5: Các bạn đổi tên file sub với tên phim giống nhau là xong

Các bộ phim nên xem

1. Friends

Không có ngôn từ nào để diễn tả sự tuyệt vời của 10 season hài Friends-đây là một bộ phim để chúng ta học tiếng anh thực sự vì: nói rất nhiều, hài tuyệt vời, diễn xuất cực hay, xem hoài không chán.

Đánh giá: 10

Bộ phim này cần xem đi xem lại nhiều lần

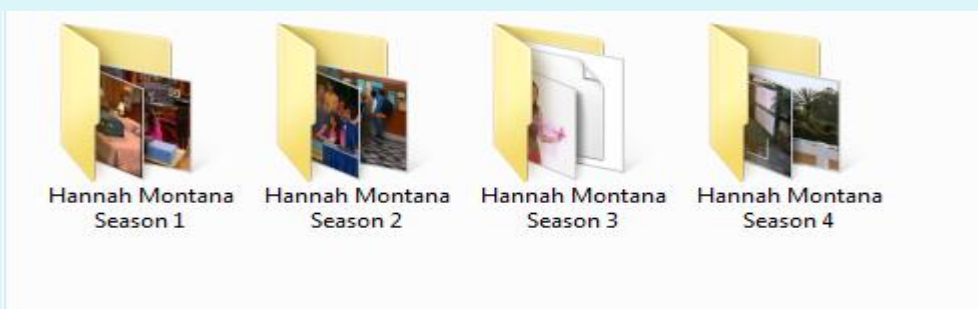
Lưu ý: gồm 10 season, mỗi season gồm khoảng 24 tập, mỗi tập khoảng 25 phút.

Khi nào đạt đến trình độ coi không cần sub và hiểu được lí do tại sao họ cười thì xem như bạn đã đạt đến một trình độ khá cao. Muốn làm điều này thì: phải tranh thủ luyện đọc, luyện nói, luyện viết để vốn từ vựng tăng dần.

Phim chỉ có nhiệm vụ như sau: cung cấp hình ảnh để diễn tả cái từ, cái câu và bắt bộ não phải phản xạ thật nhanh. Cho nên đừng tưởng coi phim là học từ vựng. Học từ vựng là ở giai đoạn trước: nghe+đọc lại+ viết lại+ học thuộc.

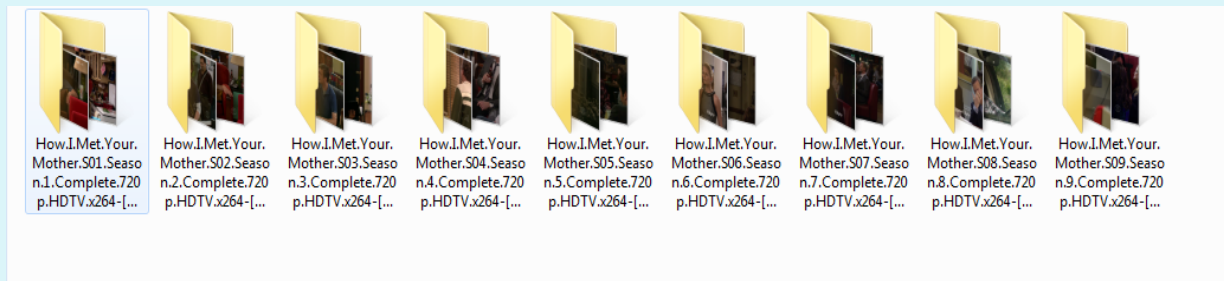
Như vậy sẽ chẳng ích gì nếu bạn chỉ coi phim, trái lại nếu bạn học đi kèm với các kỹ năng kia thì có thể trong bài văn nào đó bạn không thể hiểu được vài câu, thì khi coi phim bạn gặp lại câu đó và thấy họ hành động, do vậy bạn sẽ hiểu.

2. Hannah Montana

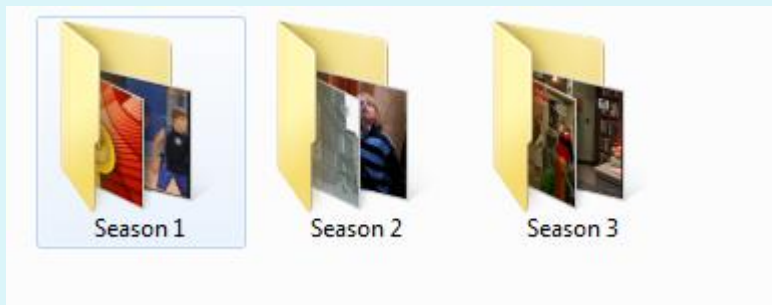
Gồm 4 season

3. How I met your mother

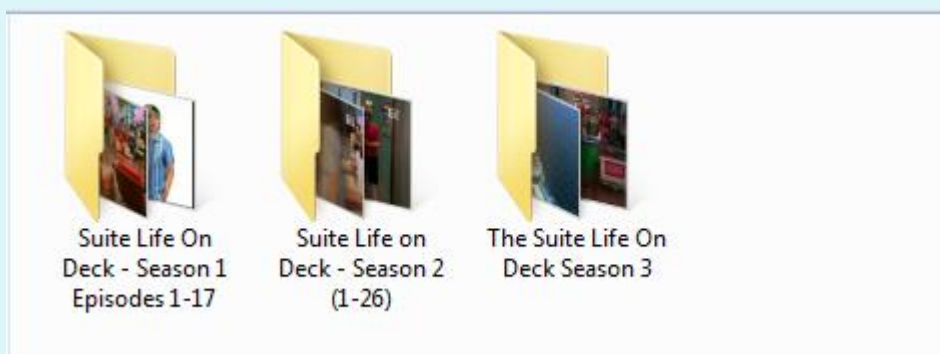
Gồm 9 season

4. The Suite Life of Zack and Cody

Gồm 3 season

5. The Suite Life On Deck

Gồm 3 season

3. Luyện đọc sách

Đây là giai đoạn rất quan trọng nhất vì:

1. Có tác dụng cung cấp từ vựng
2. Có tác dụng cung cấp ngữ pháp
3. Đọc để tiếp thu tri thức của nhân loại bằng tiếng anh

Hãy đảm bảo rằng bạn đã học hết hoàn toàn lượng từ vựng của Power English Now-Effortless English, và 160 bài Listening_Practice_Through_Dictation. Vì khi tới giai đoạn luyện đọc thì lúc này các bạn đã gần như tới đích: các bạn đã nghe nhiều (xem phim+nghe 160 bài+ nghe AJ Hoge...), đọc to rõ ràng không biết bao nhiêu bài và viết cũng không ít.

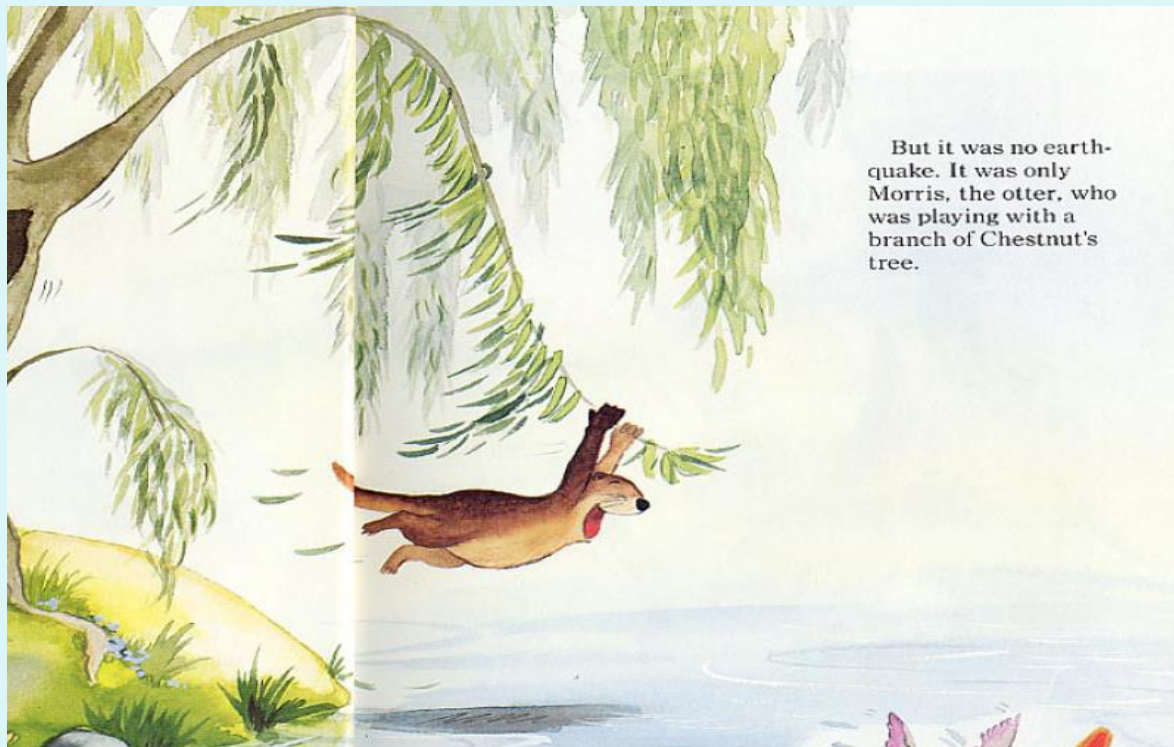
Chỉ khi nào làm được điều này thì các bạn mới đủ khả năng để đọc một cuốn sách bằng tiếng anh mà không cần dịch, có thể đoán được nghĩa của từ mà không cần tra từ điển. Vì đọc ở đây, mục tiêu là để "thấm" tiếng anh, có nghĩa là thích thú về câu chuyện hài, ghê sợ không ngủ được vì đọc Edgar Allan Poe-tác giả truyện kinh dị rất nổi tiếng, hay khóc sụt sụt về một tình yêu ngang trái nào đó... chứ không phải đọc để rồi các bạn còn phải tra từng từ-đọc như vậy thì rất nản và không thu được gì.

Đương nhiên giai đoạn đầu thì các bạn chưa thể đọc mấy ông "khủng" như Stephen King, Alan Watts, mà các bạn phải đọc câu chuyện thiếu nhi, sách dành cho các bé mẫu giáo hay lớp 1-5. Các truyện này có hình ảnh, ít trang, ít từ vựng, và giàu tính nhân văn, cho nên khi đọc sách này với lượng từ vựng hiện có thì các bạn sẽ không lo gì việc tra từ vựng mà chỉ có việc đọc để thích.

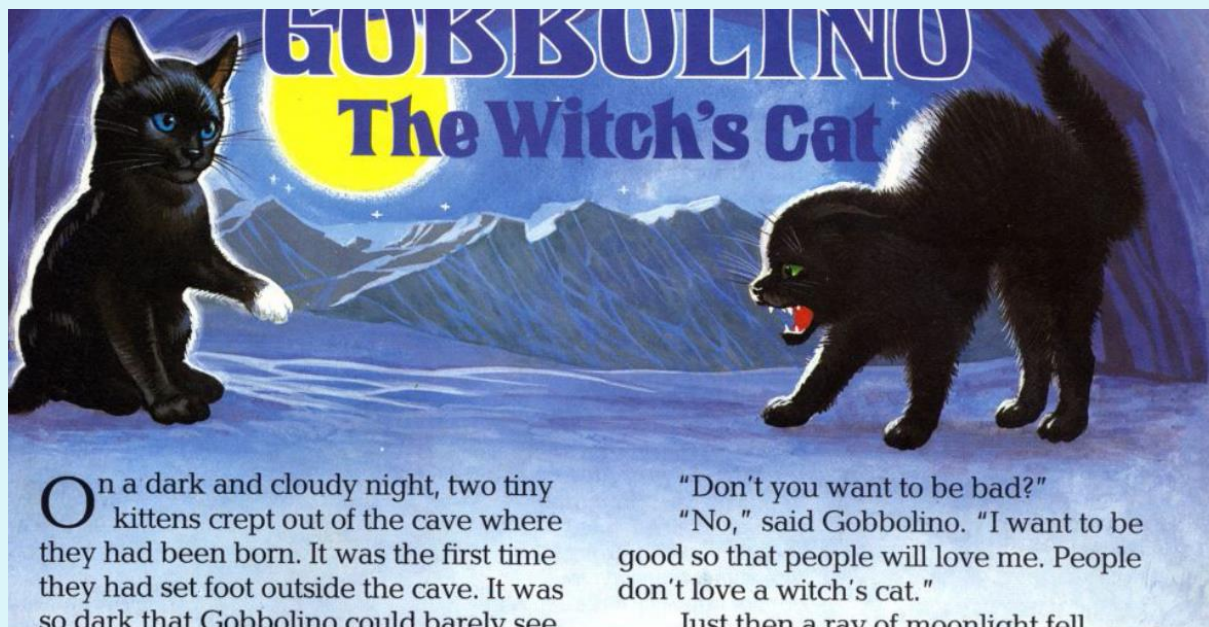
Và cứ thế ta tăng dần cấp độ, nên qua mỗi cuốn sách các bạn sẽ học được vài ba từ vựng-lúc này các bạn sẽ học từ vựng rất nhanh vì các bạn đã có vốn sẵn, hơn nữa trong câu chuyện thì nhiều từ lặp đi lặp lại rất rất nhiều lần.

VD: đọc mấy cuốn liên quan đến biển thì mấy từ như sea ,wave, water.... lặp lại nhiều lắm.

Vài cuốn:

But it was no earthquake. It was only Morris, the otter, who was playing with a branch of Chestnut's tree.

On a dark and cloudy night, two tiny kittens crept out of the cave where they had been born. It was the first time they had set foot outside the cave. It was so dark that Gobbolino could barely see

"Don't you want to be bad?"

"No," said Gobbolino. "I want to be good so that people will love me. People don't love a witch's cat."

Just then a ray of moonlight fell

Đọc bằng cách xem truyện tranh: đây là một cách đọc tuyệt vời.

Vd: Bộ Doremon

PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP

***TO ASK THE RIGHT QUESTION IS ALREADY HALF THE
SOLUTION OF A PROBLEM***

Ở phần này Doremon sẽ mở xẻ một cách chi tiết vấn đề, và các vấn đề này sẽ xoáy sâu vào những nội dung sau:

1. Hướng dẫn cụ thể cách học các tài liệu mà Doremon đã cung cấp
2. Cung cấp cái nhìn toàn cảnh, những yếu tố chi phối đến việc thành bại trong việc học tiếng anh

CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT?

DREAM BIG DREAMS, ONLY BIG DREAMS HAVE THE POWER TO MOVE MEN'S SOULS

Trước khi viết, Doremon xin nói vài điều để các bạn khỏi hiểu lầm về bài viết này cũng như các bài viết tiếp theo. Trong phương pháp Effortless English thì phần lớn **nội dung của nó hoàn toàn không liên quan gì đến cách học Tiếng Anh**, mà hầu như đó là quan điểm của AJ Hoge về cuộc sống.

Thế tại sao ông ta phải lồng các bài viết này vào? Vâng, có lí do của nó. Bởi vì những thứ này là cần thiết cho việc chinh phục tiếng anh, nên Doremon sẽ mở xẻ về nó, điều này đồng nghĩa với việc Doremon sẽ “tuyên truyền” về cách sống được cho là tốt đẹp của AJ Hoge mà Doremon cũng đồng tình.

Nhưng vấn đề đặt ra ở đây là gì? Đó là các bạn có đồng tình hay không? Không một ai biết, cho nên Doremon viết trên tinh thần tôn trọng tất cả mọi người, và **không có ý định “dạy đời” ở đây**. Nếu các bạn thấy quan điểm được trình bày là hay, là tốt thì ta tiếp thu, trái ngược lại thì đọc xong rồi cười thầm vài tiếng.

Cũng như nếu ai đó đang học tiếng anh theo phương pháp truyền thống, thấy mình có sự tiến bộ vượt bậc, thì đừng nên học theo phương pháp này làm gì và ngược lại.

Giới thiệu sơ lược về AJ Hoge

Cũng như bao giáo viên khác, AJ Hoge luôn được đào tạo theo phương pháp hàn lâm về cách giáo dục và suy nghĩ, cho nên trong những ngày tháng đầu tiên đi dạy thì ông ta cũng không nổi bật gì so với các giáo viên còn lại. Thế nhưng trong thời gian đi dạy, AJ Hoge đã thay đổi, ông phát hiện ra hầu hết các học sinh học tiếng anh luôn có biểu hiện lạ thường như: chán nản, ngán ngẫm, bỏ học... và tỉ lệ này luôn cao hơn so với các môn còn lại. Thế là ông ta tự hỏi “Nguyên nhân từ đâu?”...

“Em A, vì sao em bỏ học”

A: “Em chán học lắm thầy”

Thế em B

B: “Em ghét môn tiếng anh lắm thầy”

Còn em C

C: “Em ghét học ngữ pháp lắm thầy”

....

Thế là ông ta bắt đầu trò chuyện với học sinh, ông ta vút các giáo trình dạy học vào sọt rác, vút bảng điểm vào đồng giấy vụn... Và bắt đầu kể các câu chuyện bằng tiếng anh, ông ta la hét, khua tay múa chân...

Thật không ngờ điều này lại khiến lớp học của AJ Hoge luôn thu hút được lượng học sinh đông nhất. Thế nhưng vấn đề lại nảy sinh. Kì thi đã tới, làm sao đây khi mà giáo trình đã nằm trong sọt rác, suốt ngày thầy trò tán gẫu?

A J Hoge cười thâm và cho toàn bộ lớp điểm A. Sau khi bảng điểm được gửi lên thầy hiệu trưởng tại một trường học Thái Lan. Ông này nhăn nhó: “Anh không biết luật của trường à? 10% điểm A, 20% điểm B, 50% điểm C và số còn lại được nhận điểm D?”

AJ Hoge phản kháng: “Tất các học trò trong lớp học của tôi đều xứng đáng điểm A”.

Thế là một cuộc xung đột xảy ra-cuộc chiến giữa cái cũ và cái mới. AJ Hoge chấp nhận rời khỏi công việc dạy học ở Thái Lan, vì ông ta đã dám “**Ném các giáo trình được bộ giáo dục cấp vào thùng rác**”.

Đến tận bây giờ AJ Hoge vẫn thường đặt câu hỏi cho các nhà giáo dục: “Tại sao anh phải sử dụng cuốn sách này, tại sao anh phải sử dụng cuốn sách kia?”.

Sau khi rời khỏi Thái Lan, AJ Hoge được ưu tiên dạy học cho một trường ở Mỹ, và ông được tự do dạy theo ý mình muốn, nhưng ông bắt buộc phải chấm điểm học sinh theo phương pháp truyền thống, và điều này làm ông ta phát “bệnh”. Thế là ông ta lại bỏ và Effortless English ra đời.

Cuộc chiến không khoan nhượng: cái cũ vs cái mới.

Theo các nghiên cứu khoa học thì 80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: "Non-Linguistic Factors". Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn... và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng.

Đây là lí do tại sao AJ Hoge đã viết một lượng lớn bài để làm bùng cháy lên niềm đam mê của chúng ta, để nhen nhóm lên ngọn lửa nhiệt thành về cuộc sống.

Và nội dung của bài viết hôm nay: "Why is that important?" là để Doremon tâm sự với các bạn về vấn đề này. Tất cả chúng ta hầu hết đều bỏ quên nó.

Tôi muốn học English, tôi muốn giáo trình này, tôi muốn phương pháp kia.... muốn thì nhiều lắm. Nhưng mục tiêu của cái muốn này là gì? Cái muốn này có khơi gợi lên niềm đam mê trong việc học hành của ta hay không? Không một ai chịu hỏi và cũng không một ai trả lời.

Chúng ta được sinh ra, chúng ta đến trường, chúng ta được giáo dục, chúng ta bị "nhồi nhét", rằng phải học cái này, phải học cái kia, phải có cái bằng, phải làm lương cao, phải lấy vợ đẹp, phải đi nhanh để theo kịp thời đại... **Nhưng sau đó rồi thì sao?** Chúng ta dần trở nên vô cảm, ước mơ đã trở nên xa vời và cái còn lại chỉ là "gánh nặng của trách nhiệm".

Nietzsche (nhà triết học hiện sinh) đã từng thốt lên: **"Đối với các nhà tư tưởng của chúng ta, điều kì lạ là vấn đề thúc bách nhất không ai chịu giải quyết: công việc của họ có ích lợi gì và cho mục đích gì?"**

Hầu hết chúng ta học anh văn là chỉ để qua bài test, vì "buộc" phải học, vì để có tấm bằng, để xin được việc, để làm lương cao. Nhưng vấn đề lại là ở chỗ này, khi bạn học với động cơ như vậy, đồng nghĩa với việc bạn không có niềm đam mê thực sự vào Tiếng Anh- và đây là lí do lớn nhất khiến bạn thất bại.

Chúng ta hãy làm rõ chỗ này. AJ Hoge cùng với nhiều giáo viên có cùng tư tưởng như ông đã quan sát: những học sinh lạc quan, có động cơ chính đáng luôn là những người thành công và ngược lại. Cái thú vị ở đây là: **nếu bạn học để lấy tấm bằng thì sau khi đạt được tấm bằng bạn có học Tiếng Anh nữa hay không?**

Mấu chốt là ở đó: những người học vì những động cơ kể trên, luôn bỏ cuộc giữa chừng vì nản hay đã đạt được những điều họ muốn.

Cho nên không phải là vô lý khi AJ Hoge đã viết rất nhiều bài với cùng một nội dung: làm bùng cháy lên ngọn lửa đam mê học tiếng anh trong mỗi chúng ta. Hãy quên đi những động cơ kể trên, nếu bạn chỉ muốn học cho biết, cho qua bài test, cho lấy tấm bằng thì đừng nên học Effortless English.

Phương pháp này chỉ dành riêng cho những ai muốn trở thành Master-dùng tiếng anh như tiếng mẹ đẻ. Cho nên AJ Hope mới dày công nghiên cứu để cho ra đời Effortless English-thật sự là một phương pháp tuyệt vời xứng đáng với công sức mà AJ Hoge bỏ ra.

Vậy lí do chính đáng ở đây là gì? AJ Hoge đã gợi ý, hãy tưởng tượng thật tuyệt vời biết bao khi bạn chinh phục được tiếng anh, nếu bạn đã có gia đình bạn có thể giúp vợ (chồng), con cái đạt được trình độ như bạn, để rồi con bạn có được rất nhiều cơ hội trong tương lai, nếu bạn còn độc thân, bạn có thể hẹn hò với ai đó ở nước ngoài.

Bạn có thể đặt chân lên Châu Âu, được đến những nơi mà bạn chỉ được thấy qua sách vở, nếu có dịp bạn có thể qua Mỹ để gặp AJ Hoge và trò chuyện với ông ta, hay với bất kì ai nổi tiếng mà bạn được biết qua báo đài. Hay bạn có thể kết bạn ở đâu đó trên hành tinh này bằng tiếng anh qua các trang mạng xã hội, yahoo... và mời họ về nhà mình chơi....

Hay bạn có thể đọc được những cuốn sách mà ngôn ngữ của bạn không hề có... Còn nhiều lắm... Những lí do này đáng giá hơn nhiều so với việc học vì bị "buộc", hay để làm bài test.

Khi mục tiêu đã có thì lúc này bạn mới đủ sự kiên trì để học tiếng anh qua ngày qua tháng và cuối cùng là thành công, sau đó bạn hãy thực hiện ước mơ mà mình muốn. Nếu các bạn đã đọc đến dòng chữ này thì hãy dừng lại vài phút để suy ngẫm: "**Tại sao tôi phải học tiếng anh?**"

Doremon xin tâm sự thật lòng với các bạn, dù có muốn giúp các bạn đến đâu đi nữa, nhưng các bạn không có ước mơ, không có hoài bão thì Doremon không giúp được. Rất có thể vài người sẽ cười to: "Ước mơ là gì? Hoài bão là gì? Thực tế chút đi anh bạn ơi, thế kỷ 21 rồi, thức dậy đi, đây là thời đại của kỹ thuật số, của máy tính, của xe hơi, của ngực to, mỡ bụng, thời đại của ước mơ chỉ là trong mơ thôi".

Vâng, không ai phê bình luận điểm này được, nhưng cốt lõi của AJ Hoge và Doremon là không riêng gì trong Tiếng Anh, mà ở bất kì lĩnh vực nào. Thiếu ước

mơ thì bạn sẽ không có nguồn năng lượng để thức khuya, dậy sớm, để học hành từ ngày này qua tháng nọ. Sức đâu mà ngày nào Doremon cũng học 16 tiếng-từ ước mơ mà ra.

Khi bạn chọn ước mơ, hãy chọn ước mơ càng lớn càng tốt, thậm chí là điên rồ, điều này hoàn toàn có lợi-vì nó sẽ kích thích nguồn năng lượng tiềm tàng trong bản thân. Và đâu đó trong Effortless English đã nói:

"I once read that a worthy and powerful goal should both terrify and inspire you. If you don't feel both excited and scared, it's probably not a worthy goal. I agree. Perhaps you also have big dreams. Maybe you also dream of starting your own business or writing a book or going on a great adventure or asking out a girl or guy or studying abroad. Perhaps you've hesitated to try because actually pursuing the dream terrifies you. Or maybe the fear of failure scares you.

If so, you should realize that this is good. The fear is good. Your terror is a good sign, it means you have chosen a worthy goal.

My best advice to you is to accept that fear. Accept it, but don't let it stop you. Whatever your dream, be terrified, but don't give up. Be terrified, and then do it.

Because **the best antidote to fear- is action**".

Các bạn hãy ước mơ đi đã, hãy mang lại cảm giác thích thú và hưng phấn khi học tiếng anh đi đã, hãy tìm ra lí do nào đó khiến ta thức khuya dậy sớm để học tiếng anh đi đã, rồi Doremon sẽ viết tiếp các phần còn lại, vì **"80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: "Non-Linguistic Factors". Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn...** và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng".

CHƯƠNG 2: “TAOISM” ĐẠO LÃO-TRANG

A PERSON WITH A CLEAR PURPOSE WILL MAKE PROGRESS ON EVEN THE ROUGHEST ROAD.

A PERSON WITH NO PURPOSE WILL MAKE NO PROGRESS ON EVEN THE SMOOTHEST ROAD.

Vì để đảm bảo tính khoa học của phương pháp Cách học tiếng anh thần kỳ, nên Doremon sẽ trình bày rất chi tiết, kèm theo đó là các mảng kiến thức liên quan làm nền tảng: **Tâm Lí học và Triết học.**

Nhưng thật sự rất khó để làm điều này vì đa phần các bạn đều lạ lẫm với những tri thức trên, bù lại nếu không trình bày thì lại vô cùng phí phạm, bởi vì các bạn có thể thành công nhanh hơn nữa nếu có các mảng kiến thức này hỗ trợ.

Cho nên Doremon sẽ cố gắng đơn giản hoá trong khả năng có thể, và nếu ai đó có hỏi: **Liệu các kiến thức này có cần thiết hay không?**

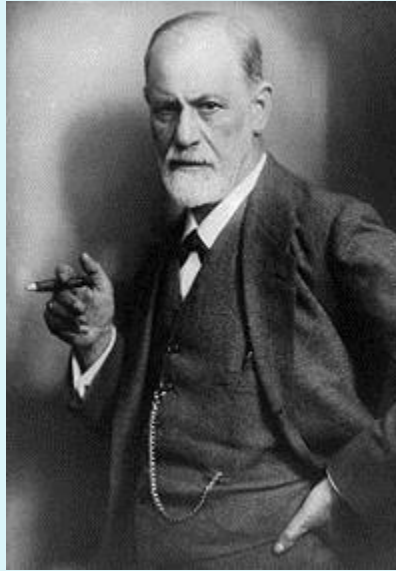
Câu trả lời: Nếu bạn muốn trở thành Master thì đây là những kiến thức mà các bạn **phải** biết. Nếu học để vui thì **không cần** biết để làm gì. Và Doremon luôn mong muốn giúp các bạn thành Master, cho nên sẽ bỏ thời gian để viết về vấn đề này

Có mấy ai trong chúng ta đã thực sự dùng hết khả năng của bản thân? Có người thì than phiền vì sự yếu kém của mình, có người thì tự trách bản thân tại sao ta lại không thông minh, rồi tiếp theo đó là các bài ca than thân trách phận, than trời trách đất về số phận hẩm hiu của mình.

Nhưng sự thật có phải là như thế? Có phải rằng 1 ngày ta nên ngủ 8 tiếng? Ta học bao nhiêu đây là đủ rồi, giới hạn của ta chỉ tới đó...? Qua bài viết này các bạn sẽ có câu trả lời: **giới hạn của con người là do con người tự đặt ra**-tài năng của con người là không có giới hạn, nếu có đó là giới hạn về tầm nhìn, giới hạn về sự hiểu biết...

Cho nên bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn một tầm nhìn đủ lớn, một sự hiểu biết rõ ràng về tài năng trong mỗi chúng ta, sau đó hãy tháo xích, hãy mở xiềng để tài năng đang ngủ yên của ta được tuôn chảy

1. Phân tâm học của Sigmund Schlomo Freud

Đây là một trường phái Tâm Lí học mà Doremon cực kì yêu thích, vì nó đi sâu vào việc phân tích, mổ xẻ từng góc ngách của não bộ. Nếu bạn hiểu được sự vận hành của bộ óc thì đồng nghĩa với việc bạn sẽ thay đổi nó để nó có thể vận động một cách hiệu quả nhất.

Doremon sẽ miêu tả nó đơn giản như sau: Trong bộ óc của chúng ta có 3 thành phần trí tuệ: **ý thức-tiềm thức và vô thức**.

Ý thức: là một thành phần của bộ óc có tác dụng tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể **biết (kiểm soát)** được.

VD: chúng ta biết mình đang làm gì, đang ăn món gì, đang đọc cái gì-đây là ý thức.

Tiềm thức: Là những hoạt động tâm sinh lí, xử lí thông tin **diễn ra bên ngoài sự kiểm soát của chủ thể**, nhưng nó lại có liên quan trực tiếp đến các hoạt động tâm lí diễn ra dưới sự kiểm soát của chủ thể ấy.

Như vậy, tiềm thức thực chất là những tri thức mang tính chất **gần như là bản năng**, và hầu như ai đó trong chúng ta cũng đã từng trải nghiệm về vấn đề này. Có những hành động khi mới ban đầu ta còn chú ý, vì ta chưa quen, nhưng sau khi ta đã thực hiện nó quá nhiều lần thì lúc này nó đã trở thành phản xạ hay bản năng, và hầu như ta đã không còn "ý thức" gì về nó nữa.

Như việc nói Tiếng Việt, hầu như từng câu từng lời "tự động" tuôn chảy ra khỏi miệng mà ta không kiểm soát...đó là nguyên nhân dẫn tới việc nói lỡ lời, nói nhảm... Trái ngược lại có ai đó nói mà phải tìm câu, tìm từ, phải ráp đúng 1 thứ tự... có, đây là trường hợp ta nói năng 1 cách thận trọng, có đề phòng... nhưng trong sinh hoạt bình thường, hầu hết việc nói đều là phản xạ tự nhiên hay bản năng.

Cái quan trọng ở đây là: Cách học tiếng anh thần kỳ được thiết kế để việc nói tiếng anh trở thành bản năng hay là ở dạng tiềm thức. Muốn làm được điều này thì một lần nữa nhắc lại: **repetition-sự lặp lại**.

Việc lặp đi lặp lại cùng một lượng thông tin sẽ khiến nó chuyển hoá sang một dạng mới: từ ý thức-xuống tiềm thức

Phương pháp truyền thống có mấy ai repetition? Chúng ta học hết bài này sau đó qua bài khác, hết từ mới này sau đó qua từ mới khác... và cuối cùng chúng ta thất bại. Đây là điều hiển nhiên, vì bộ não đã được thiết kế như thế, bạn chỉ có thể chuyển thông tin xuống phần tiềm thức khi mà bạn đã lặp lại nó quá nhiều lần.

Vô thức: là trạng thái tâm lí nằm ở tầng đáy sâu nhất của não bộ, là **sự tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể không hề hay biết gì**, nó khiến người ta hành động như một cái máy. Hiện giờ ta đang sống, ta ăn, nhưng thức ăn vào bao tử của ta, nó được chế biến thành dạng nào: axit, tinh bột... ai làm điều này... đương nhiên vẫn là ta, nhưng ta hoàn toàn không hay biết.

Khi ta còn sống, bộ não luôn hoạt động, tim đập liên hồi... có ai đủ bản lĩnh để kiểm soát hay nói rằng: tim ơi mày đừng đập nữa, hay não bộ ơi đừng hoạt động nữa.

Đây là một phần biểu hiện của vô thức, nhưng cái quan trọng mà bài này muốn nói đó là: hầu hết chúng ta đều bỏ quên phần vô thức và chỉ sử dụng phần ý thức, cho nên chúng ta lãng phí tài năng của mình một cách không thể tin được.

Chúng ta sống, chúng ta làm việc, chúng ta nói luôn có chủ đích, chúng ta tư duy... đều dựa trên phần ý thức. Nhưng sự thông thái của ý thức chỉ là giọt nước trong biển rộng mênh mông của vô thức.

Bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn một cơ sở khoa học để đánh thức dậy con người không lơ đang ngủ yên-vô thức, bởi vì: **"Trong mỗi một con người tâm thường của chúng ta luôn ẩn chứa một bóng hình thiên tài trong đó"**.

2. Taoism (Đạo Lão-Trang)

Chắc ai cũng biết đến Đạo Đức Kinh của Lão tử và Nam Hoa Kinh của Trang tử-tập hợp lượng tri thức liên quan đến nhiều khía cạnh, nhưng ở đây Doremon chỉ viết về khía cạnh này: con đường ngắn nhất để tới thành công: **Thuận theo tự nhiên**.

Thuận theo tự nhiên là cách xử thế của Đạo gia, là tự nhiên đi đến đâu thì ta sẽ theo đến đó. Một chiếc xuồng giữa dòng sông, chỉ cần nương theo sức gió thì vẫn ung dung băng băng trên nước như thường mà ta không cần tốn một chút sức để chèo chống làm chi.

Thuận theo tự nhiên thì "cong thì sẽ được bảo toàn, queo thì sẽ thẳng ra, trũng thì sẽ được đầy, cũ nát thì sẽ được mới".

Thuận theo tự nhiên là cơ sở của Effortless English. Mọi sự thiết kế của AJ Hoge đều nhằm mục đích này, cho nên Doremon rất lấy làm tiếc cho những ai đã, đang và sẽ sử dụng Effortless English nhưng lại không hiểu được ý đồ của tác giả.

Thế tự nhiên ở đây là gì? Bất kì một đứa bé nào ở quốc gia nào cũng đều học ngôn ngữ mẹ đẻ một cách đơn giản mà không cần bất cứ một nỗ lực nào theo trình tự: nghe, nói sau đó mới đọc và viết. Và hầu hết không có ai đủ bản lĩnh để phân tích ngữ pháp của một câu.

Có nhiều học trò luôn hỏi AJ Hoge: tại sao phải dùng cái thì này, tại sao phải dùng cấu trúc câu kia, tại sao từ này lúc nằm ở đây, lúc nằm ở đó. AJ Hoge không trả lời, và ông nói chúng ta hãy quên các câu hỏi đó đi, vì ông ta cũng không thể nào biết. Ông ta chỉ biết rằng: trong cùng một trường hợp thì có nhiều cách diễn đạt, còn vị trí của từ thì ông ta thừa nhận: ông "bó tay".

Tiếng Việt Nam của chúng ta, để diễn đạt ý nghĩa rằng ta thích ăn bánh, có thể:

" Mẹ ơi, cho con cái bánh

Còn bánh không mẹ

Hết bánh rồi à

Mẹ mua bánh nhé"

....

Còn về trật tự của từ thì có thể:

"Ngày mai em có đi chơi không?

Em có đi chơi ngày mai không?

Em không đi chơi ngày mai à?"

....

Có bao nhiêu người Việt trong chúng ta đủ bản lĩnh để lí giải: Vì sao tôi phải dùng các câu trên? Vì sao cái từ kia nó nằm ở chỗ đó? Khi nào tôi nên dùng câu này?

Thuận theo tự nhiên là ở chỗ đó, AJ Hoge đã nói, việc học theo phương pháp nào là quyền của bạn, nhưng nếu bạn học Effortless English song song với việc học ngữ pháp thì điều này hoàn toàn vô bổ, vì nếu bạn học ngữ pháp là bạn đang huỷ hoại đi công sức mà AJ Hoge đã thiết kế.

Học ngôn ngữ một cách tự nhiên thì không một ai học ngữ pháp cả. Chẳng có một người Anh, Mỹ bản xứ nào đủ khả năng phân tích cấu trúc câu như những học sinh học Tiếng Anh theo phương pháp truyền thống, ngoại trừ những người cố học để soạn sách ngữ pháp.

Nếu ai đã lỡ học ngữ pháp thì hãy ráng quên đi, còn ai chưa học thì nên mừng. Và các bạn yên tâm, AJ Hoge đã thiết kế một hệ thống để các bạn học ngữ pháp một cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ một cuốn sách ngữ pháp nào (Doremon trình bày cái này sau).

Vì học theo tự nhiên là **tự nhiên đi đến đâu, ta sẽ theo đến đó**-một chân lí có tác dụng lên mọi lĩnh vực của cuộc sống. Người Anh nói câu nói như thế nào, ta gặp nhiều, nghe nhiều sau đó là **bất chước**-tự nhiên là vậy.

Một đứa bé khi mới sinh ra, vốn như tờ giấy trắng, ai dạy sao nó nghe vậy, nói gì thì bắt chước cái đó, lâu dần nó thành quen, sau đó nó dùng. Điều này cũng được Lí Dương-Trung Quốc trình bày trong phương pháp English Crazy-học từng câu đơn tiếng anh, sau đó học các câu phức tạp, xong rồi dùng.

3.Phương pháp truyền thống có vấn đề gì?

Chắc các bạn cũng đang trong tâm trạng ngờ vực về Effortless English, vì phương pháp này chỉ mới ra đời và chỉ được một bộ phận nhỏ thừa nhận. Trái ngược lại với nó là phương pháp truyền thống-một phương pháp đã, đang và sẽ còn được dùng để giảng dạy cho tất cả các trường học trên toàn thế giới, có chiều dài lịch sử cả mấy trăm năm hoặc hơn.

Thế nhưng có ai tự hỏi: **một phương pháp được thừa nhận bởi đám đông có thật sự chính xác? Một truyền thống kéo dài mấy nghìn năm có thật sự tốt đẹp?**

Hay có chăng đó chỉ là sự ngộ nhận giữa "sức ỳ" về tư tưởng với sự tiến bộ và đúng đắn, giữa thói quen được lặp đi lặp lại hàng trăm, hàng nghìn năm với sự chính xác, nếu nói mà không cần lịch sự thì có phải chăng **đó là sự nhầm lẫn giữa "sự ngu dốt" với "sự thông thái"**.

Ngày xưa chân lí của Aristoteles luôn được coi là "Thánh Kinh", và đó ai dám đụng nếu hấn không muốn vào chảo dầu. Ở đây Doremon không bàn về Aristoteles thật sự, vì con người này tri thức rất khủng khiếp, mà chỉ nêu lên vài ví dụ về sự sai lạc của Aristoteles đã được thừa nhận đến mấy trăm năm.

Aristoteles chỉ bằng vào trực giác đã kết luận: vật nặng rơi nhanh hơn vật nhẹ, và ai trong chúng ta cũng đồng tình. Nhưng thí nghiệm của Galie trên tháp nghiêng Pisa đã chứng tỏ kết luận trên là sai bét (Ai muốn thì đọc lại vật lí học cơ bản). Nhờ nó cơ học Newton mới ra đời.

Ngày xưa ai cũng tán dương học thuyết Địa Tâm của Ploteme (khoảng thế kỷ II sau CN)-xem trái đất là trung tâm của vũ trụ. Điều này kéo dài đến tận Copernicus (thế kỷ 15) mới bị phá vỡ bởi học thuyết Nhật Tâm-Xem Mặt Trời là trung tâm.

Khi hình học Phi-Euclid của Lobachevski chưa ra đời thì ai cũng nghĩ vũ trụ là phẳng, thế nhưng bây giờ thì vũ trụ lại cong-cụ thể là không gian cong, và khi độ cong của không gian bằng 0 thì vũ trụ đó là phẳng.

Khi thuyết tiến hoá của Charles Darwin chưa ra đời, thì ai cũng tự hào loài người có nguồn gốc từ Thượng Đế, nhưng giờ thì sao?

Vậy các bạn thấy được gì? Cái "ngu" của con người rất khủng khiếp, chúng ta cứ tin vào những thứ gì đó được thừa nhận bởi đám đông, hay những truyền thống kéo dài hàng thế kỷ được cho là quý báu. Nhưng thật sự giá trị của chúng là bao nhiêu? Doremon không dám bàn, vì điều này là vô nghĩa, cho nên các bạn hãy dựa vào trí khôn của mình để đánh giá vấn đề.

Và hiện nay những bóng ma như Aristoteles, Galen (ông tổ y học) đã trôi qua, nhưng tre già măng mọc, lại xuất hiện những bóng ma khác, mà chúng ta cũng không nên đụng vào làm gì, nếu không muốn vào nhà đá gỡ lịch. Nhưng vẫn là câu hỏi: liệu những điều mà đám đông đang thừa nhận này có đúng hay không?

4. Giải phóng tài năng

Bài viết này dựa trên cuốn sách "Walden" mà AJ Hoge giới thiệu trong Effortless English, triết lí của nó gần như là của Lão-Trang, có nghĩa là hãy thuận theo tự nhiên để giải phóng toàn bộ tài năng của con người.

Tác giả của cuốn "Walden" là Henry David Thoreau-một người đã tự nguyện rời bỏ thành phố để vào trong rừng sâu chiêm nghiệm về các chân lý của cuộc đời.

Và chân lý mà ông tìm được như sau, khi bạn chịu sống thực sự với lòng mình thì thành công sẽ vượt mức tưởng tượng, có nghĩa là bạn phải dám ước mơ và ước mơ đó càng lớn càng tốt. Ông ta dùng ẩn dụ: **"Không nên xây lâu đài trên mặt đất-mà hãy xây nó trên trời"**.

Chúng ta có ai dám ước mơ? Chúng ta sợ bị cười, bị chế nhạo, bị cho là mơ tưởng hay viễn vông, bị cho là không thực tế. Thế nhưng bù lại những người sống "thực tế" đã đạt được những gì? Họ có hạnh phúc trong cuộc sống, họ có vui vẻ về điều mình đã làm hay là trái ngược lại.

Khi bạn chấp nhận "vứt bỏ" ước mơ để quay về với thực tế, điều này đồng nghĩa với việc bạn đã hạn chế hết tài năng của mình-đây là kết luận dựa trên cơ sở khoa học và Doremon sẽ phân tích về nó.

Mấu chốt của kết luận về "sức mạnh ước mơ" là vô thức-đã trình bày ở 1. Vô thức có năng lượng và trí thông minh mà không một gì đo lường được, thế nhưng nó lại bị khoá chặt.

Tất cả mọi sự kiện trên thế giới **đều xảy ra ngay tại một thời điểm.**

Bây giờ là 3h, Doremon đang viết bài, Mod thì làm việc của Mod, Admin thì có việc của Admin, mỗi người mỗi việc. Thế nhưng phần **ý thức chỉ có thể quan sát và giải quyết sự kiện theo từng bước một**, ý thức của Doremon thì biết được Doremon đang làm gì, các bạn thì biết các bạn đang làm gì, tức là ta không thể biết được người khác đang làm gì, trừ khi ta theo dõi họ.

Và điều này đã trở nên quá đỗi bình thường, bình thường tới mức nếu một ai đó đang ngồi ở Hà Nội mà lại biết được người khác ở HCM đang làm gì mà không thấy, nghe, nhìn... cái này gọi là phi thường, hay siêu nhân hay ngoại cảm.

Chúng ta đã nhầm các bạn à, chúng ta đã nhầm lẫn đến mấy nghìn năm rồi, chúng ta cho rằng nhà ngoại cảm, thiên tài, nhà chiêm tinh... là kẻ phi thường, và tài năng của họ là do một sức mạnh siêu nhiên nào đó.

Vấn đề này liên quan nhiều đến tôn giáo, cho nên Doremon sẽ không giải thích nhiều, mà các bạn hãy dựa vào "trí khôn của mình để phán xét", muốn hiểu được Thuyết tương đối của Albert Einstein thì phải hiểu được cơ học NewTon, muốn hiểu được hình học Lobasepxki thì phải hiểu được hình học Euclid... có nghĩa là muốn hiểu được các vấn đề trên thì các bạn phải có một lượng tri thức khoa học làm nền tảng, cho nên Doremon không tranh luận.

Dựa trên các nghiên cứu khoa học từ các thiên tài, các dị nhân, cái lãnh tụ-tóm lại là từ những con người có tài năng kiệt xuất thì **mọi tài năng của họ đều bắt nguồn từ vô thức**. Cho nên mấu chốt ở đây là làm sao đánh thức dậy phần trí tuệ khổng lồ này, có 3 con đường sau.

1. Bị sự cố, như tai nạn, mất mát, bệnh tật... Trên thế giới có rất nhiều con người thuộc dạng này, nếu bạn chịu tìm hiểu. Họ có thể không cần ngủ vẫn sống, họ có những dự đoán lạ kì, và Doremon còn nhớ là có 2 anh em "Thiên tài lịch pháp"

(không nhớ tên), bị một chứng bệnh nào đó mà có thể nói ra sự kiện của bất cứ ngày nào trong quá khứ.

Đây là các sự kiện thực sự chứ không phải là các tin giật gân trên báo chí, các bạn tìm hiểu về lĩnh vực này sẽ thấy.

2. Đánh thức tài năng của phần vô thức bằng Y Học. Dựa vào hiểu biết có hạn, nên Doremon chỉ biết rằng, chưa trường hợp nào thành công.

3. Cái này chúng ta làm được: đánh thức bằng sự khổ luyện và kiên trì. Dễ thấy nhất là các hành giả YOGA-những người có khả năng phi thường thông qua tập luyện YOGA ròng rã và nghiêm túc.

Quay lại vấn đề "ước mơ". Theo Phân Tâm học thì khi chúng ta có một ham muốn đủ lớn, thì ham muốn này sẽ đánh thức được phần vô thức, vì nhiệm vụ chính của vô thức là: **tạo ra sự cân bằng trong não bộ**.

Khi bạn ham muốn một điều gì quá mức thì cơ thể bạn sẽ cảm thấy bức rức, khó chịu nếu ham muốn này không được thoả mãn, do vậy vô thức sẽ làm nhiệm vụ này.

VD: khi bạn yêu một ai đó mãnh liệt, hay có một ham muốn gì đó mà "đời thường" không chấp nhận, thì vô thức sẽ giải tỏa bằng cách: cho bạn "hưởng thụ" điều đó trong mơ. Cho nên giấc mơ đối với Phân Tâm học chỉ là sự giải tỏa những ham muốn.

VD: Một người hay nóng nảy, khi bị "chọc điên" thì người này sẽ bức rức, khó chịu và lúc này phần vô thức sẽ ra tay, có thể người này đánh, hay giết nạn nhân để thoả mãn. Và sau khi đánh hay giết xong, thì nhiệm vụ của vô thức đã xong và người này quay lại trạng thái ý thức như ban đầu, lúc này mới thấy hối hận, ăn năn.

Và cuốn "Walden" của Henry David Thoreau bảo chúng ta làm điều này. Hãy dám ước mơ, hãy sống hết mình, ước mơ càng lớn càng tốt và lúc này bạn sẽ đạt được ước mơ dễ dàng hơn bản tưởng tượng rất nhiều lần.

Bởi vì ước mơ phải mạnh, phải lớn thì nó mới đủ sức "ám ảnh" chúng ta, và sự ám ảnh này sẽ "kéo dây phần vô thức-nguồn tài năng kinh khủng đang ngủ yên".

Newton nhìn thấy quả táo rơi thì phát minh ra định luật vạn vật hấp dẫn. Einstein nằm mơ thấy mình cưỡi lên ánh sáng-thuyết tương đối ra đời. Mendeleev-cha đẻ

của bảng tuần hoàn nằm mơ thấy các chất sắp xếp theo dòng theo cột. Kakule thấy mấy con khỉ cắn vào đuôi nhau sau đó vòng Benzen ra đời. Mozart đi dạo cho tiêu com bỗng nhiên các nốt nhạc nhảy lên trong đầu... còn vô vàn ví dụ như thế nếu bạn chịu tìm hiểu

Cái mấu chốt của những con người nêu trên đó là "**SỰ ÁM ẢNH**". Họ bị các công trình, các bài toán, các vấn đề học búa ám ảnh tới mức mà họ khó có thể ngủ, ăn không ngon...

Chìa khoá là chỗ này, các bạn phải dám ước mơ, ước mơ phải mạnh, phải lớn để rồi các bạn sẽ được tiếp sức bởi "con người thiên tài đang ngủ yên trong chúng ta-phần vô thức". Nhưng sự ám ảnh vẫn chưa đủ, David Thoreau nói: "**bạn phải xây toà lâu đài trên trời, nhưng để nó đứng vững thì phải cần tới cái móng**".

Có nghĩa là để biến ước mơ thành hiện thực thì ta phải hành động, hành động là cái nền móng để một toà lâu đài đứng vững chãi hiên ngang trên trời .

Các thiên tài kể trên, không ai ngồi mơ mộng để rồi thành công tự rớt xuống, mà họ làm việc từ ngày này sang ngày nọ, năm này sang năm kia, sau đó họ đạt được điều mình muốn.

Vậy thông điệp của David Thoreau mà Doremon muốn gửi gắm ở đây là gì? Dù bạn có là ai, có già hay trẻ, có giàu hay nghèo, có xuất thân nghèo hèn hay cao quý, thì chỉ cần bạn dám ước mơ và dám hành động thì bạn sẽ không cô độc, luôn luôn có sự trợ giúp từ một sức mạnh siêu nhiên nào đó mà ta không hình dung được.

Đừng sợ rằng mình không đủ khả năng, ai trong chúng ta cũng thừa khả năng, có điều ta không biết sử dụng. Nếu bạn chịu học, chịu tiếp thu, lên diễn đàn sẽ có người giúp bạn, trái ngược lại bạn cứ ù lì, nản lòng thì ai muốn giúp? Quy luật tự nhiên của Lão-Trang lại xuất hiện, cứ nương theo sức gió, cứ sống hết mình, thì thành công sẽ dễ dàng hơn những gì mà bạn tưởng.

Tương tự cho việc học Tiếng anh, hãy đặt mục tiêu cao lên, hãy quên đi học để làm bài test, học để lấy cái bằng, mà học để sau này ta đi làm ăn với quốc tế, ta hoà nhập với thế giới, ta sử dụng Tiếng Anh như một công cụ để cải thiện cuộc sống... Còn nhiều lắm, nhưng hãy nhớ: **Ước mơ cho lớn-sau đó hành động.**

CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION

I AM THE CAPTAIN OF MY SOUL, I AM THE MASTER OF MY FATE

Đây là phần **quan trọng nhất** trên con đường thành công nhanh nhất. Vì quan trọng nên Doremon sẽ triển khai nó bằng Triết học và Phân Tâm học, cho nên có lẽ đây là phần **khó hiểu nhất**.

Nhưng các bạn hãy bỏ chút thời gian để suy tư về bài viết này, vì những điều mà Doremon sắp trình bày có tác dụng lên mọi lĩnh vực và góc ngách của cuộc sống chứ không riêng gì anh văn, và nó sẽ trả lời cho các bạn câu hỏi: **Vì sao tôi thất bại?**

Trước khi viết Doremon cũng xin nhắc vài lời, vì là triết học, nên sẽ có một số bạn không thích, do các bạn bị ám ảnh bởi thứ triết học có tên gọi "Mac-Lenin". Nhưng sau bài viết này, mong các bạn thay đổi quan điểm

Doremon luôn cố gắng tránh các loại kiến thức này, vì nó quá trừu tượng, nhưng ngay tại đây, nếu không trình bày thì các bạn sẽ không có một cơ sở nào để tin rằng: bạn không đủ kiên nhẫn để repetition-sự lặp lại, thì bạn nên bỏ cuộc sớm để khỏi thất vọng.

Ví dụ ngay tại thời điểm này Doremon khuyên các bạn nên nghe mỗi bài 100 lần-mấy ai đủ cam đảm để làm việc này, các bạn sẽ chán ngay lập tức, và cái chán này sẽ dẫn đến kết quả hiển nhiên: bạn học cả đời cũng không đạt được điều mình muốn.

Nhưng nếu bạn hiểu được tầm quan trọng của repetition và bạn biết cách để repetition mà không chán, thì bạn sẽ thành công. Do vậy Doremon sẽ cố gắng trình bày thật gọn để các bạn hiểu được, nhưng các bạn phải cần "**động não**" thật sự, vì triết học không phải là môn học nói mấy câu là hiểu.

Giới thiệu 3 ông tổ của triết học Phương Tây

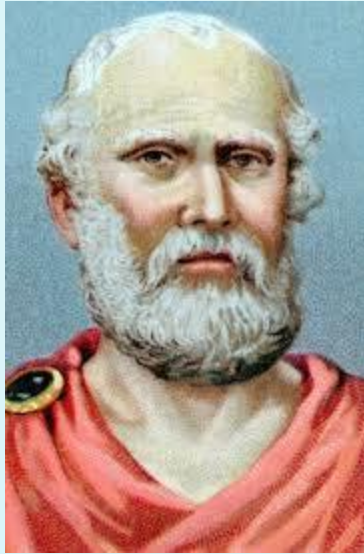
Socrates (469–399 TCN)

Platon (427-347 TCN)-học trò của Socrates

Aristoteles (384 – 322 TCN)-học trò của Platon

1. Qui luật chuyển hoá từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại.

Doremon chỉ trình bày mấy dòng đơn giản thôi cho các bạn dễ hiểu

Bất cứ 1 sự vật nào trong tự nhiên cũng bao gồm 2 mặt: chất và lượng. Các bạn có thể không cần hiểu chất và lượng là cái gì, nhưng cái mà các bạn cần hiểu: mỗi 1 sự vật thì có chất và lượng tương ứng với nó.

Cái bàn thì có "cái thứ" tạo nên cái bàn và qui định nó là cái bàn chứ không thể là cái khác. Tương tự cái ghế thì có "cái thứ" qui định nó là cái ghế... "Cái thứ" ở đây là chất với lượng. Cũng như mỗi 1 người trong chúng ta có những yếu tố qui định ta là ta chứ không thể là ai khác.

VD: Nguyễn Văn A, sinh năm 1990, nhà xxx, quê xxx

Như vậy chỉ cần 1 yếu tố cấu thành cái bàn bị thay đổi, thì các yếu tố khác sẽ thay đổi theo từ đó dẫn tới cái bàn sẽ không còn là cái bàn nữa mà nó là cái khác.

VD: Nước ở 25 độ C, nếu ta đun nóng nó lên tới hơn 100 độ C thì lúc này nó vẫn là nước, nhưng nước này đã ở thể khí chứ không còn thể lỏng như ban đầu.

Vì sao Doremon phải viết cái khúc khó hiểu này? Câu trả lời sẽ được Doremon trình bày trong phần dưới đây.

2. Plateaus

Bạn hãy tưởng tượng xem, còn gì kinh khủng hơn khi ta học ngày này qua ngày khác mà mọi thứ vẫn như cũ. Nguyên nhân nào? Có phải do ta lười biếng, hay ta không được thông minh? Mục này sẽ trả lời cho bạn câu hỏi đó.

Plateaus-có thể hiểu đây là trạng thái bình ổn hay trạng thái bảo toàn, nơi mà không có gì thay đổi. Đây là một điều hoàn toàn bình thường mà bạn nên chuẩn bị tâm lí để đối mặt dù bạn có học môn gì đi nữa.

Đến đây Doremon mới cho các bạn thấy sự quan trọng của: Quy luật chuyển hoá từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại. Hãy hình dung ví dụ về ấm nước, khi nó đang được đun từ 25 độ C lên khoảng gần 100 độ C thì nó vẫn là nước mặc dù ta cứ đun.

Trong việc học hành cũng vậy, khi bạn học anh văn sẽ tới lúc bạn nản lòng vì mình đã cố gắng nhưng vẫn không tiến bộ. Lí do không phải vì bạn sử dụng sai phương pháp, cũng không phải bạn cố gắng chưa đủ mà vì "lượng và chất" chưa chuyển hoá đủ để cái cũ biến thành cái mới.

VD: Bạn là A (với trình độ anh văn thấp) tương ứng với "lượng A và chất A", để "lượng A và chất A" chuyển hoá thành "lượng B và chất B" (tương ứng với trình độ anh văn cao) thì **cần phải có thời gian để lượng và chất chuyển hoá.**

Trong thời gian lượng A và chất A (tương ứng với trình độ anh văn thấp của bạn) chưa chuyển hoá xong thì **dù bạn có nỗ lực mấy mọi thứ vẫn không hề thay đổi.**

Vd như ấm nước, bạn đun nó từ 0 độ C đến gần 100 độ C, mặc dù bạn cứ đun liên tục qua ngày qua tháng, nhưng nếu bạn đun không vượt qua ngưỡng 100 độ C thì nước đó vẫn ở thể lỏng, chứ không thể nào chuyển hoá qua thể khí.

Đây là chân lí cực kì quan trọng mà ít ai chịu để ý, đó là người ta hay nản lòng. Thế tại sao các bạn lại nản? Vì học hoài mà không thấy khá hơn. Thế tại sao không khá hơn?

Câu trả lời là đây: Khi bạn đã biết được trạng thái bảo toàn-trạng thái Plateaus là nơi mà ta có học mấy cũng không tiến bộ, là do nó cần thời gian để "chất và lượng cũ" chuyển hoá thành "chất và lượng mới". Khi ta đã nắm bắt được điều này thì cái mà ta có thể làm được là: **thúc đẩy quá trình chuyển hoá lượng chất để nó xảy ra nhanh hơn.**

VD: Cũng là ấm nước với nhiệt độ 25 độ C ban đầu ở thể lỏng, nếu bạn đun chậm thì nhiệt độ nó sẽ tăng chậm và có thể bạn đun 6 tháng nó mới lên hơn 100 độ C và nước chuyển sang thể khí. Trái ngược lại nếu bạn đun một cách tốc lực ngay qua ngày thì có thể 3 tháng nó sẽ chuyển lên thể khí (hơn 100 độ C).

Nhưng câu hỏi ở đây là: **Nếu bạn vừa đun vừa ngừng thì sao?**-vấn đề này Doremon sẽ mở xẻ ở phần Kaizen way.

Như vậy ở đây chúng ta sẽ thấy rõ được điều này, khi bạn học bất kì môn học nào, sẽ xuất hiện giai đoạn (khoảng thời gian) mà bạn nỗ lực mấy cũng không thấy nó tiến bộ, đây là điều hoàn toàn tự nhiên, không phải do bạn không đủ trí thông minh hay bạn sử dụng sai phương pháp.

Mà đó là khoảng thời gian mà "lượng cũ và chất cũ" chuyển hoá thành "lượng mới và chất mới", cái mà ta có thể làm trong giai đoạn này là phải tăng tốc quá trình chuyển hoá từ cái cũ sang cái mới, từ trình độ thấp lên trình độ cao. Do vậy khi các bạn rơi vào giai đoạn này thì thay vì nản lòng do học không tiến bộ, ta càng phải nỗ lực hơn trước để đẩy nhanh quá trình.

Và "khoảng thời gian chuyển hoá" là phụ thuộc vào trình độ. Nếu xét về tài năng bình thường thì có rất nhiều người và càng lên cao thì càng giảm, cho lên loại trung bình thì nhiều, khá thì ít, giỏi thì chẳng có mấy ai và thiên tài thì trở thành đồ quý.

Cho nên trong giai đoạn đầu-giai đoạn chưa biết gì, các bạn học Tiếng Anh sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng càng về sau "thời gian để các bạn tiến bộ càng dài", và cứ thế.

Cho nên hãy chuẩn bị tâm lí cho trạng thái Plateaus-hãy thích thú với trạng thái này, thay vì nản lòng sao ta học không tiến bộ-đây là qui luật của tự nhiên mà không một ai tránh được.

Rất có thể sẽ đến lúc bạn nghe tiếng anh đã dễ dàng nhưng lại không nói được, đọc sách không cần dịch vô tư nhưng lại không viết được. Những lúc thế này bạn phải **tiếp tục** học theo cách mà Doremon sẽ chỉ, chứ **không được nản lòng**, vì đây là sự trễ pha, là thời gian mà "chất và lượng cũ" đang chuyển hoá. Nếu bạn cố gắng đủ

manh, đủ nhiều, thì nó sẽ chuyển sang "chất và lượng mới"-lúc này bạn sẽ nói viết vô tư.

3. Kaizen Way

Ta quay lại câu hỏi: Liệu vừa đun vừa ngừng một ấm nước thì hậu quả ra sao? Tức là trong giai đoạn Plateaus, vì học không tiến bộ nên nản và bỏ cuộc thì điều gì sẽ xảy ra?

Khi ấm nước 25 độ C, nếu được đun, nhiệt độ sẽ tăng lên, khi không đun nữa thì nhiệt độ sẽ tụt xuống-không ai có thể phủ nhận chân lí này. Cho nên trong việc học hành, nếu bạn vừa học, vừa bỏ, hay sắp xếp lịch học theo kiểu: học 1 ngày bỏ 1 ngày, thì có thể bạn sẽ học cả đời mà không đạt được điều mình muốn.

VD: Khi ấm nước 25 độ C, đun 1 ngày nó lên 50 độ C, bỏ 1 ngày nó tụt lại 25 độ C, vậy ta đun cả đời nó cũng không lên được hơn 100 độ C để qua thể khí. Nếu bạn đun theo kiểu, nỗ lực đun 1 ngày từ 25 chuyển lên 70 độ C, sau đó bỏ 1 ngày nó tụt xuống 40 độ C. Rồi hôm sau lại đun tiếp từ 40 độ C lên 80 độ C, rồi bỏ. Rất có thể sau 1 thời gian dài nó sẽ lên hơn 100 độ C để qua thể khí, nhưng cách học này rất mất thời gian. Vậy nên học thế nào?

Kaizen Way-đây là thuật ngữ bắt nguồn từ Nhật Bản, nội dung của "Kaizen Way" tương tự như câu nói "Nước chảy đá mòn". Để đạt được sự tiến bộ bạn sẽ có 2 con đường, thứ nhất bạn nỗ lực liên tục trong 1 thời gian ngắn và thứ 2 là nước chảy đá mòn. Và nước chảy đá mòn là phương châm của cách học tiếng anh thần kỳ và cũng là cách đun nước hiệu quả nhất.

Để đảm bảo thành công nhanh nhất: nếu bạn cảm thấy hưng phấn thì hãy học Anh Văn cực kì nỗ lực, còn không thì học vừa đủ, nhưng **không được phép bỏ ngày nào**. Lí do vì sao thì hãy nhớ lại việc đun nước.

Kaizen Way là phương châm của Nhật Bản, mỗi một ngày cải thiện một ít và cải thiện liên tục không bỏ ngày nào. Nước chảy đá mòn là như thế, nếu bạn muốn đi con đường ngắn nhất thì dựa vào tri thức triết học mà Doremon đã phân tích: Kaizen Way-đun nước liên tục không bỏ ngày nào để "lượng và chất cũ" chuyển hoá sang "lượng và chất mới" **trong thời gian ngắn nhất**.

4. Repetition And Distinction

Đây là điều mà bất kì ai cũng chán nản, đó là tại sao tôi phải cứ lặp đi lặp lại một động tác? Michael Jordan-người hùng bóng rổ đã thổ lộ cảm xúc trên, ông ta đã ném những quả bóng cơ bản đến hơn 20 năm, tức là không biết bao nhiêu lần.

Tiger Woods-người hùng sân gôn cũng lâm vào tình trạng tương tự, đó là ông ta cũng phải thực hiện các động tác đánh bóng căn bản đến hơn 20 năm. Một nhạc sĩ thiên tài ở thế kỷ 20 (quên mất tên) đã trả lời cho học trò câu hỏi:

"Tại sao ngày nào thầy cũng phải đánh lại bản nhạc này?"

"Vì mọi thứ tuyệt vời nhất đều là những thứ cơ bản".

Cho nên đây là tin buồn nếu bạn thiếu kiên trì, việc lặp đi lặp lại 1 động tác, hay học đi học lại 1 bài là điều mà không 1 ai muốn. Nhưng rất tiếc, cái gì cũng có giá của nó, bất cứ 1 chuyên gia nào cũng thừa nhận: "Đó là con đường duy nhất để trở thành Master".

Và ở đây Doremon sẽ dùng Phân Tâm học để trả lời cho các bạn tại vì sao để trở thành Master thì ta phải lặp đi lặp lại.

Như đã trình bày ở phần trước, bộ não chúng ta có 3 phần: ý thức, tiềm thức và vô thức. Trong đó nhiệm vụ chính của tiềm thức và vô thức là **giải toả sự căng thẳng của não bộ**. Và sự căng thẳng của não bộ có nguồn gốc từ ý thức, ý thức là 1 thành phần tệ hại nhất mà chúng ta lại đi ca ngợi như: anh có ý thức không vậy? Ý thức thẳng đó kém...

Thế ý thức tệ hại ở chỗ nào? Đó là ý thức chỉ có thể quan sát và giải quyết sự kiện theo từng bước 1, và nó có giới hạn về khả năng chịu đựng. Giả sử nếu bạn suy nghĩ cũng 1 lúc quá nhiều vấn đề thì bạn sẽ thấy nhức đầu, cho nên bạn chỉ có thể suy nghĩ theo từng bước 1: tình yêu-gia đình-công việc... Cho nên không phải ngẫu nhiên mà có câu nói: "Nghĩ nhiều làm chi cho mệt óc".

Khi ý thức đã bị "nhồi nhét" vượt quá ngưỡng chịu đựng thì người đó sẽ bị "điên". Cho nên Phân Tâm học của Sigmund Freud không phải ngẫu nhiên mà nó thành công, bởi vì dựa theo lí thuyết của nó mà người ta đã chữa khỏi không biết bao nhiêu căn bệnh tâm thần, mất trí nhớ và Sigmund Freud được mệnh danh là Albert Einstein của Vật Lí học.

Hãy tưởng tượng ý thức có bộ nhớ 10 MB, nếu nhồi nhét vượt quá ngưỡng thì nó sẽ bị "nổ", cho nên ai đó có cảm thấy mình bị áp lực, hay căng thẳng thì tạm thời bớt thông tin ra không khéo "nổ".

Và khi thông tin được chuyển vào não bộ quá nhiều, thì ý thức sẽ đẩy bớt thông tin xuống tiềm thức và vô thức, và phần vô thức là "bãi rác"-có nghĩa là nếu bạn nhìn, nghe... bất cứ 1 thông tin gì thì chúng đều **lưu lại** trong bộ óc, giống như ổ máy tính ta đang dùng.

Nhưng ta tưởng rằng ta quên, vì thông tin đó đã chìm xuống vô thức, nhưng thật ra không phải vậy, chỉ cần có sự can thiệp đúng đắn và chính xác của y học thì họ có thể "mồi" thông tin đó ra-nhưng tạm thời chưa ai đủ bản lĩnh, vì "không có gì bí hiểm hơn là thứ đang nằm trong não của chúng ta".

Ý thức chỉ giữ lại những thông tin quan trọng, cần dùng, như "Mới thấy cô nàng tóc xanh, mở đồ thì nhớ cái tên đã ". Và cứ thế, nên trong 1 ngày bộ óc của ta thu nhận không biết bao nhiêu thông tin, và ý thức chỉ giữ lại cái cần sau đó thải hết thông tin thừa xuống tiềm thức và vô thức.

Thế nhưng chúng ta lại cần đến 1 lượng lớn thông tin để sinh tồn, tức là ổ chứa phải nhiều hơn 10 MB. Hầu như ai cũng thấy, ta nói câu nào đó thì chúng đều tùy vào hoàn cảnh mà tuôn ra chứ không phải ta "ý thức"-tức nhớ nó trong đầu như thuộc lòng, hay việc ta nhớ 1 kỷ niệm nào đó, lúc cần thì ta mới nhớ, không thì quên.

Những lượng thông tin "cần thiết" này được cất giữ ở phần tiềm thức, và ý thức có thể "mồi" thông tin đó lên khi cần thiết. Và để "mồi" được lên thì: lượng thông tin được cất giữ ở phần tiềm thức phải được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay nó có liên quan đến các trạng thái cảm xúc đặc biệt.

Điều này có nghĩa là, tất cả mọi thông tin đi vào bộ óc chúng ta sẽ được sàng lọc: Nếu thông tin nào được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay gắn liền với sự kiện đặc biệt gì đó, thì nó sẽ được cất giữ ở phần tiềm thức-lúc cần ý thức có thể "mồi" lượng thông tin này lên, còn các thông tin không thoả mãn những điều kiện trên sẽ tuột hết xuống vô thức-nơi mà ta chẳng biết gì.

Quá trình sàng lọc thông tin diễn ra khi ngủ, cho nên khi ta mới ngủ dậy thấy đầu óc mình mẫn, sáng khoái, do nó đã loại hết thông tin, và sau 1 ngày lao động mệt nhọc thì lại đây-phải ngủ...

Và đây là lí do tại sao: nếu 1 bài học hay 1 động tác bạn làm chưa đủ nhiều lần thì nó hoàn toàn vô bổ. Có nghĩa là muốn dùng thì bạn phải ráng nhớ, nhưng bộ nhớ của ý thức có hạn, phải chuyển hết thông tin đó xuống tiềm thức bằng cách lặp đi lặp lại nhiều lần, để rồi thông tin cứ "đọng" ở tiềm thức, và khi cần dùng thì "moi" lên-hay là bản năng hay phản xạ.

Như vậy **nếu bạn không repetition thì đồng nghĩa với việc "học lỗ tai bên trái sau đó đó ra lỗ tai bên phải"**. Cho nên đây là điều bắt buộc dù có muốn hay không vì bộ não chúng ta được thiết kế như thế, và Doremon chỉ có thể giúp các bạn bằng cách: làm thế nào để repetition ít chán nhất? Cái này dành cho bài sau.

Nhân tiện ở đây nói thêm về "Con người thiên tài trong mỗi chúng ta", vì cái này vô ích. Như đã nói là mọi thông tin không cần thiết đều bị đẩy xuống hết vô thức, thế các bạn có bao giờ tự hỏi: ý thức-phần ta cho là trí tuệ, thông thái đến cỡ nào?

Cùng lắm để giải quyết 1 vấn đề, chúng ta chỉ "ý thức" được vài sự kiện, sau đó tích phân, tổ hợp, đạo hàm... rồi cho ra kết quả-và ta tin rằng kết quả này tuyệt vời. Thế nhưng theo phân tâm học, thì giờ ta thấy: vô thức chứa đựng 1 lượng thông tin lớn đến cỡ nào, mọi thông tin từ lúc ta ra đời, nghe thấy và nhìn đều chứa hết chỗ này.

Vậy nếu có 1 vấn đề rắc rối nào đó, chỉ dựa vào lượng thông tin ít ỏi mà ta "ý thức" được, thì ta có đủ khả năng để giải quyết? Nếu không giải quyết được thì ta bó tay và chấp nhận "giới hạn ta tới đó", "tài năng ta chỉ vậy".

Nhưng nếu dựa vào lượng thông tin khổng lồ chứa ở phần "vô thức" thì vấn đề có thể giải quyết hay không? Giải quyết tốt ấy chứ, vì vô thức chứa thông tin nhiều hơn ý thức đến vô cùng lần.

VD: Để tìm ra kẻ trộm ta chỉ có vài thông tin mà ta nhìn, thấy, nghe... mà chưa chắc đã thấy rõ, nghe rõ... thế nhưng chỉ cần ai đó cung cấp cho ta vài thông tin về kẻ trộm nữa thì thằng trộm này đổ mà thoát.

Do vậy hãy giải phóng thiên tài ra đi, muốn làm điều này thì nhắc lại: Ước mơ cho lớn để bị ám ảnh, sau đó cứ học hành, và rồi một ngày nào đó khi thông tin tích lũy đủ nhiều, sự ám ảnh đủ mạnh thì vô thức sẽ giúp chúng ta một tay. Và: **Khi thiên tài đã thức dậy thì không có gì là không thể.**

PHẦN 3: CÁCH DÙNG GIÁO TRÌNH EFFORTLESS ENGLISH

***THE QUALITY OF LIFE WILL BE DETERMINED BY THE
DEPTH OF YOUR COMMITMENT TO EXCELLENCE, NO
MATTER WHAT YOUR CHOSEN FIELD***

1. Bao nhiêu là đủ?

Trước khi học có lẽ chúng ta nên bỏ chút thời gian để xem xét về vấn đề này: một ngày học Tiếng Anh bao nhiêu là đủ? Câu trả lời tùy thuộc vào điều kiện và hoàn cảnh của mỗi người, thế nhưng thành công không phải là 1 kết quả ngẫu nhiên, đó không phải là 1 sự may rủi như khi ta chơi 1 ván bài, mà nó bắt nguồn từ các quy luật, từ cách làm việc khoa học có thứ tự và nghiêm túc.

Thế khoa học ở đây là gì? Như bài trước Doremon có nói về Quy luật chuyển hoá lượng chất, đó là thời gian để "chất và lượng cũ" chuyển hoá sang "chất và lượng mới" **phụ thuộc** vào trình độ của mỗi cấp bậc.

Nếu bạn đang ở trình độ thấp thì để lên trình độ cao thời gian chuyển hoá sẽ ngắn, nhưng từ trình độ cao này để chuyển hoá lên trình độ cao nữa thì thời gian càng dài. Do vậy hãy quyết định mình muốn lên trình độ nào thì đầu tư lượng thời gian tương ứng với nó.

Giả sử nếu 1 ngày bạn học 3h, thì kết quả mà bạn đạt được sẽ tương xứng với 3h, đó là trong giai đoạn đầu bạn sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng sau khi lên đến 1 trình độ nào đó (tương ứng với 3h được đầu tư cho mỗi ngày) thì bạn sẽ **không bao giờ tiến lên được nữa**.

Điều này là do quy luật chuyển hoá lượng chất qui định. Nếu bạn muốn đun ấm nước thì để nó từ 25 độ C lên 50 độ C ta chỉ cần vài cục than, dăm ba thanh củi, và khi lên đến 50 độ C thì nhiệt độ sẽ không tăng nữa-nhiệt độ này tương xứng với nguồn nhiệt (than, củi) mà bạn đã đầu tư.

Do vậy hãy dành thời gian suy nghĩ về vấn đề này, có thể là 1 ngày, vài ngày thậm chí là vài tháng. Và nếu thật sự các bạn hiểu về bài viết Repetition ở trên, thì các

bạn sẽ không bao giờ có câu hỏi: vì sao tôi thất bại. Vì bài viết trên đã trả lời về vấn đề này. Muốn trở thành Master thì có cái giá của nó, và cái giá này cao hơn nhiều so với cái giá của trình độ bình thường. Vậy một ngày nên học bao nhiêu là đủ?

Doremon đề nghị: các bạn 1 ngày nên học **ít nhất** là 4h. Thế nhưng ở đây lại nảy sinh vấn đề khác: tôi không đủ thời gian, tôi có công việc... Rất nhiều lí do, nhưng các lí do này hoàn toàn không có cơ sở để tồn tại nếu bạn chịu đặt câu hỏi: thời gian mà tôi đầu tư cho các lĩnh vực khác **có giá trị hơn** thời gian tôi đầu tư cho Tiếng Anh? Và Doremon sẽ nêu lên một vài giá trị để các bạn tự so sánh.

Mỗi một người chỉ có một cuộc đời duy nhất, các bạn có muốn suốt cuộc đời mấy chục năm này ta quanh đi quẩn lại vẫn và "cái xó". Và các bạn có biết đây là thời đại của kỹ thuật số, của sự phát triển và thay đổi đến chóng mặt, cho nên đừng vì sự thiếu hiểu biết mà chỉ đặt câu hỏi: **Ta nên làm nghề gì?**

Câu hỏi này được hình thành do kết quả của sự trì trệ về tri thức ở nơi mà ta đang sống. "Con muốn làm nghề gì? "Em muốn làm nghề gì?" "Mày muốn học cái gì?"...

Và những con người này luôn cho rằng: họ chỉ làm mỗi một nghề cho tới khi chết. Và đây là câu hỏi cực kì giá trị của những chuyên gia dự báo về tương lai, của những con người có bộ óc sắc bén và tầm nhìn vượt lên trên đám đông, đó là: **Ta nên làm nghề gì đầu tiên?**

Ta nên làm nghề gì đầu tiên? Vâng, có nghĩa là để sinh tồn thì ta bắt buộc phải làm tới cái nghề thứ 2 và thứ 3... Khi thế giới đã chuyển mình qua thời đại kỹ thuật số, thì **không có cái nghề nào là bền vững và cố định.**

Cho nên nếu bạn không muốn bị xã hội đào thải thì hãy thuận theo tự nhiên-Đạo Lão-Trang, xã hội đi đến đâu ta sẽ theo đến đó. Rất có thể bạn chưa đủ tầm nhìn để thấy được điều này, nhưng hãy cứ dùng bản thân của mình để trải nghiệm, sẽ tới một lúc nào đó mà cái nghề bạn đang học, công việc bạn đang làm, "cái ghế" bạn đang ngồi sẽ không một công ty nào cần nữa.

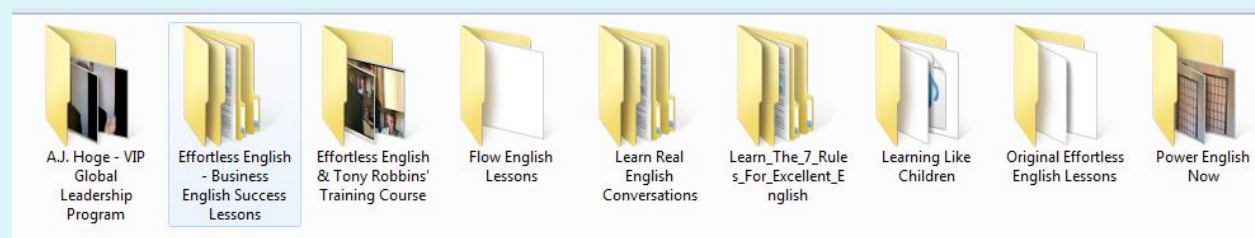
Lúc này số phận bạn sẽ như thế nào? Bạn sẽ bị đào thải, có nghĩa là bị thất nghiệp và phải chấp nhận con đường làm công nhân để kiếm sống, vì tri thức mà bạn được học đã không còn hợp với thời đại nữa.

Cho nên để đảm bảo ta không bị đào thải, thì ta phải có "cái thứ" mà xã hội luôn luôn cần. "Cái thứ" này là khả năng học tập tri thức mới. Và công cụ để đạt được mục đích trên là: Tiếng Anh-vì sao thì chúng ta nên tự nghiền ngẫm.

Chỉ cần bạn sở hữu Tiếng Anh thì cũng đủ để bạn sinh tồn mà không cần bất cứ một tri thức chuyên ngành nào, bạn sẽ tin nếu bạn chịu lật các mục việc làm đang in đầy trên báo. Nhưng chúng chỉ là sự thật khi bạn đạt đến trình độ Master. Vấn đề này muốn viết thì còn dài lắm.

Khi bạn đã đạt đến một trình độ nào đó về Tiếng Anh thì lúc này bạn sẽ không còn "học" nữa, vì đây là lúc bạn ứng dụng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách tiếng anh, bạn xem phim tiếng anh... Cho nên trong giai đoạn đầu, bạn phải hi sinh thời gian ở các hoạt động khác cho môn này, và đây là giai đoạn khó khăn nhất.

2. Effortless English

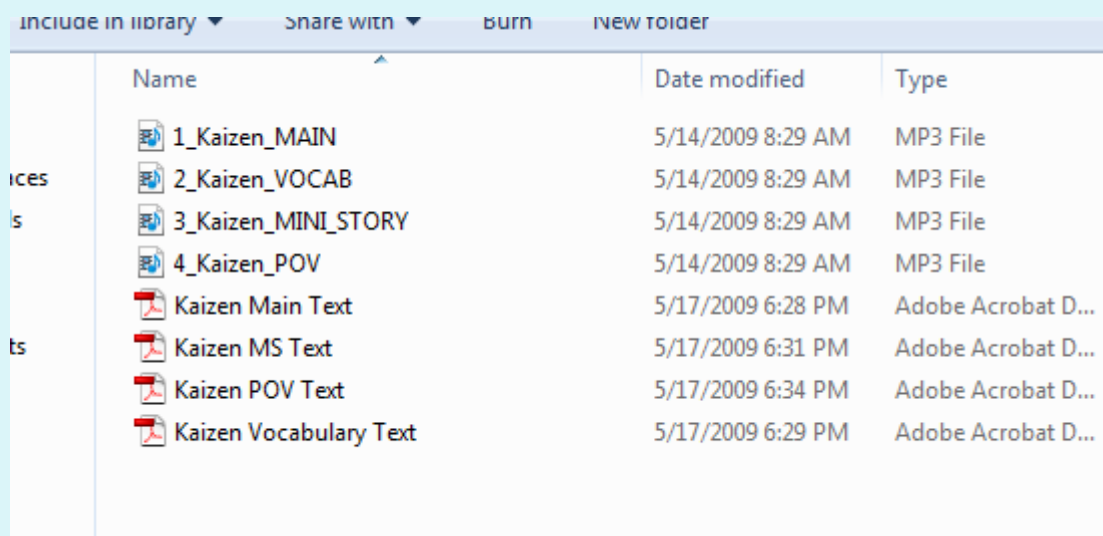
Nhìn vào ảnh ta thấy nó gồm nhiều phần, và phần mà các bạn nên học là Power English Now, vì:

1. Các phần khác chỉ là "bản nháp" của phần trên.
2. Là phần mở rộng.
3. Chưa đầu tư nhiều.

Trong Power English gồm 30 bài, mỗi bài có nội dung như ảnh

Name	Date modified	Type	Size
1_Intro_MAIN	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	10,861 KB
2_Intro_VOCAB	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	5,946 KB
3_Intro_MINI_STORY	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File	14,326 KB
Intro Main Text	5/7/2009 7:28 PM	Adobe Acrobat D...	55 KB
Intro MS Text	5/7/2009 7:30 PM	Adobe Acrobat D...	88 KB
Intro Vocab Text	5/7/2009 7:32 PM	Adobe Acrobat D...	45 KB

Riêng từ bài 9 trở lên, có thêm POV text

Name	Date modified	Type
1_Kaizen_MAIN	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
2_Kaizen_VOCAB	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
3_Kaizen_MINI_STORY	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
4_Kaizen_POV	5/14/2009 8:29 AM	MP3 File
Kaizen Main Text	5/17/2009 6:28 PM	Adobe Acrobat D...
Kaizen MS Text	5/17/2009 6:31 PM	Adobe Acrobat D...
Kaizen POV Text	5/17/2009 6:34 PM	Adobe Acrobat D...
Kaizen Vocabulary Text	5/17/2009 6:29 PM	Adobe Acrobat D...

Và dưới đây là nội dung của từng phần:

1. Main text: Đây là phần AJ Hoge trình bày về các bài viết có liên quan đến phương pháp học, hay cách sống của ông ta để làm khơi dậy ước mơ người học- quan trọng: đây là bài viết **có ý nghĩa**.

VD:

Those things are important, but Tony Robbins talks about the fact that psychology is 80% of success. And I think he's right, based on my experience with many, many English students. Psychology is 80% of success, so 20% are the methods you use to study. 20% are the schools you go to, the teachers you have, the books you use. Those are important, we talk a lot about them. But the other 80% is psychology, your motivation, your emotions, how you manage your time. All of these things are in fact much, much more important.

What I saw in my classes were that the enthusiastic students, the energetic students, the optimistic students always learned much faster. They succeeded. The ones who failed, the ones who dropped out and quit, the ones who struggled had the opposite mentality. They had a very negative mentality. Their motivation was low. They tended to be pessimistic. They felt that they weren't good at English. They had ideas that English was very tough, very difficult, they struggled. They didn't have enthusiasm for English. They didn't love English.

2. Vocab text: Phần này AJ Hoge giải thích ý nghĩa của các từ vựng mà ông ta cho là khó hiểu trong bài Main text-đây là **phần vô nghĩa**, tức là nó không có ý nghĩa gì hết, chỉ là để giải thích từ A có nghĩa là gì.

VD:

So non-linguistic factors means things not about language. Things not related to language. So in the talk I'm talking about, for example, two different things. One are emotional factors, emotional elements, emotional things. And then the other is linguistic factors. So, for example, study method, that's a linguistic factor. It's connected to language learning very directly. It's a linguistic factor. It's a language related thing. On the other hand emotion is not directly related, is not directly connected to language learning. At least most people don't think so, so it's a non-linguistic factor. Alright great, so that's linguistic and factor.

3. MS text: Đây là phần quan trọng nhất và dựa theo hiểu biết của Doremon thì trên thế giới chưa hề có 1 tài liệu nào như thế này. Đây là nơi mà **AJ Hoge đã cố tình thiết kế để ta học ngữ pháp một cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ một cuốn sách ngữ pháp nào.**

VD:

Who was Vanilla?

Vanilla was a beautiful, intelligent woman.

What kind of woman was Vanilla?

She was a beautiful, intelligent woman.

And what did she want?

She wanted to be rich.

She said "Show me the money."

What did she say?

She said "Show me the money."

Who wanted a lot of money?

Vanilla, Vanilla wanted a lot of money.

Nhìn vào ảnh ta thấy:

- Bài MS text là 1 câu chuyện có ý nghĩa.

-Toàn là câu ngắn, dễ hiểu.

-AJ Hoge cố tình sử dụng các từ vựng được cho là khó hiểu trong bài Main, và được diễn tả lại trong Vocab text để tạo nên câu chuyện-mục đích là repetition-cái này quan trọng ra sao các bạn đã biết.

-Các dạng câu rất cơ bản, và được sử dụng đi sử dụng lại rất rất nhiều lần-với mục đích vẫn là repetition. Cụ thể trong ảnh AJ Hoge sử dụng câu để diễn tả những việc xảy ra trong quá khứ. Các bạn không cần biết cấu trúc câu của thì quá khứ như thế nào, các động từ, tính từ... nắm ra làm sao.

Mà các bạn chỉ cần hiểu cái câu trong bài MS text là được. Và đương nhiên, không phải nghe và nhìn 1 lần là hiểu và thuộc mà phải nhiều lần. Tất cả các câu trên đều được dùng lặp đi lặp lại rất rất là nhiều lần-1 bài MS text dài hơn 8 trang pdf. Hơn nữa 30 bài MS text đều sử dụng cùng loại câu này, cái khác là động từ, là chủ ngữ...

VD: bài MS text khác

There was a beautiful woman named Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

Who had to play Tiger Woods in golf in just one month?

Well, Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

What kind of woman was Sophie?

Sophie was a beautiful woman.

Who did she have to play?

Tiger Woods, she had to play Tiger Woods.

Who had to play Tiger Woods?

Sophie, Sophie had to play Tiger Woods.

Do vậy ở đây chúng ta thấy rằng: AJ Hoge đã thiết kế ra cái khung, là các dạng câu để nói về quá khứ mà Người Anh-Mỹ dùng. Cho nên các bạn phải sử dụng tốt cái này: nếu các bạn muốn đạt được trình độ ngữ pháp mà không học ngữ pháp thì các bạn phải nghe đi nghe lại MS text rất rất nhiều lần.

Khi lặp đi lặp lại đã đủ nhiều thì như Phân Tâm học chúng sẽ được lưu trữ ở phần tiềm thức, và đến 1 lúc nào đó "lượng và chất cũ" đã chuyển hoá sang "lượng và chất mới" thì các bạn có thể dùng lại các câu này cho việc nói viết của mình mà không cần phải "ý thức"-tức là thành phản xạ hay bản năng. Điều này các bạn hãy dùng bản thân mình để kiểm chứng.

Khi từ bài 9 trở lên AJ Hoge thêm vào POV là các câu diễn tả tương lai, diễn tả ý khác chứ không là quá khứ.

VD:

Since she was a child Jan has always been very rude. Since she was a child Jan has been rude.

How long has Jan been rude?

She's been rude since she was a child.

Was she rude when she was a baby?

No, no, no, not when she was a baby. Not in the very beginning, no. Just since she was a child, maybe since she was five years old. So since she was a child she has been very rude, very harsh.

And who, who has been very rude and harsh since she was a child?

Nhìn vào ảnh ta thấy những câu đó là để diễn tả ý: **kể từ khi... A (B hay C...) đã làm** cái gì...

VD: **Since** she was a child Jan has always been very rude.

Đương nhiên những cấu trúc câu này cũng được lặp đi lặp lại rất nhiều lần, nên các bạn sẽ quen. Các bạn không cần biết cấu trúc nó ra sao, vị trí từ... chỉ cần hiểu cái nghĩa và dùng nhiều thì "bộ óc" sẽ tự động sắp xếp sao đó, và ta sẽ lấy lại mấy câu này để dùng cho ta. Điều này chỉ xảy ra khi và chỉ khi: lặp đi lặp lại quá nhiều lần- vẫn phải nhắc lại điều này.

Tương tự cho câu ở tương lai

She'll be very rude. She'll be very harsh.

What will her name be, this woman in the future?

Her name will be Jan.

Her name will be Jan. And Jan will be very, very rude. She'll give rude comments to her friends all the time. She'll give rude zingers to her friends all the time. Her friends will cry and cry and cry. They'll be very unhappy. But one day she's going to change. One day she's going to summon all her friends to her house. She'll cough up compliments to each one. She'll say "Oh, you're very nice and you're very intelligent." Of course, this will be very tough for her in the beginning. She'll have to cough up the comments. But she'll continue to be nice and kind over the course of two more years. She'll always be kind. She'll be super friendly during that time. And, of course, at the end of those two years everyone will love Jan. They're going to give her kisses. They're going to give her money. They're going to give her love. She'll feel very, very fulfilled.

Nhưng việc nghe đi nghe lại vẫn chưa đủ, còn đủ thì như thế nào, Doremon sẽ mô tả chi tiết sau, đây là giới thiệu sơ lược.

3. Nên học Effortless như thế nào?

AJ Hoge có hướng dẫn sử dụng các phần trên, nhưng Doremon dùng nó theo cách khác. Lí do là AJ Hoge có góc nhìn riêng của ông ta, đó là góc nhìn của một nhà sư phạm có mấy chục năm kinh nghiệm giảng dạy, một người đã đọc không biết bao nhiêu công trình Ngôn Ngữ học và là tác giả của Effortless English.

Nhưng Doremon cũng có góc nhìn riêng của mình dựa vào các mảng tri thức khác, và hơn nữa: các bạn chỉ có thể hiểu Effortless English khi mà các bạn đọc bài Main text cho nên AJ Hoge nói đây là phần đầu tiên phải học, riêng Doremon vì đã giảng giải cho các bạn ý nghĩa của phương pháp này nên Doremon đề nghị bạn học MS text trước.

Tức là ở đây có sự khác biệt về thứ tự sử dụng bài học giữa Doremon và AJ Hoge. Vấn đề còn lại: các bạn nên học theo ai? Đây là quyền tự do lựa chọn của các bạn, các bạn có thể học theo Doremon hay AJ Hoge hay là theo con đường riêng của mình.

AJ Hoge trình bày cách học thứ tự như sau:

- Học Main text trước, học đi học lại nhiều lần.
- Tới Vocab text, học đi học lại nhiều lần để biết các từ vựng khó trong Main text.
- Học MS.

Doremon chỉ trình bày sơ bộ thôi, ai muốn cụ thể thì cứ đọc Main text sẽ rõ.

Doremon trình bày cách học của mình theo thứ tự như sau:

- Học MS trước, và học hết 30 bài MS (từ bài 1-30 Power English gồm 30 bài). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở quá khứ.
- Học POV, và học hết 22 bài (từ bài 9 trở lên mới có POV). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở tương lai và hoàn thành.
- Học Main text và học hết 30 bài.
- Cuối cùng là Vocab text.

Lí do vì sao Doremon lại xếp như vậy là vì:

1. Đa phần các bạn trình độ là nhập môn, nên làm sao các bạn có thể hiểu được bài Main text gồm 5 trang pdf dày đặt chữ, với các cấu trúc câu phức tạp? Nếu muốn hiểu các bạn phải tra từ điển, phải dịch... và làm điều này rất chán, dễ nản lòng và các bạn cũng chưa đủ khả năng để thực sự hiểu bài Main Text.

Trái ngược lại là bài MS-câu chuyện có ý nghĩa, toàn là câu ngắn, hơn nữa từ vựng chỉ vài ba từ lặp đi lặp lại cho tới hơn 8 trang pdf. Cho nên Doremon nói học cái này trước vì nó sẽ cung cấp cho bộ não các bạn 1 lượng lớn các câu căn bản, lặp đi lặp lại, cho nên nếu học xong thì có gặp lại những câu này trong Main text các bạn không cần dịch cũng hiểu.

Tiếp theo từ vựng ít, nên các bạn có thể "hốt hết" từ vựng của MS mà không gặp khó khăn gì vì nó cứ lặp đi lặp lại. Toàn những câu căn bản và giống nhau về cấu

trúc, nên chỉ cần bạn hiểu được 1 câu thì các câu sau tốc độ xử lý thông tin sẽ nhanh hơn, và cứ thế cho đến 1 lúc nào đó các bạn sẽ không cần dịch mà vẫn hiểu câu đó như thường.

Vì câu ngắn, gắn liền với câu chuyện của MS, nên nếu các bạn không hiểu câu nào thì: chỉ cần dựa vào câu trước nó và câu sau nó thì các bạn cũng phần nào đoán ra cái nghĩa của nó mà không cần đến từ điển. Và từ vựng chính trong MS là các từ khó trong Main text, nên nếu thuộc hết các từ này thì khi đọc Main text các bạn sẽ không còn thấy khó khăn, lúc này ta chỉ quan tâm đến nội dung của Main text.

Tương tự cho POV.

2. Sau khi học hết 30 bài MS và 22 bài POV thì các bạn đã có 1 lượng lớn từ vựng và cấu trúc căn bản. Cho nên lúc này các bạn có thể học Main text mà không khó khăn gì.

3. Sau khi học hết 30 bài MS, 22 bài POV và 30 bài Main text thì ta sẽ quay lại để tiến lên trình độ mới. Lúc này các bạn mới có lí do để học Vocab. Vì trong bài Main, MS, POV các bạn sẽ bắt gặp những câu hay từ vựng mà dù các bạn có tra từ điển cũng không thể nào hiểu được, đó là các từ quá nhiều nghĩa, hay các câu slang...

Cho nên nếu trong quá trình học MS, POV hay Main mà có câu hay từ nào đó ta không hiểu từ cứ kệ nó, **đừng cố gắng hiểu** mà hãy cứ để nó vào tai và mắt tự nhiên.

Vocab sẽ giúp ta làm điều này: gọt giũa khả năng hiểu từ, hiểu câu. Doremon khuyên dùng nó sau cùng, vì lúc này ta mới có lí do để dùng, nếu dùng trước thì rất chán, vì cả đoạn văn dài chả có ý nghĩa gì hết, chỉ giải thích từ A có nghĩa... từ B là...

Nhưng nếu dùng sau thì lại khác, vì sau khi học đi học lại nhiều lần MS, POV, Main mà ta vẫn chưa thực sự hiểu hết cái bài đó thì "tức" lắm, lúc này muốn hiểu thì Vocab.

3. Nên học Effortless khi nào?

Như Doremon đã trình bày ở bài số 1, chỉ nên học Effortless English sau khi đã học xong Listening_Practice_Through_Dictation, vì:

-Bài nào của Effortless English cũng dài, nên các bạn sẽ ngán liền khi va vào nó, vì việc lặp đi lặp lại 1 bài dài hơn 8 trang pdf không phải ai cũng làm nổi. Doremon

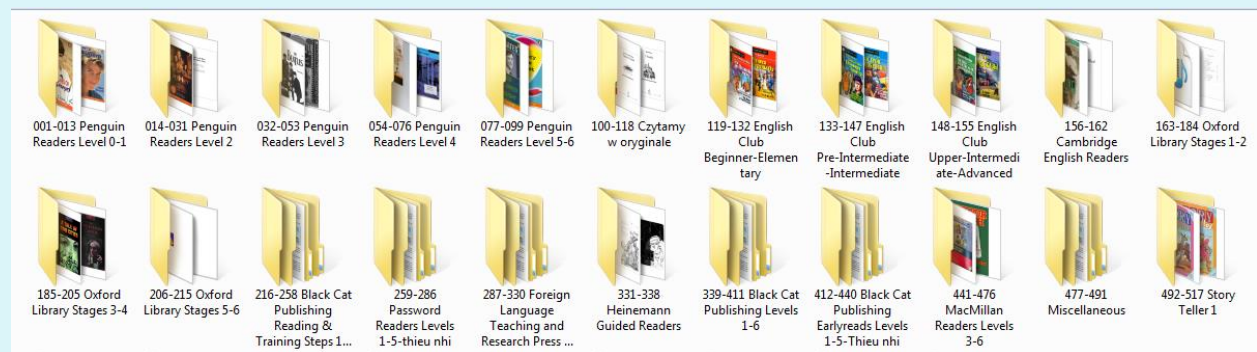
muốn các bạn làm quen với English trước đã, và Doremon đã giới thiệu **Listening_Practice_Through_Dictation**.

Lí do đã trình bày: bài này ngắn, 1 bài khoảng 1 phút 30'... nên việc lặp đi lặp lại cũng dễ dàng hơn nhiều. Sau khi học hết 4 cấp độ thì lúc này các bạn sẽ cảm thấy dễ dàng hơn với việc lặp đi lặp lại 1 bài dài 15 phút.

Sau khi học hết **Listening_Practice_Through_Dictation** thì các bạn đã có 1 lượng từ vựng để có thể hiểu dễ dàng MS mà không cần dùng tới từ điển (trừ những từ khó như đã nói), lúc này ta chỉ chú tâm vào **Distinction**

4. Các giáo trình tập đọc

Hiện nay có rất nhiều giáo trình tập đọc, nhưng trong khuôn khổ chương trình học mà Doremon thiết kế thì Doremon đề xuất giáo trình English Graded Readers Mega Collection-các bạn lên google tìm, tới hơn 30 GB

Đặc điểm của giáo trình này là: độ dài khoảng 30 trang/câu chuyện, trình độ thấp cho tới cao và có audio. Chỉ cần học hết Effortless English và "hốt hốt" từ vựng của nó thì đọc mấy cái này vô tư và không cần dịch.

Lưu ý: chỉ nên nghe mấy giáo trình có audio trước, vì trong đó có cái có cái không.

5. Phim

Tác dụng ra sao thì các bạn đã biết, và nó còn có tác dụng đó là: Nếu lúc nản hay chán mà vẫn phải đun nước thì phim.

Hãy nhớ rằng sự phân biệt là kết quả của việc lặp đi lặp lại quá nhiều lần. Cho nên giai đoạn đầu các bạn cứ lặp đi lặp lại, sau đó bắt đầu chú ý vào cái câu, cái từ, xem thử chúng giống nhau và khác nhau ở chỗ nào. Distinction là giai đoạn cao nhất và cuối cùng, ai làm được điều này thì coi như là đã tới đích, nhưng nó là kết quả của việc **lặp đi lặp lại quá nhiều lần**.

Kết luận: Theo phương pháp mà Doremon giới thiệu thì các bạn sẽ không thấy chán, vì không phải học ngữ pháp, không làm bài test, không chọn đáp án A,B,C,D... Mà ta học Tiếng Anh đi vào đời sống, đọc sách tiếng anh có ý nghĩa với ta chứ không phải mấy bài "cùi bắp" trong giáo trình giảng dạy, chán thì coi phim vừa học vừa giải trí. Và trong này có 3 cột mốc:

1. Chỉ cần bạn chinh phục được Listening_Practice_Through_Dictation thì đã khoẻ, vì sao thì đọc lại. Ráng 6-12 tháng là hết.
2. Sau đó đến Effortless English, ráng phần đầu thì 6-12 tháng là hết. Sau khi hết cái này thì **bạn sẽ không còn học Tiếng Anh nữa**. Vì lúc này bạn đã đủ dùng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách thiếu nhi mà Doremon giới thiệu để giải trí, xem phim để thư giãn và cải thiện Tiếng Anh...
3. Đọc 1 lượng sách thiếu nhi khổng lồ, sau đó tăng dần cấp độ.

PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

***THE MORE YOU LEARN, THE MORE YOU REALIZE WHAT YOU
DON'T KNOW***

**BẠN CÓ BIẾT CHÍNH XÁC NGUYÊN NHÂN NÀO DẪN ĐẾN THẤT BẠI
TRONG VIỆC HỌC TIẾNG ANH ?**

Có người cho rằng do mình không đủ điều kiện để đi nước ngoài, hay do mình không được học với người bản xứ, hoặc cũng có thể mình vào trung tâm dạy dở... Nếu các bạn quan niệm như thế này thì các bạn đã hoàn toàn sai lầm.

Nếu có thời gian các bạn hãy lên forum của Effortless English-có 2 loại forum: một là dành cho mọi người và hai là loại forum đặc biệt chỉ ai đóng tiền và có đam mê thì mới được vào sinh hoạt, và đây là forum mà AJ Hoge làm việc.

Hoặc các bạn có thể sang các forum khác ở nước ngoài, bất cứ nơi nào có bàn về English, thì các bạn sẽ phát hiện ra 1 điều rằng: có rất nhiều người gặp khó khăn trong tiếng Anh, **mặc dù họ đang sống tại Anh, Mỹ...**

Có rất nhiều học trò của AJ Hoge hiện đang làm việc tại Mỹ và muốn cải thiện tiếng Anh của mình. Trước khi đến với AJ Hoge thì họ cũng đã trải qua 1, 2 năm học tập với người bản xứ-học ngay tại Mỹ, vừa học vừa đi làm... thế nhưng kết quả thì sao?

Sau 2 năm học thì họ phát điên lên, vì họ vẫn không thể nào giao tiếp được với người bản xứ, ngoài nói những câu đơn giản, thế là họ đón máy bay để lên San Francisco-nơi AJ Hoge làm việc (không biết nhớ đúng không).

Vậy các bạn nhận ra được điều gì? Đó là dù các bạn có học với người bản xứ, có sống ngay tại Mỹ mà học không đúng cách thì mọi thứ vẫn vậy.

Thế lí do cụ thể là gì? Doremon sẽ trả lời cho các bạn.

Tri thức mà chúng ta thu nhận được thì gồm 2 loại: **Tri thức thông thường (hay tri thức kinh nghiệm)** và **Tri thức khoa học**:

- Tri thức kinh nghiệm là loại tri thức được hình thành qua quá trình làm việc của con người, nhờ "cày cuốc" tích lũy mà có được, loại tri thức này mang tính chất cá nhân và không có điều gì đảm bảo rằng nó đúng.

- Tri thức khoa học là loại tri thức được hình thành do các thí nghiệm khoa học, các kết luận đã được chứng minh là chính xác.

Trong tri thức khoa học thì lại gồm nhiều loại, như đối với các bộ môn khoa học chính xác như lí, hoá thì nó đảm bảo đúng 100% (theo tính toán lí thuyết), như Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton, quả táo chỉ có thể rụng từ trên cây rớt xuống đất mà không thể nào bay lên trời được, cho dù cây táo này có trồng ở vị trí địa lí nào trên Trái Đất. Còn loại tri thức khoa học đối với các bộ môn như Tâm lí học, Xã hội học, thì chỉ cần trong 100 người, nó đúng được 90 người thì đã là tri thức khoa học...

Ví dụ một người nông dân, nếu chỉ dựa vào tri thức kinh nghiệm thì kết quả gì sẽ ra sao? Cụ thể để tìm ra loại cây thích hợp trồng trên mảnh đất A, thì ông ta phải dùng kinh nghiệm, có nghĩa là thử hết loại cây này đến loại cây khác cho đến khi nó đúng thì thôi, nếu may mắn thì trong lần lựa chọn đầu tiên ông ta đã tìm được, còn không thì có khi trồng đến cái cây 100 mới tìm ra kết quả.

Trái ngược lại nếu ông ta chịu dùng tri thức khoa học thì mọi việc sẽ khác. Ông ta có thể tìm đến nhà sinh vật học, nhờ họ giúp đỡ bằng cách cho ông ta biết: loại cây nào thì sinh tồn được trên mảnh đất A, với nhiệt độ là B, phân bón là C...

Tương tự cho việc học Tiếng anh, dù các bạn có lên trời và học với mức tiên cũng ở trên trời, nhưng nếu các bạn học theo phương pháp do các "kinh nghiệm" của những người đi trước tích lũy lại được, thì bạn có thể thành công hoặc không, có thể thành công nhanh hay chậm, điều này hoàn toàn may rủi giống như ví dụ về người nông dân trồng cây.

Trái ngược lại nếu bạn học tập theo phương pháp do các tri thức khoa học mang lại thì xác suất để bạn thành công sẽ gần như là 100%, các trường hợp cá biệt như không có khả năng học tập... thì không tính.

Doremon nói lên điều này chỉ để các bạn thấy được rằng: **chỉ có Doremon là đủ sức để đưa các bạn đến thành công trong việc học Tiếng Anh, vì phương pháp mà Doremon đưa ra được xây dựng dựa trên các cơ sở khoa học.** Còn cơ sở nào thì Doremon sẽ nhắc lại sau.

Nhưng trước hết Doremon cũng xin nói thẳng, người viết bài này không có lí do gì để tuyên bố cho to, cho lớn về phương pháp vì sau khi các bạn thành công Doremon cũng không nhận lại được một đồng nào, cũng như Doremon không hề có ý định tuyên truyền hay quảng cáo làm lợi cho bất kì ai. Thế lí do tại vì sao?

Doremon viết những điều này không phải dành cho tất cả mọi người, mà chỉ dành riêng cho những người có ước mơ, những người muốn thoát khỏi cuộc đời nghèo khổ của mình.

Chúng ta cũng đều là con người với nhau, ai cũng muốn nở mày nở mặt với đời, muốn có nhà có cửa. Thế nhưng có những con người vì điều kiện gia đình cũng như hoàn cảnh, mà họ không có tiền để lên trung tâm, hay học với giáo viên bản xứ, họ phải tiết kiệm từng đồng, từng xu mới đủ tiền học... và sau khi đủ tiền học thì học xong lại chẳng thu được gì.

Nếu bạn đọc là người kể trên thì cuốn sách này dành riêng cho bạn, các bạn không cần đóng 1 đồng 1 xu nào, mà vẫn đảm bảo được học 1 cách khoa học nhất.

Doremon xin nhắc lại các cơ sở khoa học dùng để xây dựng nên phương pháp này: **Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ**-nó là sự phát triển và hoàn thiện phương pháp Effortless English, do AJ Hoge chỉ là giáo viên Tiếng Anh, cũng như chỉ biết về Ngôn ngữ học, còn Phân Tâm học hay Triết học thì AJ Hoge hoàn toàn không biết gì.

1. Triết học Lão-Trang: thuận theo tự nhiên. Trẻ em học ngôn ngữ mẹ đẻ như thế nào thì ta học theo thế đó: nghe nói trước tiên và sau đó là đọc viết.

Đây là một điều mà không ai phủ nhận được, vì quá trình nghe nói trước, đọc viết sau, là quá trình mà bất cứ một đứa trẻ nói ngôn ngữ bản xứ đều trải qua, và không một ai bị thất bại nếu chịu học theo quá trình này.

Trái ngược lại nếu các bạn học theo phương pháp thông thường đang được giảng dạy là học ngữ pháp, làm bài tập... **có cơ sở nào để khẳng định rằng nó thành công?**

Điều này không 1 ai biết, giống như ông nông dân trồng cây, may rủi rơi vào ai đó. Cho nên trong 1 triệu người học theo cách ngữ pháp, bài tập thì có khoảng vài chục, hay vài người thành công là chuyện bình thường.

2. Các kết luận của Ngôn ngữ học:

-Bạn chỉ có thể nhớ 1 từ khi nghe và thấy (hay viết) nó từ 30 lần trở lên và trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được.

-Thành công trong Tiếng Anh là kết quả của 80% các yếu tố như niềm tin, sự hưng phấn, sự kiên trì... 20% còn lại là cái lớp ta ngồi, giáo trình ta học.

-Việc giỏi ngữ pháp là kết quả của việc đọc sách nhiều.

3. Phân tâm học: Nếu bạn muốn dùng Tiếng Anh như 1 phản xạ tức là nói mà không cần suy nghĩ, viết mà không cần tìm từ... thì bạn phải nghe đi, nghe lại, đọc đi đọc lại... cùng 1 lượng thông tin để nó in xuống tiềm thức.

4. Triết học duy vật biện chứng: chuyển hoá lượng chất và phương pháp Kaizen Way. Càng lên cao thì sự tiến bộ càng chậm lại, và muốn tiến bộ nhanh nhất thì bạn phải học mà không bỏ ngày nào

Dựa vào các cơ sở khoa học đã được trình bày cụ thể trong phần trước, nên Doremon cung cấp cho các bạn những giáo trình như đã biết, và cách dùng nó như sau:

1. Coi phim có sub-có tác dụng giúp các bạn tắm Tiếng Anh. Mặc dù không hiểu vẫn cứ kệ, vì đây là giai đoạn giúp các bạn làm quen dần với tiếng anh, để não bộ thích nghi được với các tần số âm thanh của tiếng anh... cho nên đừng đòi hỏi tại sao ta nghe mà không hiểu vậy nghe để làm gì?

Hãy nhớ là phải có sub, vì có nhiều bạn đòi xem không sub, hãy ghi nhớ đây là giai đoạn đầu cho nên phải có sub để mỗi lần ta nghe diễn viên nói câu gì thì mắt ta nhìn thấy cái câu đó, làm cho các bạn nhận biết các từ đó dễ dàng, và lần sau khi nghe lại câu đó thì trong bộ óc của ta lại hiện cái câu đó.

Coi phim còn có tác dụng giúp các bạn thấm được tiếng anh bằng cảm xúc, tức là có những từ ngữ liên quan đến cảm xúc thì nhờ diễn viên mà ta thu nhận được, vd

những từ ngữ thô tục hay chửi rủa thì nhờ họ gào to chửi nhau trong phim mà ta có cảm xúc cái từ, cái câu chửi...

2. Luyện 3 cái phát âm.

3. Học 160 bài Listening_Practice_Through_Dictation. Đây là bài học chính cho các bạn, có nghĩa là tiến bộ hay không là nhờ cái này. Nếu ai chơi thể thao thì cũng biết, có những động tác chính và động tác bổ trợ.

Cái chính là cái này, còn cái coi phim là cái bổ trợ, và bổ trợ như thế nào thì đã trình bày. Cho nên những bạn lười học cái này mà chỉ chăm chú coi phim thì các bạn nên học theo cách khác, vì có coi phim cả đời đi nữa thì cũng không đạt được trình độ như Doremon đã nói. Và học cái này như thế nào?

Nghe đi nghe lại và vừa nghe vừa nhìn vào transcript. Tới đây có một câu hỏi rất hay: Cứ nghe đi nghe lại mà không biết nghĩa của cái câu, cái bài thì nghe làm gì? Nếu ai đó vừa nghe, vừa dừng lại để tra từ điển thì kết quả Doremon không dám đảm bảo. Còn Doremon sẽ nhắc lại cụ thể như sau:

Việc nghe đi nghe lại mà vẫn không hiểu cái bài (tức là không cần tra từ điển) có tác dụng cho các bạn tắm tiếng anh (giống như phim) hãy để Tiếng anh vào tai, và mắt tự nhiên.

Và nhiệm vụ mà các bạn phải làm cho được đó là: **phải biết được cái từ, cái câu, cái bài ta nghe nó phát âm như thế nào và nó được viết ra làm sao.**

Có nghĩa là các bạn chỉ cần làm được điều này: nghe được cái từ đó đọc như thế nào và biết hình dạng nó như thế nào (tức cái chữ đó viết ra làm sao), còn cái nghĩa thì không cần quan tâm.

Lí do: đừng làm cùn mòn phản xạ tự nhiên bằng cách dừng lại tra từ điển để hiểu, và nó có tác dụng giúp các bạn nhớ cái từ cái câu đó rất dai. Hãy cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcript mặc dù không hiểu, sẽ có những câu nhờ các bạn nghe nhiều mà tự động bộ não nó hiểu (các bạn cứ yên tâm, rồi sẽ gặp các trường hợp thế này).

Vậy nếu nghe quá nhiều lần mà vẫn không hiểu nữa thì sao? Doremon lại phải trình bày cụ thể hơn nữa:

Trong quá trình nghe Listening_Practice_Through_Dictation thì các bạn phải ráng

học phát âm. Khoảng 2 tháng kể từ lúc nghe Listening Practice Through Dictation thì các bạn đã học được phát âm quá nhiều từ, và lúc này tiến hành đọc lại những bài đã nghe, có nghĩa là:

Trong 2 tháng đầu (tùy vào thời gian của các bạn) thì các bạn chỉ học phát âm song song với nghe Listening Practice Through Dictation và xem phim.

Cái Listening_Practice thì gồm 160 bài, cứ mỗi bài nghe khoảng 100 lần (10 lần 1 ngày) sau đó chuyển lên cái khác, cứ như thế... Trong 2 tháng thì ráng nghe khoảng 40 bài thôi, cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcrip (**tuyệt đối không tra từ điển**) và sau đó thì **bắt đầu đọc lại mấy cái bài vừa nghe**

Các bạn sẽ làm điều này dễ dàng vì: các bạn đã tập phát âm hơn 2 tháng và nghe mấy cái bài đó rất nhiều lần. Và lúc này lại tiếp tục tập phát âm + đọc lại mấy cái bài đã nghe nhiều lần+ nghe thêm vài bài mới, cứ làm như thế cho tới hết 3 tháng (tới lúc này vẫn tuyệt đối chưa đụng tới từ điển).

Sau khi hết 3 tháng (tùy vào thời gian của mỗi người) thì lúc này viết lại mấy cái bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại, **và bây giờ chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển.**

Nếu các bạn chịu theo lộ trình này, thì các bạn sẽ đạt được kết quả sau: giúp bộ óc thích nghi được với Tiếng Anh 1 cách tự nhiên và nó là nền tảng để sau này các bạn dùng nó như phản xạ, và đọc sách không cần dịch vẫn hiểu, giống như đọc sách Tiếng Việt, hơn nữa nó giúp các bạn nhớ từ rất là dai.

Nếu ai đó vì thấy không hiểu đã vội tra từ điển, thì các bạn có đảm bảo rằng sau 1 tháng không gặp cái từ đó, các bạn có còn nhớ được nó hay không?

Hãy xác định lại mục tiêu: nếu ai đó muốn dùng Tiếng Anh như Tiếng Việt thì mới nên học theo phương pháp này, vì nó rất đòi hỏi sự kiên trì. Đừng nên học theo kiểu hôm nay tôi học bài 1,2 thì biết được hết các từ vựng, hôm sau học xong bài 3,4... thì bắt đầu rơi rụng các từ ở 1,2.. Và chỉ cần 1 tháng tôi không gặp lại nó là quên sạch. Hãy đi chậm nhưng mà chắc, học được 1.000 từ thì nó phải tồn tại 1.000, học 10.000 thì phải vận dụng và nhớ hết 10.000 từ.

Tóm tắt lại cách học Listening_Practice_Through_Dictation:

Bước 1: Nghe đi nghe lại mà vẫn không được tra từ điển.

Bước 2: Đọc đi đọc lại mà vẫn không được tra từ điển.

Bước 3: Viết lại và tra từ điển để hiểu nghĩa

Bước 4: Học thuộc lòng, có nghĩa là đọc lại bài văn đó mà không cần nhìn vào transcrip và biết được nghĩa của cái câu mà ta đọc.

4. Cách học tương tự cho Effortless English của AJ Hoge nhưng không cần phải học thuộc vì các bài đó quá dài.

*****Tóm tắt lại 1 lần nữa các tác dụng của những tài liệu mà Doremon đã cung cấp**

1. Xem phim có tác dụng là tắm Tiếng Anh và thấm Tiếng Anh nhờ các cảm xúc được truyền đạt bởi các diễn viên.

2. Học phát âm để phát âm đúng được từ đơn, các câu ngắn gồm 2, 3 từ...

3. Học Listening_Practice_Through_Dictation để làm quen với repetition, để có được 1 lượng từ vựng căn bản, để đọc được các đoạn văn ngắn, học thuộc các đoạn văn ngắn.

4. Học Power English Now của EJ Hoge và các bạn nhớ chú ý điểm này: hãy học cho thật kỹ và thật sâu cái MiniStory và POW trong Power English Now, **vì đây là nơi AJ Hoge đã thiết kế để các bạn học ngữ pháp 1 cách tự nhiên mà không cần đến cuốn sách ngữ pháp nào.**

Cái Listening_Practice_Through_Dictation chỉ là để các bạn làm quen với Tiếng Anh thôi, còn MiniStory và POW trong Power English Now sẽ cung cấp cho các bạn cái khung ngữ pháp trong Tiếng Anh.

5. Đọc 1 đồng sách thiếu nhi, khoảng hơn 300 cuốn chứ không ít đâu, hãy nhớ là chọn cái cuốn nào có audio (trong cái đồng đó có cái không có audio), với mục đích là khi nghe audio và nhìn vào sách thì các bạn không có thời gian để dịch (và nhớ đừng có dừng lại để tra từ điển)

Và nó còn giúp cho các bạn thấm được các cảm xúc trong Tiếng Anh, như những cuốn liên quan đến chuyện kinh dị, thì khi đến mấy cái từ liên quan đến máu me.. thì giọng đọc audio sẽ run rẩy... mấy cuốn biển thì các bạn sẽ được nghe âm thanh của biển...

Mỗi cuốn sách đó các bạn nên nghe đi nghe lại 2 lần

Và tác dụng của việc đọc sách thiếu nhi là giúp các bạn làm quen dần với những câu chuyện có ý nghĩa thực sự, thay vì các bài văn ngắn... Và giúp tăng thêm khả năng thấm Tiếng Anh.

Các bạn nên nhớ việc đọc sách không hề có tác dụng là tăng từ vựng (theo cái nghĩa là nhớ dai luôn), cho nên nếu trong quá trình đọc sách, có những từ các bạn gặp đi gặp lại nhiều lần và muốn tra từ điển để hiểu thì cứ làm, nhưng sau khi đọc xong vài ngày mà quên mất cái từ đó thì cũng bình thường, vì mục đích của nó không phải giúp các bạn tăng thêm từ vựng theo cách học của phương pháp này.

Vậy từ vựng (theo nghĩa là nhớ dai luôn) ở đâu ra?

Ở cái Listening Practice Through Dictation và Power English Now, vì 2 cái này cái bạn đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại... quá nhiều lần, hoàn toàn khác với đọc sách, chỉ nghe 1 lần, vì nó quá dài, ai muốn đọc sách nhiều lần thì càng tốt.

Tóm Tắt:

Thời gian để học hết chương trình trên: khoảng 1.5- 2 năm (tùy theo khả năng của mỗi người).

Sau khi học xong tất cả những cái này các bạn sẽ đạt đến trình độ sau:

-Có 1 lượng từ vựng không quên được (là từ vựng của Listening Practice Through Dictation và Power English Now) kèm theo các từ vựng có được do xem phim, đọc sách, nhưng các từ này chỉ mang tính chất cuỡi ngựa xem hoa thôi, tức là không gặp lại nó khoảng 1 tháng là có thể quên tuốt

-Đọc sách cơ bản không cần dịch vô tư, thậm chí đọc sách cấp cao cũng khá dễ dàng, nghe người bản xứ nói chuyện cũng khá dễ dàng (cái quan trọng là do từ vựng mà họ dùng), đọc các bài tiếng anh gần như người bản xứ nếu chịu học theo đúng thứ tự đó là ngày nào cũng tập phát âm từ đơn, sau đó đọc lại bài văn và nhớ là đọc phải càng to càng tốt, thậm chí là gào.

Cái hạn chế sau khi học xong hết chương trình trên: chỉ có thể tự nói mà không cần suy nghĩ (phản xạ) được những câu cơ bản, viết được các bài văn cơ bản, các câu thông thường, hiểu được cái bài nhưng vẫn còn mơ hồ.

Vì các hạn chế nêu trên cho nên phương pháp này sẽ còn tiếp phần 2. Phần 2 này sẽ cung cấp tài liệu và phương pháp để người học đạt đến cấp độ:

-Hiểu sâu, hiểu chính xác, và hiểu hết

-Viết hay, viết tốt và viết rõ ràng

-Nói theo phản xạ một cách vô tư mà không chỉ dừng lại ở những thứ cơ bản như phần một.

-Đọc sách Tiếng Anh cấp cao dễ dàng

Nếu ai đó có bảo, đã tốn 1.5-2 năm mà vẫn không đạt được kết quả như các trung tâm giới thiệu... Thì Doremon xin nói với các bạn rằng: **nổ thì cũng phải có mức độ thôi.**

Những người đã qua Mỹ sống hơn 5 năm mà vẫn còn khó khăn với Tiếng Anh thì đừng nói chi là học ở Trung Tâm này thì chỉ cần 6 tháng đến 1 năm là dùng được như người bản xứ. Thậm chí là các giáo viên đứng lớp hơn 10 năm kinh nghiệm, các bạn hãy bảo họ tâm sự 1 cách thật lòng, rằng họ có đủ khả năng đọc mà hiểu hết những cuốn sách viết bằng tiếng anh ở dạng cấp cao chưa, có viết được bài văn nào ở dạng cấp cao chưa hay là chỉ viết được những thứ cơ bản.

PHẦN 5: HƯỚNG DẪN CHI TIẾT VỀ CÁCH HỌC

Phần này Doremon sẽ tóm tắt và hướng dẫn cụ thể từng bước một cách dùng tài liệu theo phương pháp Cách học tiếng anh thần kỳ.

Trước hết Doremon nhắc lại: **CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ CÒN ĐẾN PHẦN HAI.**

Nếu ai đó có tự hỏi: Tại sao Doremon không cung cấp cả hai phần vào một cuốn sách mà chỉ cung cấp một phần?

Câu trả lời: **PHẦN HAI CỦA CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ NÓ LÀ BƯỚC ĐỆM ĐỂ GIÚP DOREMON THỰC HIỆN KẾ HOẠCH XÓA MÙ TIẾNG ANH CHO DÂN TỘC VIỆT NAM NHƯ ĐÃ ĐỀ RA.**

Còn cụ thể như thế nào thì tạm thời Doremon không chia sẻ cho các bạn được.

Thế câu hỏi: Phần hai khi nào sẽ được giới thiệu cho bạn đọc?

Câu trả lời: **CHẠM NHẤT LÀ ĐẾN CUỐI 2015 CÁC BẠN SẼ ĐƯỢC ĐÓN ĐỌC CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ PHẦN HAI.**

Trong thời gian từ đây cho đến lúc đó thì các bạn hãy cố gắng học cho nó tốt phần một vào.

***** Tóm tắt tài liệu dùng cho phần một**

MỘT: VỀ PHÁT ÂM gồm: Master Spoken English - Feeling Phonics, Pronunciation Workshop và Mastering the American Accent.

Trong đó Master Spoken English và Pronunciation Workshop là có video.

Cách học:

Các bạn chỉ cần làm như sau: nhìn vào video thầy giáo hướng dẫn đọc như thế nào thì các bạn đọc như thế đó. Có nghĩa là mấy cái video nói giới thiệu thì các bạn bỏ qua, chỉ học video nào mà thầy giáo dạy phát âm.

Sau khi học xong 2 bộ đó thì các bạn học tiếp tới bộ Mastering the American Accent. Đặc điểm của bộ này là nó không có video, nhưng nhiều từ. Có nghĩa là sau khi học xong 2 bộ kia các bạn sẽ biết cách uốn lưỡi, đọc âm gió... các từ đơn, để sau đó qua bộ Mastering the American Accent thì các bạn sẽ tiếp tục luyện đọc từ đơn và các câu căn bản.

Yêu cầu:

-Ráng luyện cho nó dẻo cơ miệng để phát âm được tốt-nhìn vào video thầy giáo uốn lưỡi, đọc như thế nào thì các bạn đọc y như thế đó, và không có nhớ đâu là nguyên âm hay phụ âm hay âm nuốt...

Doremon nhắc lại là các bạn chỉ cần làm điều sau: **NHÌN VÀO VIDEO THẦY GIÁO ĐỌC NHƯ THẾ NÀO THÌ CÁC BẠN ĐỌC NHƯ THẾ ĐÓ.**

-Mỗi bộ phát âm phải học ít nhất 3 lần.

Và học theo thứ tự sau:

- Master Spoken English: học xong lần 1 rồi đến lần 2 sau đó đến lần 3.

-Sau khi xong được bộ 1 thì nếu thích các bạn có thể qua bộ Pronunciation Workshop-bộ này không quan trọng-lí do thì đọc lại.

-Sau khi xong 2 bộ đó thì lại tiếp tục học bộ Mastering the American Accent: cũng học 3 lần.

CÁC BẠN PHẢI HỌC ĐÚNG NHƯ DOREMON YÊU CẦU THÌ CÁC BẠN PHÁT ÂM MỚI GẦN GIỐNG NGƯỜI BẢN XỨ ĐƯỢC.

HAI: GIÁO TRÌNH LUYỆN NGHE Listening_Practice_Through_Dictation.

Cách học: gồm 4 giai đoạn như đã biết. Doremon sẽ viết cụ thể hơn

Bước 1: Nghe đi nghe lại không được tra từ điển. Có nghĩa là các bạn chỉ cần nghe audio và nhìn vào pdf để biết được cái từ, cái câu đó nó đọc làm sao, viết như thế nào.

Cụ thể:

-LPTD1: mỗi bài nghe ít nhất 100 lần.

-LPTD2: mỗi bài nghe ít nhất 120 lần.

-LPTD3: mỗi bài nghe ít nhất 150 lần.

-LPTD4: mỗi bài nghe ít nhất 170 lần.

Càng về sau thì số lần nghe tăng lên do bài dài. Ai tẻ quá thì có thể nghe nhiều lần hơn để tiến bộ.

Về số bài nghe trong ngày tức là một ngày nghe mấy bài thì tùy vào thời gian của các bạn, nhưng phải đảm bảo là nên nghe 1 bài lặp đi lặp lại 5-10 lần/ngày, sau đó mới qua bài mới.

Bước 2: Đọc đi đọc lại cái bài sau khi đã nghe xong hơn 100 lần. Tức là chỉ khi nào các bạn nghe xong 40 bài của LPTD1 chẳng hạn, thì lúc này mới tiến hành đọc lại.

Cách đọc: Các bạn nghe audio đọc xong 1 câu nào đó thì nhấn pause để đọc lại câu đó và hãy nhớ là: **Cố gắng đọc giống như audio, có nghĩa là chỗ nào lên giọng, chỗ nào xuống giọng, chỗ nào kéo dài...**

Các bạn cứ đọc như thế cho đến khi hết bài. Và chỉ đọc vậy 1-2 lần thôi, mục đích là để các bạn bắt chước giọng đọc mẫu của audio.

Sau đó các bạn không có nghe audio đọc nữa mà tự nhìn vào file pdf để đọc.

Cụ thể:

-LPTD1: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 15 lần/bài.

-LPTD2: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 20 lần/bài.

-LPTD3: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 25 lần/bài.

-LPTD4: mỗi bài tự nhìn vào pdf và đọc ít nhất 30 lần/bài.

Yêu cầu: phân đầu đọc làm sao cho nó giống với audio. Muốn làm được điều này thì các bạn phải học cho xong phát âm.

Có nghĩa là: **CÁC BẠN CHỈ NÊN BẮT ĐẦU GIAI ĐOẠN ĐỌC LPTD KHI NÀO ĐÃ HỌC XONG PHÁT ÂM, HOẶC HỌC PHÁT ÂM ÍT NHẤT 2 THÁNG TRỞ LÊN.**

Bước 3: Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại và đọc đi đọc lại.

Bước 4: Học thuộc lòng.

Doremon gộp 2 bước viết lại + học thuộc cho nó dễ.

Cách viết lại các bài đã nghe: sau khi bạn đã đọc đi đọc lại thì lúc này viết lại cái bài đó như là bạn chép phạt. Có nghĩa là nhìn vào pdf và đọc rồi chép-giống như bạn chép bài bằng Tiếng Việt.

Doremon lấy ví dụ như bạn chép đoạn văn này:

B : Mom, can I get a puppy?

W: No, Billy. Taking care of a pet is a big responsibility.

B : I promise to take good care of him, and you won't have to remind me to do things for him.

W: A dog isn't a toy that you play with for awhile. He will be part of our life for the next 10 or 20 years. He is a living creature.

Cách chép hiệu quả như sau:

1. Đọc câu đầu tiên thành tiếng “Mom, can I get a puppy?” - bạn sẽ đọc được do bạn tập đọc rồi.
2. Chép lại câu đó lên giấy. Từ nào không hiểu thì tra từ điển từ đó và chép nó nhiều hơn, khoảng 20 lần.
3. Cứ làm như thế cho đến khi chép hết bài.

Yêu cầu:

-Đây là giai đoạn để các bạn hiểu nghĩa của bài nếu như giai đoạn nghe và đọc các bạn chưa hiểu, **cho nên các bạn có thể dịch sang tiếng việt nếu muốn.**

VD câu: Mom, can I get a puppy?

Theo phương pháp thì Doremon đã nói là học mà không được dịch, nhưng giai đoạn viết nếu như câu đó các bạn không cần dịch vẫn hình dung ra được ý nghĩa của nó thì tốt, còn nếu không thì các bạn cứ dịch qua Tiếng Việt là: Mẹ, con có thể có một con cún con được không?

Sau khi các bạn dịch lần 1 như thế thì qua lần hai sau khi các bạn đọc câu: Mom, can I get a puppy? Thì các bạn sẽ phần nào hình dung ra nghĩa của nó trong đầu mà không cần dịch nữa.

Cụ thể:

-LPTD1: mỗi bài các bạn chép ít nhất 5 lần sau đó học thuộc luôn.

-LPTD2: mỗi bài các bạn chép ít nhất 7 lần sau đó học thuộc luôn.

-LPTD3: mỗi bài các bạn chép ít nhất 8 lần sau đó học thuộc luôn.

-LPTD4: mỗi bài các bạn chép ít nhất 10 lần sau đó học thuộc luôn.

Yêu cầu của việc học thuộc: Chỉ cần bài văn nào mà các bạn có thể tự đọc thuộc lòng mà không nhìn pdf là đạt yêu cầu, sau khi học xong vậy thì quên bài đó luôn đi.

Doremon lấy thước đo của học trò do Doremon dạy trực tiếp để các bạn làm tiêu chuẩn: **KHI NÀO CÁC BẠN CÓ THỂ ĐỌC THUỘC LÒNG BÀI LPTD MÀ HIỂU 80% KHÔNG CẦN DỊCH TRỞ LÊN THÌ KHI ĐÓ MỚI ĐẠT YÊU CẦU.**

Còn những bạn nào hiểu kém hơn thì các bạn phải tăng số lần chép lên-các bạn chép càng nhiều chừng nào thì việc hiểu không cần dịch nó càng tăng lên đến chừng đó.

BA: GIÁO TRÌNH EE CỦA AJ HOGE

Cách học cũng tương tự nhưng nó chỉ gồm có 3 bước là:

-Nghe đi nghe lại: mỗi bài của EE các bạn chỉ cần nghe 30-40 lần là đủ.

-Đọc đi đọc lại: mỗi bài đọc từ 15 lần trở lên.

-Chép lại: mỗi bài chép lại 3 lần.

Tương tự cho LPTD thì Doremon yêu cầu như sau: **KHI NÀO CÁC BẠN CÓ THỂ HIỂU KHÔNG CẦN DỊCH MAIN TEXT CỦA EE HƠN 90% TRỞ LÊN THÌ MỚI ĐẠT YÊU CẦU.**

BỐN: NGHE+ ĐỌC TRUYỆN THIẾU NHI.

Nó là bộ truyện English Graded Readers Mega Collection.

Khi nào các bạn hoàn thành cả LPTD với EE như yêu cầu thì các bạn có thể nghe truyện và đọc truyện hiểu từ 80% trở lên.

NĂM: XEM PHIM.

Gồm các phim đã giới thiệu mà phim chính là Friends.

Khi nào học gần xong phần 1 thì các bạn xem phim có sub tệt gì phải đạt 70% trở lên. Sau đó chuyển sang không sub tệt gì phải 60% trở lên.

*****Doremon đã bỏ hết những câu hỏi không quan trọng trong cuốn ebook trước và chỉ giữ lại một câu hỏi này.**

Câu hỏi: Anh có thể nói rõ hơn về điều này được không ạ:

“Nếu các bạn cố gắng dịch để hiểu sát nghĩa như ở Trường Học hay Trung Tâm, thì các bạn đã đi ngược lại phương pháp: hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh.”

Vậy em phải hiểu theo cách nào? Em cảm ơn anh.

Trả lời:

Giả sử các bạn đọc được đoạn văn bằng Tiếng Anh này:

Richard Bandler (một trong những người sáng lập ra NLP) wrote: "... Looking back on what you've read so far, what I have presented here is a variety of ways of organizing your internal world so you have more control over what your brain does. It's essential that you have more control over how you feel and so more control over what you do. If you change the way you think, it changes the way you feel, which changes the way you act..."

Your brain runs all the time, and it's either going to run in the direction you want it to go or it's going to run all over the place. If you don't do things to control your thoughts and control what pictures you make, then you won't be feeling as good as you can be feeling. It's important to organize and manage your thoughts, your time...

The more you learn to put volume controls on your internal voices and to place pictures methodically, to choose what you're going to believe and what you're not going to believe, the more you're in charge of your own mental processes, the more you'll be in charge of your life....

This book is simply this: my suggestions to control yourself, in a good way, not so controlled you can't do what you want, but so you aim your life. If you aim your thoughts and you aim your feelings and you aim your conscious and your unconscious desires in the same direction, **there's literally nothing that humans can't accomplish**"

Đoạn văn này có thể nói là đã bộc lộ tất cả những gì mà môn NLP-Neuro Linguistic Programming muốn làm.

Bây giờ để hiểu được đoạn văn này thì theo những gì các bạn học trên trường hay trung tâm:

1. Hiểu được nghĩa của từng từ.
2. Hiểu được cấu trúc của câu.
3. Dịch qua Tiếng Việt (đương nhiên ai dịch càng hay càng đúng thì việc hiểu sẽ càng chính xác dễ dàng).

Nhưng việc hiểu như vậy không phải là mục đích của phương pháp này.

Riêng Doremon, Doremon hiểu đoạn văn này theo đúng những gì mà ngôn từ Tiếng Anh diễn đạt (đương nhiên trình độ Tiếng Anh càng cao thì việc hiểu sẽ càng sâu, càng đúng.... giống như Tiếng Việt).

Cho nên đối với các bạn nếu như các bạn không có được lượng từ vựng căn bản, hiểu các câu căn bản... **thì các bạn không thể nào hiểu được đoạn văn này ngoài cách dịch sang tiếng Việt**, nhưng Doremon như đã nói: không khuyên các bạn làm điều này. Có nghĩa là các bạn phải chấp nhận: **hoàn toàn không hiểu gì về đoạn văn này hoặc hiểu sai, hiểu mơ hồ...**

Cho nên lịch học Doremon đã xếp cho các bạn: từ thấp lên cao, từ căn bản đến phức tạp:

1. Đầu tiên luyện phát âm-để đọc đúng từ.
2. Nghe Listening_Practice_Through_Dictation-toàn các bài ngắn và đơn giản, và việc học cái này cũng nhắc lại.

-Nghe đi nghe lại không được tra từ điển -mục tiêu là để biết được các từ, các bài... đọc như thế nào mà không cần quan tâm đến cái nghĩa và để thấm được phần nào cảm xúc của Tiếng Anh thông qua việc nghe.

-Đọc đi đọc lại không được tra từ điển-mục tiêu là để bắt chước người ta và thấm phần nào cảm xúc của Tiếng Anh-tới lúc này các bạn vẫn có thể là không hiểu gì hoặc hiểu rất mơ hồ về cái bài.

-Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại và chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển-mục tiêu là để các bạn hiểu được cái bài-có thể là mơ hồ hoặc rõ ràng, nhưng đảm bảo là phải hiểu, và hiểu sai hay hiểu đúng thì chưa cần quan tâm.

-Hoặc thuộc lòng cái bài đó-đọc lại mà không cần nhìn vào transcript và biết phần nào cái nghĩa của bài.

3. Xem phim có sub để thấm được các cảm xúc trong Tiếng Anh...

.....

Và sau khi học xong phần 1 thì các bạn đã đạt được trình độ như đã nêu.

Cho nên những ai học theo phương pháp này khá lâu các bạn sẽ gặp hiện tượng: xem phim hay nghe đoạn văn gì đó thì các bạn hiểu được phần nào hay ý chính... mà không cần dịch qua Tiếng Việt-những đứa trẻ bản xứ (nói Tiếng Anh...) thì giai đoạn đầu nó cũng như thế-nó hiểu được ý của người khác muốn nói nhưng ở mức độ mơ hồ.

Ví dụ nếu các bạn nói bằng Tiếng Việt cho 1 đứa bé Việt Nam khoảng 5-7 tuổi thì đứa nhien các bạn phải nói chậm, rõ ràng, dùng các từ đơn giản để hiểu.

Quá trình học theo phương pháp này cũng tương tự: **Các bạn phải hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh** và quá trình tiến bộ của các bạn sẽ như thế này:

1. Biết được cái từ đó đọc thế nào và hoàn toàn không biết gì về cái nghĩa.
2. Đọc được cái từ đó như người bản xứ và cảm nhận dần cảm xúc của cái từ-có thể lúc này vẫn chưa hiểu được nghĩa.
3. Đọc được cái từ, cái bài, có được phần nào cảm xúc của nó và hiểu được cái từ, cái bài ở mức độ nào đó.
4. Hiểu mơ hồ, hiểu sai...
5. Hiểu rõ ràng hơn chút nữa, hiểu đúng hơn chút nữa...

..... Và cứ thế cho tới khi nào các bạn dùng được Tiếng Anh như tiếng mẹ đẻ (Tiếng Việt).

Doremon phải trình bày cụ thể để các bạn khỏi phải băn khoăn, vì rất có thể các bạn học theo phương pháp này được 6 tháng hay 1 năm nhưng các bạn vẫn không thể nào hiểu được chính xác nghĩa của 1 câu hay 1 đoạn văn nào đó.

Trong khi đó những người học theo phương pháp cũ họ hiểu được chỉ trong vòng 1 ngày lên trường hay Trung Tâm (vì nhờ dịch Tiếng Anh sang Tiếng Việt).

Ví dụ đoạn này:

"There is a science of getting rich, and it is an exact science, like algebra or arithmetic. There are certain laws which govern the process of acquiring riches, and once these laws are learned and obeyed by anyone, that person will get rich with mathematical certainty"

Doremon tạm dịch nó sang Tiếng Việt để các bạn hiểu bởi vì hồi giờ Doremon rất ghét việc dịch, và Doremon không dịch theo nguyên nghĩa của từng chữ đâu:

"Có một bộ môn khoa học về làm giàu và nó chính xác như là 1 môn khoa học, tương tự toán học... Có những qui luật chi phối quá trình làm giàu và một khi ai đó phát hiện ra và làm theo nó thì người đó sẽ đạt được sự giàu sang".

Việc dịch như thế sẽ giúp cho một người không biết gì về Tiếng Anh có thể hiểu được những đoạn văn ở dạng cấp cao-nhưng Doremon vẫn nhắc lại: **đây không phải là mục đích của phương pháp.**

Vì tai hại của kiểu học đó thì không cần bàn cũng biết, cho nên Doremon có thể nói với các bạn rằng: hầu hết những người được thừa nhận là giỏi Tiếng Anh cũng như đang đứng lớp hay trung tâm đều có vấn đề trong việc dùng Tiếng Anh.

Cụ thể các bạn học Tiếng Anh để làm các gì: nếu chỉ để làm mấy bài test, lấy được cái bằng thì Doremon không có gì bàn cãi.

Còn phương pháp này cũng như Doremon không phải học Tiếng Anh để làm mấy cái thứ đó, vậy để làm thứ gì: tiếp thu tri thức nhân loại bằng Tiếng Anh-vì hầu như những tri thức cao cấp và có giá trị nhất đều bằng Tiếng Anh.

Cụ thể nếu các bạn học theo phương pháp cũ thì việc các bạn muốn nghe thời sự thế giới bằng Tiếng Anh hay nghe Anthony Robbins động viên tinh thần... thì Doremon đảm bảo rằng các bạn không làm được điều này, vì những người này họ nói là cho dân bản xứ nghe chứ không phải họ cố tình nói để cho dân học Tiếng

Anh nghe, cho nên các bạn phải đạt đến cấp độ bản xứ thì may ra-ai không tin thì dù các bạn có là giáo viên hay gì gì đó thì cứ thử download mấy audio của Anthony Robbins về nghe thử có hiểu cũng như nghe kịp tốc độ nói của ông ta hay không.

Đọc sách bằng Tiếng Anh-nếu các bạn đọc mà phải dịch qua Tiếng Việt thì một ngày các bạn đọc được mấy cuốn và các bạn sẽ rất nản bởi vì các bạn không cảm nhận được cái hay, cái đẹp của ngôn từ Tiếng Anh.

Không biết các cao thủ Tiếng Anh khác như thế nào, riêng Doremon nếu dư thời gian thì 1 ngày Doremon có thể đọc xong 1 cuốn bằng Tiếng Anh dày khoảng 300 trang. Còn giả sử người khác đọc 1 cuốn sách Tiếng Anh dày khoảng 300 trang trong bao lâu? Hay là chỉ đọc được mấy cái hội thoại cũng như tin tức khoảng vài dòng hay vài trang sau đó cho rằng mình giỏi Tiếng Anh.

Đương nhiên Doremon nêu ra như thế không phải để tự cho rằng mình là giỏi và hạ thấp người khác, bởi vì thông qua những gì Doremon đã viết thì các bạn cũng biết Doremon không phải là người có tính cách này. Cái mà Doremon muốn nhấn mạnh: chỉ có lên tới trình độ dùng Tiếng Anh như người bản xứ-hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh thì các bạn mới thực sự biết được giá trị của nó.

*****NỘI DUNG CỦA CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ PHẦN HAI**

Mục đích của phần 2 là bổ sung chỗ thiếu sót của phần 1:

1. Tăng từ vựng.
2. Tăng slang, idiom.
3. Tăng khả năng hiểu không cần dịch.
4. Tập trung vào việc luyện viết và phản xạ.
5. Học ngữ pháp

Cho nên những ai học hết phần 1 theo đúng Doremon chỉ thì các bạn mới đủ sức học tiếp phần 2 và hoàn thiện cả 4 kỹ năng: nghe, nói, đọc, viết.

Khi qua phần 2 thì các bạn sẽ học những giáo trình sau:

- 6 tháng đầu học giáo trình slang-để tăng khả năng hiểu không cần dịch.
- 6 tháng sau học giáo trình tăng từ vựng-để bổ sung thêm từ vựng cho các bạn.
- Trong 1 năm đầu đó thì tập xem phim không sub với đọc sách tiếng anh cấp cao.
- Vẫn thường xuyên đọc bài to thành tiếng đều đặn hàng ngày.
- Sau khi qua được giai đoạn đó thì từ vựng các bạn tăng lên rất nhiều và khả năng hiểu không cần dịch tốt, có thể hiểu được 100% không cần dịch của ngôn ngữ đời thường-tức là các bạn như người bản xứ. Còn những thứ liên quan đến chuyên môn thì các bạn có thể hiểu ít hơn.
- Cuối cùng là tập viết văn, luyện phản xạ và học ngữ pháp.

SAU KHI XONG ĐƯỢC NHƯ THẾ THÌ CÁC BẠN ĐÃ HOÀN THÀNH NHỮNG GÌ MÀ DOREMON MUỐN DẠY.

Thời gian cụ thể:

- Nếu ai học 4-6h/ngày thì mất khoảng 3-4 năm là hoàn thành cả hai phần.
- Nếu ai học 6-8h/ngày thì mất khoảng 2.5-3 năm là hoàn thành cả hai phần.

PHẦN 6: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI MỚI BẮT ĐẦU

COMING TOGETHER IS A BEGINNING, KEEPING TOGETHER IS PROGRESS, WORKING TOGETHER IS SUCCESS

Doremon thiết kế cho các bạn một lịch học cơ bản, nhưng các bạn phải hiểu rằng lịch học này chỉ là thiết kế dựa trên cái chung, còn **tùy thuộc vào bản thân các bạn thì các bạn phải tự biết cách xếp lịch cho mình.**

Như những học trò học trực tiếp với Doremon chẳng hạn, mỗi người thì có khả năng khác nhau, thời gian học khác nhau, trình độ khác nhau... cho nên Doremon phải xếp cho mỗi bạn lịch học khác nhau.

Tương tự cho các bạn, các bạn sau khi đọc xong toàn bộ cuốn sách thì các bạn phải biết được trình độ mình đang ở đâu, mình học được mấy giờ... mà tự xếp lịch học cho mình.

Đương nhiên việc các bạn tự xếp lịch học cho riêng mình nó sẽ không chính xác bằng Doremon xếp cho các bạn, cho nên việc các bạn tự học thì các bạn phải chấp nhận là tiến bộ lâu hơn và không chất lượng bằng học trò học trực tiếp với Doremon.

Học trò của Doremon học với 6h/ngày và đều đặn như thế thì sẽ kết thúc cả phần một và phần hai của Cách học tiếng anh thần kỳ trong 3 năm. Còn các bạn tự học cũng 6h/ngày thì có khi mất 4 năm.

LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI BẮT ĐẦU VỚI THỜI GIAN 4H/NGÀY.

Nếu ai đó có hỏi: Tôi có thể học 6h, hoặc 8h, hoặc 10h... thì nên học thế nào?

Câu trả lời: Các bạn nên tự xếp lại lịch chứ không nên dựa vào lịch 4h/ngày. Bởi vì nếu các bạn biết cách cân bằng thời gian học của mình thì nó sẽ tiến bộ rất nhanh.

VD: Nếu ai đó học 8h/ngày thì Doremon xếp lịch cho các bạn như sau: với điều kiện là các bạn chưa biết gì.

-Học phát âm 4h/ngày-chia làm 2 lần là sáng và tối, mỗi lần 2h.

-Nghe LPTD 3h/ngày-cũng chia làm 2 lần.

-Xem phim có sub 1h/ngày.

Có nghĩa là khi các bạn chưa biết gì thì các bạn ưu tiên cho việc phát âm với nghe.

Còn nếu ai đó học 8h mà trình độ tốt thì lại có lịch khác.

Khi nào các bạn học xong phát âm hoặc nghe xong LPTD1 mà vẫn học được 8h thì lại có lịch khác nữa. Có nghĩa là lịch học của các bạn nó phải hay đổi liên tục phụ thuộc vào trình độ và thời gian.

Cho nên học trò học trực tiếp với Doremon học tiến bộ nhanh hơn các bạn tự học là do nguyên nhân sau:

-Doremon xếp lịch cho họ.

-Sau một tháng học thì họ lại báo cáo kết quả để Doremon biết được họ học tới đâu, tiến bộ thế nào, sau đó xếp lịch cho tháng tới.

-Cứ như vậy sau khoảng 1 năm thì họ có thể tự xếp lịch tốt nhất cho mình.

VD: Một bài báo cáo tình hình học tập của học trò Doremon-bạn này mới học được 5 tháng và trình độ từ số 0, với thời gian học là 5-6h/ngày.

“Quốc ơi! Mình xin báo tình hình học tập và lịch học tháng tới như sau:

* Tình hình học tập hiện tại:

Nghe:

- Đến unit 15 LPTD 4: khả năng hiểu không cần dịch 80%

Học phát âm:

- Hoàn thành bộ phát âm MSE 3 lần và MAA 4 lần

Đọc lại LPTD:

- Đến Unit 35 của LPTD3, mỗi bài 10 lần hoặc hơn

Chép và học thuộc LPTD:

- Đến Unit 4 – LPTD3

Xem phim Friends:

- Xem đến SS6 có sub lần 1, khả năng hiểu khoảng 40%

* Lịch học cho tháng 9: học 6h/ ngày

- Nghe LPTD – 2h: mục tiêu là hoàn thành nghe LPTD4 trong tháng 9

- Đọc lại LPTD – 1h: mục tiêu là đọc 3 bài trong 3 ngày, mỗi bài 15 lần

- Chép và học thuộc LPTD- 2h: mục tiêu là viết và học thuộc 3 bài trong 2 ngày

- Xem phim Friends 1h”

Doremon chỉnh lại lịch học cho bạn này như sau:

“Bạn chỉnh lại lịch nhé

-Nghe LPTD 1.5h

-Đọc lại LPTD 1.5h

-Chép và học thuộc LPTD 2h

-Xem phim 1h”

Hoặc một bài báo cáo của bạn học trò khác

“Em chào anh Quốc và tất cả các bạn.

Em xin được báo cáo tình hình học tập của tháng 8 và lịch học sắp tới trong tháng 9 của em như sau:

Tiến độ hiện tại

- Nghe lại Main Text: Tháng 7 em nghe lại 5 lần có nhìn vào tài liệu nhưng sang tháng 8 em tập là nghe không nhìn vào tài liệu (mỗi bài 5 lần) thì em thấy hầu như mức độ hiểu đạt trên 90%. Cái này em nghĩ em nghĩ không phụ thuộc vào nhìn hay không nhìn mà là vì em nghe cái này thấy rất hay, có cảm giác em nhớ luôn giọng điệu họ nói từng câu trong đó thế nào. Nên em thấy khi em học MainText em thậm chí cảm xúc rất nhiều.

- Đọc hết Vocab- mỗi bài 8 lần- giống khoảng 75%

- Viết đến bài 20 của Vocab mỗi bài 2 lần

- Nghe đến phần của 231-258 Black Cat Publishing Reading & Training Steps 1-6 mức độ hiểu trên 80%. Đây là bài những bài em thấy mức độ hiểu của em bị giảm xuống vì có nhiều từ mới em không biết.

- Xem MasterChef.US Season 5. Đầu tiên là em xem có phụ đề, lần đầu em thấy chỉ nghe được 60-70%, có nhiều từ mới về ẩm thực em không biết. Sau khi nghe lần 2 của cả Season 5 không Sub thì mức độ hiểu lại tốt hơn trung bình khoảng 70%. Em nghĩ các từ mới về ẩm thực nhưng có hình ảnh cứ lặp đi lại nên cũng hiểu.

Lịch học tháng 9/2014

- Nghe truyện thiếu nhi (khoảng 20 tập) từ 259-280 259-286 Password Readers Levels 1-5

- Đọc lại MainText, mỗi bài thêm 2 lần

- Viết tiếp 10 bài Vocab cuối cùng (từ bài 21 đến bài 30 của Vocab)

Lịch học trong ngày

Mỗi ngày em có thể học tiếng anh từ 6 tiếng (Thực ra các ngày trong tuần em – từ thứ 2 đến thứ 6 em chỉ học được 5 tiếng, còn 2 ngày cuối tuần em duy trì học tiếng 9 tiếng) như vậy em sẽ sắp xếp như sau:

Nghe tiếp truyện thiếu nhi 2h

Đọc 1 h

Viết 2h

Xem phim 40phút: 1 tập MasterChefUS Season 5 không Sub.

Mong anh Quốc góp ý về lịch học của em. Em cảm ơn anh!”

Doremon xếp lại như sau:

“Em học vậy là tốt. Lịch học em chỉnh lại nhé

-Nghe thiếu nhi 2h

-Đọc 1.5h

-Viết 1.5h

-Còn lại xem phim

Qua tháng 10 là em bắt đầu đọc truyện thiếu nhi với học giáo trình tăng từ vựng của phần 2

Cố gắng lên”

.....

***** LỊCH HỌC 4H/NGÀY**

-Dùng cho cách học tiếng anh thần kỳ phần 1

-Thời gian: 2 năm là hoàn thành.

-Xem phim có sub đều đặn, ngày nào cũng xem-cái này Doremon không viết trong lịch học nhưng các bạn phải nhớ.

Hai tháng đầu tiên (1-2)

-Phần đầu hoàn thành 3 bộ phát âm

-Nghe xong LPD1, mỗi bài ít nhất 100 lần

-Nếu dư thời gian thì có thể nghe tiếp LPTD2

Ba tháng tiếp theo (3-5)

-Học lại phát âm nếu như học chưa xong hoặc phát âm chưa tốt

-Bắt đầu đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD1: lúc này hoàn thành xong LPTD1

-Nghe xong LPTD2 +bắt đầu đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD2

-Nghe xong LPTD3

Ba tháng tiếp theo (6-8)

-Đảm bảo hoàn thành tốt 3 bộ phát âm

-Đã hoàn thành xong LPTD1

-Nếu chưa hoàn thành LPTD2 thì tiếp tục

-Tiến hành đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD3

-Nghe LPTD4

Ba tháng tiếp theo (9-12)

- Đã hoàn thành xong LPTD2
- Nếu chưa hoàn thành LPTD3 thì tiếp tục
- Tiến hành đọc lại + chép lại + học thuộc LPTD4

Như vậy sau 12 tháng đầu thì các bạn phải đảm bảo

- Hoàn thành xong 3 bộ phát âm
- Hoàn thành xong LPTD
- Xem phim liên tục 1 năm

Yêu cầu:

- Phải phát âm cho đúng và tốt
- Phải hiểu không cần dịch LPTD từ 80% trở lên
- Xem phim có sub phải hiểu ít nhất 40-50% trở lên

Nếu sau 1 năm các bạn không đạt được yêu cầu trên thì phần đầu dành ra 1-2 tháng ôn lại cho nó đạt yêu cầu

Sau khi hoàn thành tốt yêu cầu đó thì các bạn qua tiếp học EE, cách học cũng tương tự, nhưng không học thuộc thôi vì các bài nó quá dài

Yêu cầu sau khi học xong EE (thời gian khoảng 9 tháng)

- Hiểu không cần dịch bài Main Text phải 90% trở lên
- Xem phim có sub phải đạt ít nhất 60-70% trở lên

Sau khi học xong EE thì các bạn lại tiến lên giai đoạn cuối cùng của phần 1 là nghe truyện thiếu nhi sau đó mới đọc truyện thiếu nhi

Yêu cầu sau khi nghe truyện thiếu nhi được 3 tháng

-Nếu các bạn học đúng như Doremon hướng dẫn thì có thể hiểu truyện thiếu nhi không cần dịch từ 80% trở lên

-Xem phim có sub hiểu từ 80% trở lên

-Sau đó bắt đầu chuyển qua xem không sub

**NHỮNG BẠN NÀO HOÀN THÀNH TỐT PHẦN MỘT NHƯ THỂ THÌ SẼ
BẮT ĐẦU ĐƯỢC HỌC PHẦN HAI CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ**

PHẦN 7: LỜI NHẮN NHỬ ĐẾN BẠN ĐỌC

THERE IS ONE THING STRONGER THAN ALL THE ARMIES OF THE WORLD, AND THAT IS AN IDEA WHOSE TIME HAS COME

Như vậy chúng ta đã cùng nhau đi hết cuốn sách này. Chúng tôi mong rằng bạn đọc có thể phần nào thấu hiểu những gì mà Doremon muốn truyền đạt và chúng tôi muốn làm.

Nếu các bạn cảm thấy rằng cuốn sách này đã mang lại hi vọng sống cho các bạn, đã cung cấp cho các bạn một định hướng trong tương lai thì chúng tôi chỉ xin các bạn một điều: **hãy tặng cuốn sách này cho những người mà các bạn quan tâm nhất.**

Đây là một món quà đầy ý nghĩa mà các bạn có thể làm được cho người khác, giống như chúng tôi đang làm cho các bạn và Doremon đã làm cho chúng tôi.

Hãy cùng chung sức để mang lại hi vọng cho mọi người, mang lại niềm tin về một cuộc đời tốt đẹp cho người khác. Hãy cho đi để rồi được nhận lại, hãy dành những thứ tốt đẹp nhất cho người thân yêu của mình.

.....
Xin cảm ơn tất cả các bạn đã đọc và cùng chia sẻ cuốn sách vô giá này, mong rằng mọi thứ tốt đẹp nhất sẽ đến với tất cả chúng ta, mong rằng mọi ước mơ của các bạn sẽ được thành hiện thực.

Một lần cuối cùng xin thay mặt tất cả bạn đọc gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến tác giả của nó là Phan Ngọc Quốc.

BAN BIÊN TẬP